

ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας, πλὴν τῆς Θράκης».

Πρὸς τὴν Γ' Συντακτικὴν Συνέλευσιν.

Τυχάνει γνωστὸν ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὴν Συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου προσαρτηθείσαις εἰς τὴν Ἑλλάδα Νέαις Χώραις ἀπηγορεύθη διὰ πολλῶν νόμων καὶ Β. διαταγμάτων ἡ σύναψις δικαιοπραξιῶν, δι' ὧν μεταβιβάσεται ἐν ζωῇ ἡ κυριότης ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαίωματα ἐπὶ ἀκινήτων. Ἴσως ἡ πρόθεσις τοῦ νομοθέτου ἦτο νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀλλογενεῖς πληθυσμοὺς ἀπὸ πιθανῶν πιέσεων ἐκ μέρους τῶν ἄρτι ἀπελευθερωθέντων ὁμογενῶν, ἵνα ἀντὶ πινακίου φακῆς οἱ πρῶτοι ἐκχωρήσωσι τὰ ἀκίνητά των εἰς τοὺς δευτέρους. Εἶναι ὅμως βεβαιωμένον ὅτι οὐδαμῶς καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔλαβον χώραν τοιαῦται πιέσεις καὶ ἐκβιάσεις, τὸ δὲ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἀπαγορευτικῶν τούτων διατάξεων ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἀναστολὴ πάσης οἰκονομικῆς κινήσεως ἀφορώσης τὴν ἔγγειον μικρὰν κτησιν. Ἐξ ἄλλου διαρκουσὶν τῶν ἀπαγορεύσεων τούτων συνέβησαν τὰ ἐξῆς :

α') Πολῖται πάσης τάξεως, ἀναγκάζομενοι δι' οἰονδήποτε ἐκ τῶν γνωστῶν τῆς καθημερινῆς ζωῆς οἰκονομικῶν λόγων, προέβησαν εἰς ἀνεπίσημον καὶ συνεπῶς ἄκυρον μεταβίβασιν δικαιωμάτων κυριότητος ἢ ἄλλων τοῦ ἐμπραγμάτου δικαίου εἰς ἄλλους, μεθ' ὧν εἶτε συντάξαν συμβόλαια πενταετοῦς μισθώσεως οἷα ἐπέτρεπον οἱ ὡς ἄνω ἀπαγορευτικοὶ νόμοι, εἶτε δὲν συντάξαν καθόλου τοιαῦτα, ἐνῷ ἡ κυρία καὶ θεμελιώδης πρόθεσις τῶν οὕτως συμβαλλαμένων ὑπῆρξεν ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαίωματος, σύστασις προικὸς κλπ. β') Ἀλλογενεῖς κάτοικοι τῶν Νέων Χωρῶν, προτιθέμενοι νὰ μεταναστεύσωσιν ὀριστικῶς εἰς Τουρκίαν, μετὰ τὴν Συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου μέχρι καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1916, προσκάλουν καὶ δὴ προσκάλουν τοὺς συνοίκους των ὁμογενεῖς, εἰς οὓς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταβίβαζον τὰ ἀκίνητά των, λαμβάνοντες ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω περιπτώσιν τὸ πραγματικὸν τίμημα τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, καὶ δὴ εἰς χρυσὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου οἱ πλείστοι τῶν εἰς Τουρκίαν μεταναστευσάντων ἀλλογενῶν, ἀπελπισθέντες περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, ἤρχισαν παλιννοστοῦντες εἰς Ἑλλάδα, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔληγον καὶ αἱ προθεσμίαι τῶν πενταετῶν μισθώσεων. Λόγω τῆς παρατηρηθείσης αὐξήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων ἤρξαντο οἱ τε τῆς πρώτης ὡς καὶ οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας πρώην κάτοχοι τῶν ἀκινήτων νὰ ἐνοχλῶσι τοὺς νέους κατόχους τῶν ἀκινήτων, εἶτε δι' ἐξώσεων, εἶτε διὰ προσωρινῶν μέτρων ἢ καὶ ἄλλων ἀγωγῶν τοῦ ἐμπραγμάτου δικαίου, ὁχυροῦμενοι ὅπισθεν τῶν εἰκονικῶν μισθώσεων. Οἱ πλείστοι τῶν ἀγοραστῶν, εἶτε ἐξ ἀγνοίας τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἶτε ἐκ καλῆς πίστεως προσελθόντες εἰς τὴν κατάρτησιν τῶν ἀκύρων τούτων συμβάσεων, βλέπουσιν ἑαυτοὺς σήμερον θύματα μιᾶς καταστάσεως ἀπελπιστικῆς ἐν ἣ τὸ κατ' οὐσίαν δίκαιον ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς κατὰ τύπους ἐλλείψεως νομιμότητος. Οἱ πρώην πωληταὶ καὶ κατὰ νόμον κύριοι τῶν ἀκινήτων, οἱ λαβόντες τότε εἰς ἀκέραιον τὸ τίμημα καὶ οὓς ἠθέλησε νὰ προστατεύσῃ ὁ νομοθέτης, μεταβάλλονται ἤδη εἰς ἐκβιαστὰς τῶν ἀγοραστῶν ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ καταβάλωσιν ἤδη τὸ διπλάσιον ἢ καὶ πλεόν τοῦ τότε καταβληθέντος τιμήματος. Τὰ παράπονα καὶ αἱ ἐνστάσεις τῶν ἀγοραστῶν, νῦν κατόχων τῶν ἀκινήτων, οὐδεμίαν εὐρίσκουσιν ἡχώ παρὰ τοῖς δικασταῖς, ὑποχρεούμενοι νὰ δικάζωσι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ὅλων εἶναι ὅτι τὰ ὡς ἄνω μεταβιβασθέντα ἀκίνητα, μετὰ τὴν ἀποδημίαν τῶν πωλητῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, κατελήφθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ διὰ τοῦ μέτρου τούτου πλη-

11605 274 1. 20171111 20171111

γενέτες εἶναι οἱ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω συνθήκης ἀγοράσαντες τὰ
ἀκίνητα, οὐχὶ δὲ οἱ πρώην κύριοι αὐτῶν, οἵτινες ἔλαβον τὸ
τίμημα εἰς ἀκέραιον.

Οὕτως ἐδημιουργήθη ἐν ταῖς Νέαις Χώραις μία κατάστα-
σις νομιμοφανούς ἀδικίας, ἥτις διὰ τῶν τακτικῶν δικαστη-
ρίων καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀρθῇ.

Τὸ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἀποσκοπεῖ κυρίως τὴν διὰ διοικητικῆς ὁδοῦ διόρθωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης. Ὑπάρχει ὅμως ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς δικαστικῆς μορφώσεως, κρίσεως καὶ συνειδήσεως διὰ τῆς συμμετοχῆς ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ὁ συμβολαιογράφος καὶ ὁ Δήμαρχος ἢ οἱ πρόεδρος τῆς Κοινότητος εἶνε τὰ ὄργανα ἅτινα θὰ χρησιμεύουσι πρὸς διαφώτισιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῆς ὑποθέσεως. Τὸ κατ' ἐξοχὴν καινοτόμον μέρος τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἀναμφιβόλως τὸ ἄρθρ. 11. Οὐδεὶς περιορισμὸς ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδεικτικῶν μέσων ἐν τῷ σχηματισμῷ τῆς κρίσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἄλλος τρόπος καθ' ἡμᾶς πρὸς ἄρσιν τῆς ἄνω περιγραφείσης καταστάσεως. Κατὰ τὸ στάδιον τῆς πρωτοβάθμιοις ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως ἐπιδιώχθη ἡ ἀποκρίσεις τῆς κλητεῦσεως καὶ διαδικασίας, πρὸ παντὸς δὲ ἡ σύντομος ἐκτέλεσις διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ πάλιν. Καθόσον φρονούμεν ὅτι ἡ πρωτοβάθμιος ἀπόφασις θὰ εἶνε ἐξαντλητικὴ τοῦ θέματος καὶ σπάνια θὰ εἶνε αἱ περιπτώσεις τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον δικάζον ὡς Ἐφετεῖον. Εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς διαδικασίας ἐκτὸς τῆς ἐλευθερίας, ἥτις παρέχεται εἰς τοὺς δικαστὰς πρὸς ἐκτίμησιν τῆς οὐσίας, ἐτηρήθησαν οἱ δικαστικοὶ τύποι τοῦ κοινοῦ δικαίου χάριν τῆς ὁμοιομορφίας τοῦ δικονομικοῦ ἡμῶν συστήματος ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδίκασις γενήσεται ὑπὸ τακτικοῦ δικαστηρίου.

Ἐν τῇ λύσει τοῦ ὑπὸ ἐπιψήφισιμι νεαροῦ νόμου ἐνυπάρχει ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐκκρεμῶν υποθέσεων περὶ ἐξώσεως, προσωρινῶν μέτρων καὶ ἄλλων ἀγωγῶν τοῦ ἐμπραγμάτου δι-
καίου. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως καταχρήσασιν διὰ τῆς παρελθού-
σης τῶν δικῶν ἐτέθησαν καὶ ὡς σχετικοὶ περιορισμοί. Ἐξ
ἄλλου ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐνέχει ἐν αὐτῇ τὴν ἐννοίαν
τῶν προσωρινῶν μέτρων, τελειοτέρων ὅμως ἐφ' ὅσον καταρ-
τίζεται διὰ τῆς συνεργασίας παραγόντων τελειοτέρων τοῦ Εὐ-
ρηνοδίκου. Διὰ τοῦ τελευταίου ἄρθρου ἐπαρτίεται εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς ἐνδεύσεως τῆς ἰσχύος
τοῦ νόμου, καὶ τοῦτο ὅπως δυνήθῃ αὐτὴ νὰ συνδράσῃ τὰς ἐκ τοῦ
δικαιοστάσιος καὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀνάγκας πρὸς ἐπιτυ-
γίαν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιδικαζομένου σκοποῦ.

Ὁ περιορισμός τῶν 200 στρεμμάτων ἐτέθη ὅπως κανονισθῇ ἀπροσκόπτως ἢ ἀφοῶσα τὰ μεγάλᾳ τοιφελτικῇ ἀγροτικῇ πολιτικῇ τοῦ Κράτους, διὰ δὲ τοῦ ἀρθρ. 20 ἀπαγορεύει ἡ ἀνακίνησις ζητημάτων, ἐφ' ὧν ἐχώρησεν ἤδη ἡ δεκαετής κη-
τικὴ παραγραφή τοῦ Τουρκικοῦ Δικαίου. Ἐν τῷ α' ἀρθρῳ ἐμνη-
μονεύθη καὶ ὁ Τουρκικὸς ἱσάδὲς τοῦ 1418 (1902) καθόσον
ἐν πολλαῖς εἰς τὰς Νέας Χώρας ὑπάρχουν ἀκίνητα δεσποζό-
μενα ἄνευ ταπίου, φρονουμένων δὲ ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπιψηφί-
σεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶνε ὁρθὸν νὰ ρυθμισθῶσι καὶ
ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀκινήτων αἱ ἔννομοι σχέσεις διὰ τῶν δια-
τάξεων τοῦ νομοσχεδίου.

Τοιοῦτον ἐν τῷ συνόλῳ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τὸ παρὸν σχέ-
διον νόμου, ὅπερ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ψῆφον
τῆς Συνελεύσεως καὶ δι' οὗ ψηφριζομένου θέλει ἐπέλθῃ μεγίστη
ἀνασυρφοίσις καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ δαπανηρῶν καὶ πολυμόχθων
δικαστικῶν ἀγώνων ὑπὲρ μεγάλης κατ' ἀριθμὸν κατηγορίας
πολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν, πλὴν τῆς Θράκης, δι' ἣν βεβαίως
εἰσέτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κρατήσῃσι ἀνάλογοι σιέφεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1922.

Κ. ΤΣΙΤΣΕΛΙΚΗΣ
Πληρεξούσιος ἐκ Κοζάνης

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

«Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐννόμων
σχέσεων ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας, πλὴν
τῆς Θράκης».

"Αρθρον 1.

21. Πάσαι αἱ ἐν ταῖς πρώτῃν ὑπὸ τῇ Τουρκικῇ κυριαρχίᾳ διατελούσαις νέαις χώραις, πλὴν τῆς Θράκης, λαβούσαι χώραν δικαιοπραξίαι ἐπὶ ἀκινήτων, δι' ὧν μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα ἐν ζωῇ ἢ ἱερύοντα ἐμπράγματα δικαίωματα, αἱ γὰρ ὅμοιαι παρὰ τὰς διατάξεις πρὸ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1318 (1902) Ἀυτοκρατορικοῦ ἱραδὲ ὡς καὶ παρὰ τὴν ἀναγορεύσιν τῶν Νόμων ΔΡΛΔ' ἄρθρ. 14, Β. Δ. τῆς 19 Ἰουνίου 1914, Β. Δ. 20 Αὐγούστου 1914, Νόμ. 341 τοῦ 1914, Νόμ. 688 τοῦ 1915, καὶ Νόμ. 914 τοῦ 1917 θεωροῦνται ὡς ἐγκύρως γεγόμενοι ἀναθεσμικῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, ἣν θέλει ὀρίσει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀπόφασις τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου

Ἀποκρυφ. 2.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων συστάται ἐν
τῇ ἑδρᾷ ἐκάστης Νομαρχίας ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη α') ὑπὸ
τοῦ Νομάρχου ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, β') τοῦ
Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας ἐν ἣ καίται τὸ
ὑπὸ κρίσιν ἀκίνητον ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, γ')
τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας ἐν ἣ καίται τὸ ἀκίνητον, δ')
τοῦ συμβολαιογράφου τῆς αὐτῆς περιφέρειας καὶ ε') τοῦ προ-
έδρου τῆς κοινότητος ἐν ἣ καίται τὸ ἀκίνητον ἢ τοῦ συμβούλου
ὅστις ἀφάρτεται τοῦ Κοινот. Συμβούλου ἀντικαθιστᾶ τὸν πρὸς
ἑαυτὸν κωλυόμενον.

Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκπληρᾷ ὁ ἀ-
 γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας.

"Αρθρον 3.

ὡς ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀρίζεται διετής, ἀρχο-
μένη ἐν μῇνᾳ μετὰ τῇ δημοσίευσιν τοῦ περὶ ἐκτελέσεως
τοῦ παρόντος νόμου Β. Διατάγματος· ὡς πρώτη δὲ περίοδος
τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ὀρίζεται ἡ ἀφορωδισκὰ ὑπὲρ θέσεως ἀκι-
νήτου εὐρισκομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς
ἐξῆρας τοῦ Νομοῦ ἢ τὸν πρότερον τοιοῦτον ἐν περιπτώσει συνυ-
πάρξεων πλείονων Εἰρηνοδικείων.

Ἄρθρον 4.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὁ Νομάρχης, ὅστις διὰ πράξεώς τινι προσήκουσας ἐνημοσιευομένης ὀρίζει ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρότερον πότε ἀρχαίται καὶ πόσον διακοῦσαι αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς αἱ ἀφαιρῶσαι τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεων ὠρισμένης κατ' Εἰρηνοδικεῖον τοπικῆς περιφερείας, προσδιορίζει δ' ἐπίσης διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων, καθ' ἃς ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀπασχοληται τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεων ἀφαιρωσῶν ἀκίνητα ὠρισμένης περιφερείας ἢ ὠρισμένα ἀκίνητα.

24. Αρθρον 5.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὁρισθεῖσαν ἑκκλήσιν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεων ὁρισμένης περιφέρειας ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας ταύτης ὑποχρεοῦται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἑδραν τῆς Νομαρχίας. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει προκατεμένου περὶ τοῦ Βιοηγετικού καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποχρεομένων ὅπως παρευρίσκωνται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν διὰ τὴν περιφέρειαν ἐκαστῶν αὐτῶν ὁρισθεισῶν συνεδριάσεων. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦνται ὅπως παρευρίσκωνται μέχρι πέρας τοῦ συνεδριάσεων τῶν ἀφωρωσῶν ὑποθέσεις ἀκινήτων εὐρισκόμενων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐαυτῶν περιφερείᾳ.

"Αποθρον 6.

Προκειμένου περὶ πλείονος συμβολαιογράφου ἐδρευόντων
ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ αὐτοῦ Εὐαγγελιστοῦ, προτιμάται ὡς μέλα

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

τῆς ἐπιτροπῆς ἐκεῖνος ὅστις εἴτιχε νὰ συντάξῃ ἢ ἔχῃ ἐν τῷ ἀρχαίῳ τοῦ συμβόλαια σχετικὰ μὲ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀκίνητον. Μὴ ὑπαρχόντων ἐγγράφων, προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος κατὰ διορισμόν.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὰ ἐκ τῆς ἑδρας των εἰς τὴν ἑδραν τῆς Νομαρχίας μετακινούμενα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεις δι' ἃς ἡμέρας θὰ παρκαλεῶσιν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Νομαρχίας ὡς ἐξῆς· α') διὰ τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν του δραχμαὶ δεκαπέντε, β') διὰ τὸν Εἰρηνοδίκην δραχμαὶ δώδεκα, γ') διὰ τὸν συμβολαιογράφον δραχμαὶ δέκα, καὶ δ') διὰ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος δραχμαὶ ὀκτώ. Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Νομαρχίας ταμίου ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου ὑπογεγραμμένου καὶ ὑπὸ τοῦ γραμματέως δι' οὗ ὀρίζονται αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ὁ δικαιοῦχος παρέμεινεν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Νομαρχίας ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἀμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου, δύναται ἕκαστος ἐνδιαφερόμενος νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν, ἐπὶ πενταδράχμου χατοσήμου, εἰς τὸν Νομάρχην τῆς περιφερείας ἐν ἣ καίται τὸ ἀκίνητον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγνώρισιν τῶν ἐπὶ ὠρισμένῳ ἀκινήτῳ δικαιωμάτων του, ἅπερ οὗτος ἀξιοῖ ἐπὶ τῇ βάσει ἀνωμάλου δικαιοπραξίας ἀφορώσης τὸ ἀκίνητον, ἐκθέτων ἐν τῇ αἰτήσει τὸ ἱστορικὸν τῆς υποθέσεως, τὸν χρόνον ἀφ' οὗ ἀξιοῖ τὸ δικαίωμα, τὸ εἶδος δικαιώματος, τὴν συντάξασαν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐγγράφα ἀρχὴν καὶ τὴν γενεσιουργὸν αἰτίαν τοῦ δικαιώματος τούτου. Αἱ αἰτήσεις δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑποβαλλόμενα ἀπορρίπτονται αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 9.

Ἀμα τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως, ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς, πρωτοκολλῶν ταύτην ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, συντάσσει τὰς πρὸς διαδίκους κλήσεις ἃς καὶ κοινοποιεῖ, διαταγῇ τοῦ Νομάρχου, διὰ τῆς ἀστυνομίας πρὸς αὐτοὺς, ἐπὶ ἀποδείξει, κατὰ τὰ περὶ ἐπιδόσεως ποινικῶν κλήσεων κρατοῦντα. Ἡ ἐπίδοσις ἐνεργεῖται διὰ τοὺς ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Νομαρχίας διαδίκους ὀκτὼ, διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ἐπιδόσεως τῶν κλήσεων, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται δι' ἄλλην τακτὴν δικάσιμον. Τιμωρεῖται ὅμως ὁ ἀμελήσας τὴν ἐγκαιρον ἐπίδοσιν ἀξιοματικῶς τῆς χωροφυλακῆς ἢ ὀπλίτης διὰ προστίμου ἀπὸ 5—20 δραχμῶν δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἐκφωνοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ὑπὸ τοῦ κλητῆρος τῆς Νομαρχίας κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀρισθεῖσαν σειρὰν ἐν τῷ προδημοσιευθέντι πινακίῳ, οὗ ἀντίγραφον ὑπάρχει ἐκτεθειμένον ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρχίας καὶ ἄρχεται δημοσίᾳ ἡ συζήτησις. Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ὁ ἐπισπεύδων διάδικος καταθέτει ἀπόδειξιν τοῦ ταμίου περὶ καταβολῆς εἰκοσιπέντε δραχμῶν διὰ τέλη ἀποφάσεως. Μὴ προσαγομένης ταύτης, δὲν προχωρεῖ ἡ συζήτησις. Οἱ διάδικοι ἀναπτύσσουσι καὶ προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, προσάγουσι τὰ ἐγγράφα των, ἅτινα τυχὸν ἐπρομηθεύθησαν μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, οἱ δὲ ἐπιμελεία τῶν διαδίκων κλητευθέντες ἐξετάζονται ἀμέσως κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν. Ὁ ἐμπροθέσμως καὶ νομίμως κλητευθεὶς διάδικος, μὴ προτερχόμενος δικάζεται ἐρήμην. Οὐδέποτε ὅμως χωρεῖ ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἀμα τῇ λήξει τῆς συζητήσεως, ἢν κηρύσσει περαιωμένην

ὁ πρόεδρος, ἡ ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ἐκάστης ὑποθέσεως κατ' ἐλευθέρην ἐκτμήσιν τῶν περιστατικῶν ἅτινα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψιν ἐκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ καὶ ἐκ πληροφοριῶν, ἃς ἐκαστὸν μέλος συνέλεξεν ἐξωδίκως. Ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ παρισταμένου διαδίκου. Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐν μυστικῇ συνεδρίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ γνώμη ὅμως ἐκάστου μέλους διατυπύεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἅτινα κρατεῖ ὁ γραμματεὺς. Μετὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς διατύπωσιν τῆς ἀποφάσεως, καλουμένων καὶ αὐθις τῶν διαδίκων, δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 12.

Ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως καθορίζεται τὸ εἶδος τοῦ ἐκαιώματος, ὅπερ διὰ τῆς συμβάσεως ἐκδόπου νὰ δημιουργή-
εωσιν οἱ συμβαλλόμενοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμβάσεως, ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀφ' οὗ ἀρχεταὶ ἰσχύον τὸ δικαίωμα τοῦτο.
Καθορίζεται συνάμα σαφῶς τίς ἐκ τῶν δύο διαδίκων τυγ-
χάνει νομεὺς τοῦ ἀκινήτου καὶ διατάσσεται ἡ εἰς αὐτὸν πα-
ράδοσις τῆς νομῆς ἀνεξαρτήτως τῶν προϋπαρχουσῶν περὶ προ-
σφινῶν μέτρων ἀποφάσεων, ὡς καὶ ἡ διὰ τῆς ἀστυνομικῆς
ἀρχῆς ἐκτελέσεις τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀπόφασις συντάσσεται ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεώς της ὑπὸ τοῦ γραμματέως παραδίδεται ἐπὶ διδράχ-
μου χαρτοσήμου δι' ἑκάστον φύλλον χάρτου εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ
αὐτῇ διάδικον καταβάλλοντα καὶ τὸ τέλος τοῦτο, ὅστις κοινο-
ποιεῖ ταύτην διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἀντίδικόν του.
Ἀντὶγραφὸν κεκυρωμένον τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου
μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως ὑποβάλλεται δι' αἰτήσεως
ἐπὶ μονοδράχμου χαρτοσήμου πρὸς ἐκτελέσειν πρὸς τὸν Νομάρ-
χην, ὅστις διαβιβάζει ταύτην μετὰ διαταγῆς πρὸς ἐκτελέσειν
πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἐν ᾧ κεῖται τὸ ἀκίνητον.

Ἄρθρον 14.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται μόνον ἔφε-
σις ἐπὶ διδράχμου χαρτοσήμου ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ
τῆς ἐπιδόσεως, μηδέποτε παρατεινόμενης. Ἡ ἔφεσις κατατίθε-
ται παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς Νομαρχίας καὶ καταχωρίζεται ἐν
εἰδικῷ βιβλίῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 194 τοῦ 1914 καὶ
τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1914 Β. Δ. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἐπικολλᾶ-
ται χαρτίσημον τριῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς περιφε-
ρείας ἐν ᾗ κεῖται τὸ ἀκίνητον καὶ ἐκδικάζεται ὑπ' αὐτοῦ, εἰσαγ-
γεται δὲ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὰς περὶ ἐφέσεως διατάξεις
τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 16.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου κατ'
ἔφεσιν ἀποφάσεως, οὐδαμῶς ἀναστέλλεται ἡ ἐκτελέσεις τῆς
πρωτοδικίου ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε τροποποιούνται
διὰ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως αἱ διατάξεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Πρωτοδικεῖον, δικάζον ὡς Ἐφετεῖον, δὲν περιορίζεται ἐν
τῇ κοινοποιήσει αὐτῆς εἰς τὸν ἕτερον διάδικον, κατὰ τὰς περὶ
δείξεως, ἀλλὰ κρίνει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ πα-
ρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18.

Ἐκτὸς τῆς ἐφέσεως οὐδὲν ἄλλο ἐνδίκον μέσον χωρεῖ κατὰ
τῆς ἀποφάσεως τῆς πρωτοδικίου ἐπιτροπῆς. Ἡ κατ' ἔφεσιν ὁρι-
στικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου καθίσταται ἐκτελεστέα ἅμα
τῇ συνειδητοσίᾳ αὐτῆς εἰς τὸν ἕτερον διάδικον κατὰ τὰς περὶ
ἐπιδόσεως δικονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται πάντα τὰ

Πληρεξούσιος ἐκ Κοζάνης

ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ Ν. ΧΩΡΑΙΣ

(Υπόμνημα καὶ τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ Ν. «περὶ κυρώσεως τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν κ.τ.λ.» ὑπὸ Χρ. Τέντζου δικηγόρου ἐν Δράμα καὶ Προέδρου τοῦ Συλλόγου «Μακεδονικὸς Ἀγὼν» Νομοῦ Δράμας.

1 9 2 8

ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ Ν. ΧΩΡΑΙΣ

Ὁ Σύλλογος γηγενῶν Νομοῦ Δράμας

« ὁ Μακεδονικὸς Ἄγων »

πρὸς ἅπαντας τοὺς κ. κ. Βουλευτάς

Εἶναι γνωστὰ αἱ ἀψυχολόγητοι καὶ ἀμελέητοι ἐνέργειαι τοῦ Κράτους καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν γεννηθέντων μεταξὺ γηγενῶν καὶ Προσφύγων μετὰ τὴν πρωτάκουστον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ὁ Σύλλογος ἡμῶν, περὶ τὸν ὁποῖον συνεπύχθησαν καὶ συμπύσσονται ἅπαντες οἱ γηγενεῖς πρὸς ἄμυναν τῶν δικαίων αὐτῶν, δι' ἀτελευτήτου σειρᾶς δημοσιευμάτων καὶ ὑπομνημάτων πρὸς τοὺς ἀρμοδίους οὐδεμίαν παρέλιπεν εὐκαιρίαν νὰ τονίσῃ ἐκάστοτε τὸν ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης κίνδυνον. Ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου ἡμῶν πλὴν ἄλλων εἶναι νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὀριστικὴν καὶ δικαίαν λύσιν ἁπάντων τῶν ζητημάτων μεταξὺ γηγενῶν, καὶ προσφύγων ὥστε αἰρομένης πάσης αἰτίας ψυχρότητος, τὸ ἔθνος ἐσωτερικῶς νὰ ἰσορροπήσῃ καὶ ἐκλείψουν αἱ ἀδελφοκτόνοι καὶ ἐθνοκτόνοι προστριβαί, καὶ ἐδρεωθῇ ἐν ἡμῖν ἡ κλονισθεῖσα πεποίθησις πρὸς τὸ Κράτος, οὗτινος οἱ ἐκπρόσωποι ἐνδιαφερόμενοι μόνον διὰ ψήφους ἀρνοῦνται νὰ δώσουν τὸ δίκαιον ἐκεῖ ὅπου τοῦτο ἐκάστοτε ὑπάρχει.

Δὲν πρέπει νὰ παρεξηγῆται ἡ ψυχραιμος στάσις τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ βλέποντος καταπατούμενα τὰ δίκαιά του ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τῶν προσφύγων ἢ ὑπὲρ τῶν Προσφύγων. Οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαύσαμεν θεωροῦντες τὴν ἔκρουθμον κατάστασιν τῶν τελευταίων ἐτῶν προσωρινὴν καὶ ἐλπίζοντες ὅτι ταχέως θὰ ρυθμισθῇ. Ἀλλως, ἡ θύελλα ἡ μετὰ τὴν φαινομενικὴν γαλήνην ἐνσκόπτουσα εἶναι πάντοτε ἐπικινδυνωδεστέρα.

Ζητήματα ἅτινα κυρίως καὶ βασικῶς ἐνδιαφέρουν τὸν Μακεδονικὸν λαὸν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ συμφέρον καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῶν προσφύγων, καὶ ἅτινα ἀπασχόλησαν ἐν ἑκαστῷ ἰδιαιτέρως ἡμᾶς κατὰ καιροῦς, εἶναι 1) ἡ Ἀναγνώρισις τῆς ἰδιοκτησίας μας καὶ καθορισμὸς εὐκόλου τρόπου ἀποδείξεως τῆς κυριότητός μας ὅταν καὶ ὅπου εὐλόγως δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχουν τίτλοι 2) χωρισμὸς τῶν ἰδιοκτητῶν ἀγρῶν μας ἀπὸ τῶν ἀνταλλαξίμων, καταμέτρησις τῶν τελευταίων τούτων καὶ διανομὴ δικαία διὰ κλήρου μεταξὺ προσφύγων καὶ ἐντοπίων ἀκτημόνων (τῆς λέξεως ἀκτημῶν λαμβανομένης μὲ τὴν σχετικὴν τῆς σημασίαν) ἀφ' οὗ ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ἡμῶν εὐρεθῶσιν οἱ ἀκτημόνες κατὰ χωρίον μὲ βάσιν τὸν προσφυγικὸν κλήρον εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Εὐνόητον εἶναι ὅτι ὅπου, ἔνεκα τῆς ἐπιπολαίας συγκεντρώσεως πληθυσμοῦ, αἱ γαίαι δὲν ἐπαρκοῦν προφανῶς, προκύπτει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ζήτημα τῆς μετακινήσεώς τινων καὶ ἀραιώσεως, δεδομένου ὅτι περιφέρειαι τινες κατ' ἐξοχὴν τουρκικαὶ μένουσιν ἀκατοίκητοι· συνεκεντρώθησαν εἰς ὠρισμένας περιοχὰς ὑπεράριθμοι πρόσφυγες ὑπὸ τινων ἐνδιαφερομένων χάριν πολιτικοῦ συμφέροντος καὶ ὑπεροχῆς τοῦ στοιχείου τῶν. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διέταξε τὰς στρατιωτικὰς μονάδας νὰ ἐνεργῶσι παρὰ τοῖς στρατιώταις προπαγάνδαν ἵνα ἀπολυόμενοι ἐγκαθίστανται εἰς τὰς κενὰς παραμεθόριους ἐπαρχίας ἵνα ἐποικισθῶσι καὶ αὗται 3) παραχώρησις οἰκοπέδων (ἀγρῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀγροτικῆς στέγης) καὶ διὰ τοὺς ἐντοπίους ἀκτημόνας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιούτων κατόπιν ἐξακριβώσεως ἐν συνεργασίᾳ ἡμῶν μετὰ τῶν ἀρμοδίων 4) ἡ ἐκτίμησις καὶ χρέωσις τῶν τε ἀγρῶν καὶ οἰκοπέδων νὰ γίνῃ ὡς καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας μὲ τοὺς αὐτοὺς ὅρους π. χ. κατὰ τὸν ἀγροτικὸν Νόμον καὶ ὅχι νὰ παραδωθῶσιν εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν ὥστε νὰ τὰ πληρῶνωμεν ἡμεῖς δι' ἀορίτου νομίματος· εἰς τὸ πολλαπλάσιον ἐκείνου ὅπερ οἱ πρόσφυγες διὰ πληρώσουσιν δι' ὁμολογιῶν καὶ 5) ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγρότας, διότι οἱ ἐν ταῖς πόλεσι πάντοτε λαμβάνουν γνῶσιν τῶν νόμων καὶ συμμορφοῦνται ἢ δύνανται νὰ συμμορφῶνται.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν στοιχείων ὡς ἄνω 1-3 πολλάκις μέχρι τοῦδε ἠσχολήθημεν καὶ ἐδέξασε μετὰ τόσα ἔτη νὰ ἐπαγγελθῇ ἡ ἐξίσωσις προσφύγων καὶ γηγενῶν ἐν μέρει, καὶ μόνον διὰ τὴν πίστην καὶ δικαίαν ἐφαρμογὴν τῶν ὑποσχέσεων βασίμους ἐνδοιασμοὺς ἔχουμεν, διότι εἶνε φυσικὸν νὰ φοβώμεθα ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ ἀντιδίκοί μας (ἐποικισμὸς καὶ πρόσφυγες) πρόκειται πάλιν νὰ μάς δικάσουν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ μεροληπτῇσιν ὡς πάντοτε ὑπὲρ ἑαυτῶν. Θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ δικαζώμεθα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων μας. Δυστυχῶς δὲ

ὁ Ἐποικισμὸς μᾶς ἔχει δώσει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν θεωροῦμεν οὐχὶ κρατικὴν ἀμερόληπτον ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ Προσφυγικὴν καθαρῶς. Ἐσχάτως κατόπιν σχετικοῦ ὑμῶν ὑπομνήματος περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων καὶ εἰς γηγενεῖς ἀκτήμονας ἐδόθη διαταγὴ ἀλλ' οὐδαμοῦ εἰσέτι ἐγένετο ἔναρξις ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Φοβούμεθα ὅτι ἡ παραχώρησις θὰ εἶναι πρακτικῶς ἀνεφάρμοστος μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀπὸ μνηῶν ἤδη ἐργαζομένων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες εἰς τὰ πλείστα τῶν χωρίων ἐτελείωσαν τὰς ἐργασίας των καὶ ἐδόθησαν ἅπαντα τὰ οἰκόπεδα εἰς πρόσφυγας καὶ δὴ συμπληρωματικῶς πλὴν τῶν οἰκῶν δι' ὧν χρεοῦνται. Ἀλλ' ὥς πάντοτε θ' ἀναμείνωμεν ἵνα ἴδωμεν ἐὰν πράγματι θὰ δοθῶσιν οἰκόπεδα καὶ εἰς τοὺς ἀκτήμονας. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον 4 ζήτημα (ἐκτίμησις καὶ χρέωσις) ἐκκρεμεῖ καὶ ἡ λύσις τούτου θ' ἀποδείξῃ ἂν ἡ Ἑλλάς ἐπιμένῃ νὰ ἔχῃ προνομιοῦχους πολίτας ἀφ' ἑνὸς καὶ δουλεύοντας πολίτας ἀφ' ἑτέρου ὡς ἐδούλευον εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς μπέδες. Διότι ἤδη δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς ὅλα τὰ χωρία οἱ πρόσφυγες ἐνοικιάζουσι εἰς γηγενεῖς χωράφια.

Ἐκεῖνο τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον κυρίως συντάσσεται τὸ παρὸν ὑπόμνημά μας εἶναι τὸ ὑπὸ στοιχεῖον 5 τὸ τῶν ἀνωμάλων δικαιωπραξιῶν ὅπερ ἤρχισεν ἐσχάτως συζητούμενον εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαχθέν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Καθ' ἡκὸν μας ὑπεράτατον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἤγειρον φωνὴν διαμαρτυρίας ὑπὲρ ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ἐστράφησαν πάντοτε εἰς τὸ νὰ τεθῶσιν ἐλικρινεῖς τὰ ζητήματά μας ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἵνα ἴδωμεν τί ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τῆς Πολιτείας φρονεῖ δι' ἡμᾶς. Χαιρετίζομεν τὴν ἀρχὴν ταύτην μετὰ χαρᾶ. Πρώτην φορὰν τίθεται ἐν τῇ Βουλῇ τῇ Ἑλληνικῇ ἐπισήμως ζήτημα ἀδικουμένων γηγενῶν καὶ ζητεῖται νὰ συζητηθῇ τοῦτο εὐρῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἵνα πᾶς τις ἀκούσῃ καὶ εἴπῃ τὰς ἀντιλήψεις του. Εἶθε νὰ μὴ ἀντιπαρέρχεται πλεόν ἡ Βουλὴ τοῦλάχιστον, τὰ γενικά ταῦτα ζητήματα ἀσυζητητῆ καὶ εἶθε ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω θέματα (στοιχ. 1—4) ν' ἀποτελέσωσι ταχέως ἀντικείμενον γενικῆς συζητήσεως.

Ὁρθώτατα ἐτονίσθη ὅτι δὲν ἡμποροῦν τοιαῦτα γενικωτάτης σημασίας ζητήματα ν' ἀποφασισθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μόνης ἥτις κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν εἶναι ἀντιδικός μας ἔστω καὶ καλὴ τῇ πίστει. Ἡ μῆς τὴν Βουλὴν θεωροῦμεν τὸν φυσικὸν διαιτητὴν μας. Ἴσως καὶ εἰς τὴν Βουλὴν εἰς ἓν τοιοῦτον θέμα νὰ συγκεντρωθῇ πλειοψηφία ἀντιτίθετος πρὸς τὰς ἀπόψεις ἡμῶν, ἀλλὰ πρῶτον, τοῦτο εἶναι ἀπίθανον διότι πλὴν τῶν γηγενῶν Μακεδόνων καὶ τῶν διαλλακτικῶν προσφύγων, καὶ οἱ Βουλευταὶ Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐλπίζομεν ὡς ἀμερόληπτοι νὰ

συνταχθοῦν μετὰ τὸ δίκαιον ὅπερ εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν, ἔστω καὶ ἂν πολιτικᾶς ἐνδιαφέρονται διὰ τοὺς ἀντιδίκους μας καὶ κατὰ δεύτερον λόγον θ' ἀκουσθῇ τουλάχιστον καὶ ἡ ἰδικὴ μας φωνὴ ἐκ μέρους πολλῶν ὡς ἡκούσθη αὕτη ἐπισήμως κατὰ τὴν πρὸ τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς βουλῆς ὑπὸ πολλῶν βουλευτῶν καὶ ὡς θ' ἀκουσθῇ ἀπὸ ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ γενικά συμφέροντα τοῦ τόπου μας.

Ἡ ὀνομασία τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» δὲν δύναται νὰ τῇ δώσῃ τὴν ἀπαιτούμενην δύναμιν τῶν ὤμων καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπερ δὲν εἶναι προσφυγικὸν ἀλλ' Ἑλληνικὸν γενικώτατα εἶναι προσφυγογενικὸν, εἶναι πανελλήνιον διότι εἶναι ἐξ ἐκείνων ὧν ἡ καλὴ λύσις θὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς ἐπὶ τοῦ Ἑθνους ἢ δὲ κακὴ καταστροφικῶς.

Διότι ὑπάρχει ὁ φόβος νὰ ψηφισθῇ ἐπιτροχάδην τὸ σχέδιόν της ὑπὸ τῆς βουλῆς χωρὶς νὰ μελετηθῇ ἐν ταῖς λεπτομερείαις του ὑπὸ τῶν κ.κ. βουλευτῶν. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο εἶδον τὸ φῶς νόμοι καὶ Διατάγματα δι' ὧν διαρκῶς καταδικαζόμεθα ἐρήμην, ἀναπολόγητοι.

Ἠκούσαμεν ἐπὶ τέλους τὴν Ἑθνικὴν ἀντιπροσωπείαν νὰ θίγῃ καὶ νὰ ζητῇ νὰ χειρισθῇ μόνη της, ὑπευθύνως τὰ γενικῆς καὶ σοβαροτάτης σημασίας ζητήματα ὧν πλεῖστοι ἴσως ἀγνοοῦν τὴν σπουδαιότητα, ζητήματα ὡς τὸ ὑπὸ συζήτησιν καὶ ὡς τ' ἀνωτέρω ἀπλῶς ἀναφερόμενα κατὰ σειράν, ἅτινα πάντα ὁ γηγενὴς κόσμος θεωροῦμεν οὐσιωδέστατα καὶ τῶν ὁποίων μόνον ἡ δικαία λύσις θὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον μας εἰρήνην ἑσωτερικὴν.

Ἄλλως ἢ δυσφορία μας θὰ εἶναι αἰωνία καὶ αἱ συνέπειαι ταύτης ὀλέθριαι. Εἰς ταῦτα πιστεύομεν ὡς εἰς τὸν Θεόν!

Τὴν ἄποψιν ταύτην παραδίδονται, πιστεύομεν, καὶ οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ οἵτινες πρέπει νὰ βλέπωσι τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους μόνον εἰς τὴν ἑσπερικὴν μας ὁμόνοιαν ὡς εἶδαν τὴν καταστροφὴν του εἰς τὴν διχόνοιάν μας.

Μόνον αἱ δίκαιαι λύσεις γίνονται παραδεχταὶ διὰ πάντος. Αἱ ἀδικοὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἀνατρέπονται.

Δυστυχῶς παρετάθη παρὰ πολὺ ὀδριστικὸς καὶ δίκαιος διακανονισμὸς παρὰ τὰς ἐπὶ ἔτει ἡδὴ προσπαθείας ἡμῶν πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀρμοδίων. Ἀρχοῦμεθα ἡδὴ νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, Κύριοι, τὸ τῶν ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν ζήτημα καὶ περιοριζόμεθα, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, εἰς τὴν διοτύπωσιν μόνον τῶν ἀπόψεών μας ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐξηγήσεων καὶ ἀναλύσεως τῶν ἀντιλήψεών μας ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὰς δικαιοπραξίας ταύτας.

Τονίζομεν μόνον ὅτι ἐὰν τὸ Κράτος δὲν ἀπηγόρευεν μὲ ἀνεξήγητον πείσμα δι' ἀτελεντήτου σειρᾶς διατάξεών του, πρὸς μεγίστην ζημίαν ἐθνικὴν καὶ ἰδιωτικὴν, τὰς ἀγοραπωλησίας ἀπὸ τὸ 1912 ἕως τὸ 1922, τὸ μέγιστον μέρος τῶν Ὀθωμανικῶν περιουσιῶν θὰ ἐπανάρχετο εἰς ἐκείνους παρ' ὧν ἀρχήθεν οἱ ἐπιδρομεῖς ὀθωμανοί, νικηταὶ τῶν προγόνων μας, ἤρπασαν ταύτας ἐλθόντες ἔξ Ἀνατολῆς.

Τὰ σπουδαιότερα τῶν νομοθετημάτων τούτων εἶναι, Νόμος ΔΡΑΔ' 1913, Ν.Δ. 26-4-23, Ν.Δ. 4-9-24, Ν.Δ. 6-10-22, Ν.Δ. 22-10-22 κ.λ.π.

Δύο εἶναι οἱ λόγοι δι' οὓς ἔχομεν ἐν Μακεδονίᾳ ἀνωμάλους δικαιοπραξίας. Α'. Αἱ συνεχεῖς ἀπαγορευεῖς αἰτίνες ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀναχαίτσουν τὴν πραγματικὴν ὁρμὴν πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν γαιῶν τῶν προγόνων μας ἀπὸ τῶν κατακτητῶν εἰς τοὺς ἀπὸ αἰῶνων ἰδιοκτίτας των, πάση θυσίᾳ, ἀφ' οὗ ἄλλως τεπᾶς ἐμογενήσκειν ν' ἀπελευθερωθῇ καὶ οἰκονομικῶς ἀπὸ τοὺς μεγαλοκτηματίας Μπέηδες καὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἠγόραζε παρ' αὐτῶν γῆν ἣν ἄλλως τε αὐτὸς ἐκαλλιεργεῖ καὶ πρότερον. Β' Ἡ παντελής ἄγνοια τῶν Νόμων περὶ χωροτοσῆμου, μεταγραφῆς κτλ. ὑπὸ τῶν νεοελευθέρων ἐλλήνων πολιτῶν τῶν Νέων χωρῶν καὶ δὴ τῶν χωρικῶν, οἵτινες πληθύνοντες δὲν ἐφαντάζοντο ὅτι δὲν ἐγένοντο τυπικῶς κύριοι καὶ οἵτινες ἀπ' αἰῶνων οὕτως εἶχον συνηθίσαι ν' ἀγοράζουν καὶ πωλοῦν καλῇ τῇ πίστει καὶ μάλιστα διὰ ὁ λαμβάνων τὸ χρῆμα Ὀθωμανὸς ἐθεώρει προσβολὴν νὰ μεταβαίνει εἰς τὸ δικαστήριον ἢ εἰς τὸν Συμβολαιογράφον νὰ δηλώσῃ ἢ ὑπογράψῃ ὅτι ἐπώλησε πράγματι.

Ὅπως δὲποτε ἀνώμαλοι τυπικῶς δικαιοπραξίαι ἐγένοντο ἀρκεταὶ καὶ τὸ Κράτος ἠθέλησε μὲ τὸ Β. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 διὰ τῶν Πρωτοδικειακῶν ἐπιτροπῶν νὰ κυρώσῃ ταύτας ἀλλὰ.... κατὰ περιόδους μόνον δημιουργήσαν διακρίσεις πραγμάτων καὶ τόπων, ἐποχάς, τύπους καὶ ἐν γένει τοιαύτην ^{παιδαγωγὴν} διαιδαλώδη διαδικασίαν, ὥστε ἡμεῖς ἰσχυρίζομεθα ὅτι τίποτε δὲν ἠθέλη· εὖ νὰ κάμῃ.

Ὅταν ἔλθῃεν ἡ ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου ὁρισθεῖσα προθεσμία τότε λόγφ τοῦ θορύβου διεδόθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς ὅτι «κάποιος Νόμος κυροῖ τὰς δι' ἰδιωτικῶν πωλητηρίων ἀγοραπωλησίας» ἀλλὰ πῶς, πότε, ποῦ ποτὲ δὲν τὸ ἔμαθον οἱ χωρικοὶ ὅπως πλὴν τῶν συνδρομητῶν τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα τῶν ἐπιμελῶν, οὐδεὶς λαμβάνει γνῶσιν. Τοῦ ὑπὸ ἐχεμύθειαν τούτου Διατάγματος ἡ ἰσχὺς παρετάθη ἄλιν ὑπὸ ἐχεμύθειαν διὰ γραφῶδων ἐτέρων Διαταγμάτων (21)25 Ἀυγούστου 1923 Ν. Δ. 17]24 Ἰουλίου 1.24) ἀλλὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε καὶ διὰ τοὺς νομικοὺς ἀκόμη καὶ διὰ τὰ ἀρμόδια Γραφεῖα ν' ἀποτελῇ πρόβλημα ἐὰν καὶ διὰ ποίας ἀγοραπωλησίας καὶ ἕως πότε παρετάθη ἢ προθεσμία. Ἐκαστος ὅθεν δύναται νὰ ὑπολογίσῃ

τὴν ὠφελιμότητα τούτου διὰ τοὺς χωρικούς.

Ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα Διατάγματα πρέπει νὰ ὦσιν ἀπλᾶ, ὁτὰ καὶ νὰ δημοσιεύωνται οὐχὶ κατὰ τύπους εἰς τὴν Ἐφ. Κυβερνήσεως, ἀλλὰ διὰ τοιχοκλήσεως, ἀναπτύξεως εἰς τὰς Κοινότητας καὶ ἀναγνώσεως μετ' ἐξηγήσεως ἐπ' ἐκκλησίαις.

Πρέπει νὰ προστεθῇ ἀκόμη ἐνταῦθα ὅτι ἐν Ἑλλάδι οὐδεὶς δίδει σημασίαν εἰς τοὺς Νόμους, καὶ ἂν ἀκούσῃ τι περὶ αὐτῶν, διότι γνωρίζει ὅτι ἕκαστος Νόμος ἔχει καὶ παρὰ-Νόμον καὶ πᾶσα τιμωρία ἔχει τὴν θεραπείαν τῆς.

Γνωρίζουν οἱ Ἕλληνες πολῖται ὅτι ἐὰν καὶ εἰς ἀκόμη ἰσχυρὸς θίγεται ὑπὸ τίνος Νόμου, θὰ γίνῃ ἄλλος Νόμος ἀντίθετος ἢ ὁ πρῶτος θὰ τροποποιηθῇ. Διὰ τοῦτο ἀναμένουν πάντοτε καὶ δὲν ἐξεγείρονται. Συνειθίζουσιν εἰς τὴν χροτικήν ἀταξίαν.

Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην δὲν πταίει βεβαίως ὁ λαός. Τὸ Διάταγμα ἐκεῖνο ἐθεώρησε κατ' ἀρχὰς κυρωσίμους μόνον τὰς μέχρι τοῦ 1914 συναφθείσας καὶ εἰς ἐπίμετρον ὥρισεν ἐλεγκτὴν καὶ τελικὸν κυρωτὴν τὸν ὑπουργὸν Γεωργίας. Διὰτί; Δύναται ὁ ἐν Ἀθῆναις ὑπουργὸς ἢ ὁ τμηματάρχης νὰ βεβαιώσῃ κατ' οὐσίαν ἐὰν καλῶς ἢ κακῶς ἔπραξεν ἢ ἐπὶ τόπου ἐρευνήσασα Ἐπιτροπὴ εἰς ἣν μέλος ὑπῆρχε καὶ δικαστικὸν πρόσωπον; Μήπως διότι ἡ πολιτικὴ δὲν ἠδύνατο καὶ ἐδῶ ἀκόμη νὰ μὴ θέσῃ τὴν οὐράν τῆς; Διότι ὁ ὑπουργός, Πολιτικὸν πρόσωπον, θὰ ἔπραττεν, κατὰ τὰ παρὰπαράδοτα ἑλληνικὰ κομματικὰ ἔθιμα, ὅ,τι εἰς τὸ κόμμα συμφέρει. Τὸ ἀπὸτέλεσμα δὲ τοῦ Διατάγματος ἐκεῖνου; Μηδὲν ἐλάχισται κατωρθώθη νὰ κυρωθοῦν. Τὰ ἀρχεῖα τῶν Πρωτοδικείων ἐπληρώθησαν αἰτήσεων καὶ αἱ θεομᾶστραι τοῦ Ὑπουργείου πολὺ κακῶς θὰ ἔπραξαν ἐὰν δὲν κατηνάλωσαν τὴν σωρείαν τῶν ἀχρήστων αὐτῶν δικογραφιδῶν. Διὰτί δὲ δὲν ἐθεώρησε τὸ περίφημον ἐκεῖνο Διάταγμα κυρωσίμους καὶ τὰς μετὰ τὸ 1914; Μήπως διότι ἀκριβῶς μέχρι τοῦ 1914 ἠδύνατο νὰ γίνουν, λόγῳ τῆς προσφάτου πολεμικῆς περιόδου, ἀληθῶς εἰκονικαὶ πράξεις, εἰς βάρος τῶν Ὀθωμανῶν ὧν τὸ συμφέρον φιλοστόργως ἐπροστάτευσεν; Ἀντιθέτως ἐὰν πᾶσαι αἱ ἀνώμαλοι δικαιοπραξίαι ἐκυροῦντο, αἱ τῆς περιόδου ἐκείνης ἔδει ἴσως νὰ μὴ κυρωθοῦν διότι αἱ μετέπειτα, κατὰ τὴν ὁμαλὴν περιόδον καθ' ἣν οἱ Νόμοι κανονικῶς ἐλειτούργουν, γενόμενα, ἔδει ἀνεπιφυλάκτως νὰ κυρωθοῦν ὡς φέρουσαι ἐν ἑαυταῖς τὸ τεκμήριον τοῦ κύρους. Καὶ ὅμως τὸ ἀντίθετον τῆς λογικῆς διεπράχθη.

Ἦλθε τὸ Ν. Δ. τῆς 26 Αὐγ. (14 Σ)βρίου) 1923 διὰ νὰ δώσῃ τὴν δευτέραν σταγόναν τοῦ ὑπὸ ἐχεμύθειαν εὐεργετήματος καὶ ὥρισε κυρωσίμους τὰς μὲν δι' ἐπισήμου ἐγγράφου μέχρι τοῦ 7)βρίου 1922 τὰς δὲ δι' ἰδιωτικῶν μέχρι 7)βρίου 1920. Καὶ ἀπὸ τὸ Διάταγμα τοῦτο δὲν

ἔλειπεν ὁ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλὲνδας παραλέμπων πάντοτε Ὑπουργός, δὲν ἔλειπεν ἡ πολιτικὴ, μὴ ἀνεχομένη ἀμεροληψίαν. Πλήρες προσωπικῶν διατάξεων καὶ τὸ Διάταγμα τοῦτο ὅπως ὅλοι οἱ ἑλληνικοὶ Νόμοι. Χρονολογίαι συνάψεως, τύπος ἐγγράφων, ἀξία καὶ ἔκτασις καὶ εἶδος ἀκινήτων, τόπος, ἀγροτικά, ἀστικά κτ.λ. φέρονται φρίδην μίγδην ἐρριμμένα τῇ δε κάκεισε, ὥστε, πλὴν τινων ἐκ τῶν προτέρων γνωστῶν ἴσως, οὐδεμία πράξις νὰ κυρωθῇ τελικῶς. Ἐπωφελήθησαν μόνον ἐλάχιστοι παρακολουθοῦντες διανοούμενοι καὶ πολιτευόμενοι τῶν πόλεων δι' οὓς ἄλλως τε τὰ πάντα γίνονται. Διὰ τοὺς χωρικοὺς οὐδέποτε ὑπῆρξε καὶ τοῦτο τὸ Διάταγμα ὥς καὶ τὰ προηγουμένα του καὶ τὰ ἐπόμενά του. Πάντες ἔλεγον: «Δὲν εἶνε δυνατόν τὸ Κράτος νὰ κάμῃ μίαν τοιαύτην γενικὴν ἀδικίαν καὶ ὅλοι θὰ κυρωθοῦν ἀρκεῖ νὰ εἶναι πραγματικά...» Διὰτὶ ἐξηρέθησαν τοῦ ἀγνώστου καὶ φαινομενικοῦ ἔστω εὖρε γετήματος ἐκείνου αἱ ἀνώμαλοι δικαιοπραξίαι ἀπὸ 1920 ἕως 8]βρίου 1922; Φαίνεται ὅτι οἱ μὲν ἀγοράσαντες τῷ 1915, 16... 1920, δὲν ἐγνώριζον ὅτι θὰ γίνῃ ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν τὸ 1923, οἱ δὲ ἀγοράσαντες τὸ 1921 μέχρι 8]βρίου 1922 τὸ ἐγνώριζον καὶ ἔσπευδον, ὅταν ὁ στρατός μας εὗρισκετο εἰς Ἀγκυραν πατῶν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν λαιμόν, ν' ἀγοράσουν εἰκονικῶς διὰ νά... καταδολιευθοῦν τὴν περιουσίαν τῶν.. μετὰ τρία, τέσσαρα ἔτη προσφύγων. Δὲν εἶναι λοιπὸν περ ἐργος νοστοροπία; Καὶ μήπως τὸ ἱπὸ συζήτησιν σήμερον σχέδιον Νόμου δὲν λέγει τὸ ἴδιον καὶ μήπως, ὑποβαλλόμενον, καθ' ὃν πάντες γνωρίζομεν τρόπον δὲν κινδυνεύει νὰ ψηφισθῇ ὥς ἔχῃ; Ἀλλὰ μήπως οἱ ἐπωφεληθέντες τούτων ἐλάχιστοι προνομιοῦχοι ἐσώθησαν; Ὁχι· διότι ἐπηκολούθησε σωρεῖα ἄλλων Διαταγμάτων καὶ συντακτικῶν ἀποφάσεων δημοτικῶν καὶ κορωνίς πάντων τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1926 «Κατοχυρωτικὸν τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας» ὅπερ ἐπανέφερεν ἅπαντα τ' ἀκίνητα, ὅπου τῆς ἑλληνικῆς γῆς κείνται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς διαχειριστρίας τῶν ἀνταλλαξίμων, πλὴν τῶν ἀγροτικῶν ἐκτάσεων μερικῶν ἐκατομμυρίων ἐκταρίων αἵτινες κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς Γενεύης ἐδόθησαν εἰς τὴν ἄλλην Παντοδύναμον, τὴν Ἑπιτο. Ἀποκ. Προσφ. (Ε. Α. Π.). Ὁ ὑπουργὸς κατὰ ταῦτα ἐπεφύλαξεν ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα ἀναθεωρήσεως καὶ τῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 26-4-23 κυρωθεισῶν πράξεων! Ἡ ἑλληνικὴ Γῆ ἀπὸ τοῦ Ἐβρου μέχρι Κρήτης, ἀπὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων μέχρις Ὀρβήλου ἐκηρύχθη κατὰ τεκμήριον ἀνταλλάξιμος.

Τὸ Κράτος διὰ τῶν Γραφείων Ἀνταλλαγῆς, Ἡ Ε. Α. Π. διὰ τοῦ Ἑποικισμοῦ καὶ τῶν κατὰ τόπους προσφυγικῶν ὁργανώσεων καὶ αὗται δι' ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν προσφύγων κατέλαβον τὰ πάντα. Οὐ μόνον δ' ἀνωμύλως ἀγορασθέντας ἀγροὺς ἀλλὰ καὶ ἰδιοκτητοὺς εἰς

πλείστας περιοχάς και δὴ δυνάμει τίτλων! Τίτλους ζητεῖ ἡ Τράπεζα, τίτλους ὁ Ἐποικισμός, τίτλους τὸ Γραφεῖον Ἀνταλλαγῆς, τίτλους ὁ ἄπλοῦς γεωργὸς πρόσφυξ συγκρουόμενος εἰς τὸν ἀγρόν με τὸν γηγενῆ. Ἐντελῶς ἐκ τύχης εὐρέθησαν χωρία τινὰ ἔχοντα τίτλους και ἐξώδευσαν πλείονα τῶν ὧσων ἤξιζον οἱ ἀγροὶ των διὰ νὰ εὔρουν και ἐξαγάγουν ἐκ τοῦ κτηματολογίου τούτους και ἐν τέλει τοῖς εἶπον «Κύριοι δὲν περνοῦν οἱ τίτλοι σας διότι ἐπετάχθησαν οἱ ἀγροὶ σας και ἐγκατεστήσαμεν συνοικισμούς». Προχείρως ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὰ χωρία Κουμπάλισταν, Πλεῦναν, Βησοτσάνην κ.τ.λ. περιοχῆς Δράμας. Ἐκεῖ δὲ ὅπου εὐρέθησαν τυχαίως τίτλοι ἀναγράφοντες Μακεδονικὰ στρέμματα, ἐσκέφθησαν ἄλλον τρόπον δημεύσεως· ἀναγνωρίζουν μόνον βασιλικά στρέμματα ἥτοι ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως.

Δὲν ἔχουν ἀξίαν δι' αὐτοὺς αἱ κεναὶ θεωρίαι περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, περὶ χρησικτησίας ἐπὶ τέλους λόγῳ μακροχρονίου, αἰωνίου κατοχῆς, και διὰ Νόμων! Ἐστερήθησαν οἱ γηγενεῖς και τῆς φυσικῆς των προστασίας, τῆς προστασίας τῶν δικαστηρίων ὅταν ἔχουν ἀντιδίκους πρόσφυγας ὅπως δῆποτε ἐγκατασταθέντας εἰς τὸν ἀγρόν των· (ὅρα Διάταγμα ἀπαγορεύσεως προσωρινῶν μέτρων κατὰ προσφύγων).

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὐρέθη εἰς πρωτοφανῇ δυσχέρειαν δεχθεῖσα 1500 χιλιάδας προσφύγων και ἐπεβάλλοντο ἐν τινι μέτρῳ μερικὰ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ὀδυνηρὰ μέτρα ἀλλ' ὅχι και μέχρις ἐξοντώσεως τῶν γηγενῶν.

Κατενοήθη ὅμως, ἔστω και ἀργά, τὸ βάραθρον εἰς ὃ ἀγόμεθα και ἐν πολλοῖς ἤρξατο ἐπιδεικνυμένη μία τάσις πρὸς ὀριστικὴν πως και δικαίαν διαρρύθμισιν τῶν ζητημάτων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, Ἐποικισμοῦ κ.τ.λ. Ἡ ἔκρυθμος κατάστασις φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἔπρεπεν οὔτε εἰς βιαιότητα οὔτε εἰς διάρκειαν, νὰ λάβῃ τοιαύτας διαστάσεις και δὲν θὰ ἐλάμβανεν ἐὰν ἀρχῇθεν ἐπεκράτει ἡ κοινὴ λογικὴ και ἡ ἀμεροληψία.

Ἡ κατάστασις οὕτω και αἱ συνέπειαι τῆς ἀναγνωρίζονται ὑπὸ πάντων ὥς δυνάμεναι νὰ βλάψουν καιρῶς τὸ Κράτος.

Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ διαμαρτυρούμενος διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην και ὁ αἰτούμενος και ὑποδεικνύων τὴν θεραπείαν τῆς, ἀγαπᾷ τὴν Πατρίδα του και ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀγωνίζεται ἐν ᾧ ἀντιθέτως οἱ μὴ αἰσθανόμενοι τὴν χρισιμότητα και ὑποστηρίζοντες ὅτι καλῶς ἔχει ἡ κατάστασις και καταφέρονται κατὰ τῶν διαλαλούντων τὸν κίνδυνον, εἶναι ἐχθροὶ μὴ ἐνδιαφερόμενοι και ἂν ἀκόμη καταστραφῇ ἡ Πατρίς, προτάσσοντες τὸ ἀτομικὸν των συμφέρον ἢ τὸ τῶν περὶ αὐτούς.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ἐὰν και ὅταν θέλουν οἱ ἀρμόδιοι δίδουν ὀριστικὴν λύσιν συμφώνως με τὸ δίκαιον εἰς ἅπαντα τὰ

ἐν ἀρχῇ ἀναφερόμενα ζητήματα καὶ συνεπῶς καὶ εἰς τὸτ ὧν ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν μὲ τὴν προσθήκην ὅτι εἶναι ἀδύνατον βεβαίως νὰ μὴ γίνουν καὶ λάθη ἀλλὰ ταῦτα νὰ ᾧσιν ὅσον ἐνεστὶν ὀλιγότερα καὶ ἀ-
νόδυνα.

Παραθέτομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα μελέτης ἡμῶν ἐπὶ τοῦ προ-
σχεδίου «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν» ἐξηγμένης ἐξ ὅ-
λης τῆς σειρᾶς τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων καὶ συνδεδασμένης μὲ τὴν
πραγματικὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, πεποιδότες ὅτι μόνον οὕτω
δοριστικῶς θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα διὰ τ' ἀγροτικά τοῖλάχιστον.

Αἱ κυριώτεραι τροπολογίαι μας εἶναι ὅτι:

1) Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ κηρυχθῶσι κυρώσιμοι καὶ αἱ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1922 ἀνώμαλοι δικαιοπραξίαι

2) Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον τὸν διὰ τοῦ Νόμου χωρισμὸν τοῦ ἀντικειμένου τῶν δικαιοπραξιῶν εἰς Ἀγροτικά καὶ Αστικά χαρκτηριζομένων ἐπακριβῶς πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν

3) Καθορίζομεν λεπτομερέστερον πάσας τὰς δυνατὰς περιπτώσεις ἐμφανίσεως τοῦ ὑπὸ κύρῳσιν ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ὥστε νὰ εὐρεθῇ ἡ κατ' οὐσίαν ἀλήθεια

4) Ὅρίζομεν τεκμήρια τινα ἐν ἄρθρῳ 3 ὧν συντρεχόντων εἶναι βέβαιοι ὅτι ἡ ἀγοραπωλησία εἶναι πραγματική.

5) Προβλέπομεν τὰς ἐκ τῆς ἐν τῇ πράξει δυσχερείας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ Διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ δὴ τοῦ Ἐποικισμοῦ. Οὕτω καθορίζομεν πάσας τὰς δυνατὰς περιπτώσεις καὶ συνθήκας ὑφ' ἃς δυνατόν νὰ εὐρεθῇ τὸ ἀκίνητον ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν τρόπον ἐργασίας καὶ τὸν μηχανισμόν τῶν συνεργείων καταμετρήσεως γαιῶν καὶ τῶν ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐποικισμοῦ ἵνα μὴ ἀφεθῇ πεδῖον καταστραγῆσεως τοῦ Νόμου καὶ ἐξουδετερώσεως τῶν ἐξ αὐτοῦ εὐεργετημάτων (Ἄρθρ. 3 § 3 καὶ 4

6) Παρέχομεν πλήρη ἐξασφάλισιν ὅτι οἱ μάρτυρες θὰ εἰπωσιν τὴν ἀλήθειαν διότι προτείνομεν τοιαύτας ποινὰς ὥστε νὰ ᾗ ὅλως ἀπίθανος ἡ ψευδορκία.

7) Τὸ περὶ παραμεθορίων περιφερειῶν τὸ θεωροῦμεν ἐντελῶς περιττὸν (σχεδίον ἐπιτρ. ἄρθρον 3 καὶ 4) διότι ἡ ἐξαίρεσις τῆς μὴ κυρώσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς περιοχαῖς ἐκείναις θὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἀδικίας καὶ διότι μετὰ τὴν τελειώσανσαν μετανάστευσιν τῶν Βουλγάρων ἐκλείπει ὁ φόβος ἐξ οὗ ὠρμήθη ὁ συντάξας τὸ νομοσχέδιον.

8) Ἐν ἄρθρῳ 4 ἐδ. 5 ἡμετέρον σχέδιον καθορίζομεν τρόπον ἀπλῆς, ἀνευ πολλῶν διατυπώσεων, μεταγραφῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ ἀγροτικά.

9) Ἐν ἄρθρῳ 4 καὶ 2 προβλέπομεν τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν περιφέρειά τις ἀνήκει δικαστικῶς μὲν εἰς ἄλλην διοικητικῶς δι' εἰς ἄλλην περιφέρειαν.

10) Προτείνουμεν τὰ δέκα βασιλικά στρέμματα τοῦ Νομο-
σχεδίου νὰ γίνουν τοῦλάχιστον δέκα Μακεδονικὰ ἀφ' οὗ θεω-
ροῦν δίκαιον καὶ λογικὸν νὰ μὴ ἐγκρίνουν τὴν κύρωσιν διὰ πλείο-
να τῶν δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ θέλουν νὰ τὰ καταλάβουν θεωροῦντες
οὕτως εἰπεῖν μεγάλην χάριν πρὸς ἡμᾶς τὴν συγκατάβασιν των νὰ
καταλάβουν μόνον τὰ πλέον τῶν δέκα στρεμμάτων κολλῶντες ὡς
ῥαβδῶντες εἰς τὸν Νόμον περὶ χαρτοσήμον καὶ μεταγραφῆς ὅστις
ἐν τούτοις οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει κατὰ τῶν προσφύγων
οὔτινες μὲ μάρτυρας ἀποδεικνύουν περιορισίας ἐκατομμυρίων.

Τροπολογίαι προτεινόμεναι ὑπὸ τοῦ Συλλόγου γηγε-
νῶν Νομοῦ Δράμας «ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν» ἐπὶ τοῦ προ-
σχεδίου τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς «ἐπὶ τῶν προσφυ-
γικῶν ὑποθέσεων» διὰ τὰς ἀνωμάλους δικαιοπρα-
ξίας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει οὗτι, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ζητή-
ματος, θὰ διανεμηθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς κ. κ.
Βουλευτὰς πρὸς μελέτην, ὥστε νὰ μὴ διέλθῃ ἀπαρατήρητος οὐδε-
μία παράγραφος τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Νόμου, θέτομεν ὑπ' ὄψει τῶν
κ. κ. βουλευτῶν τὰς τροπολογίας μόνον εἰς τὰ σημεῖα ἅτινα κατὰ
τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν θὰ συντελέσουν εἰς τὴν δριστικὴν κατὰ τὸ
δυνατὸν λύσιν τοῦ περιμαχέτου ζητήματος.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

«Περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν
ἐν ταῖς Νέαις Χώραις»

Ἄρθρον 1ον (ὡς ἔχει)

Ἄρθρον 2ον

Ἑδάφια 1, 2, 3, 4, ὡς ἔχουσι. Ἡμεῖς προσθέτομεν
ἐδάφια 5 καὶ 6.

Ἑδάφιον 5. Εἰς τ' ἀνωτέρω ἄρθρα 1 καὶ 2 ὑπάγονται τ'
ἀστικά ἀκίνητα κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου τῆς 21 Ἰουνίου

1837 «Περὶ διακρίσεως τῶν κτημάτων» καὶ ἐκ τῶν ἀγροτικῶν ἐκεῖνα ὧν ἡ ἔκτασις ὑπερβαίνει τὰ δέκα Μακεδονικὰ στρέμματα.

Ἐδάφιον 6. Ἀκίνητα κείμενα περίξ καὶ ἐντὸς χωρίων ἢ κωμοπόλεων ἔχουσῶν πληθυσμὸν κάτω τῶν 10 χιλιάδων κατοίκων συμφώνως τῇ τελευταίᾳ ἀπογραφῇ πληθυσμοῦ καὶ χρησιμοποιούμενα πάντως δι' ἀγροτικὰς ἀνάγκας (κατοικία ἀγρότου ἢ καπνοπαραγωγοῦ, σταῖλοι, ὑπόστεγα, κῆποι καὶ ἀγροὶ διὰ σπορὰν, χασλαμότοποι καπνοῦ (φυτώρια) καὶ τὰ παρόμοια θεωροῦνται ἀγροτικὰ καὶ ὑπάγονται εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3.

Ἄρθρον 3

1. Κυροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσα ἐν ταῖς Ν. Χώραις ἀγοραπωλησία, ἢ ἐν γένει μεταβίβασις κυριότητος ἢ πλείονες τῆς μιᾶς ἀλλ' ἐν συνόλῳ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰ 10 Μακεδονικὰ στρέμματα δι' ἕκαστον ἀγοραστήν, ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων γενομένη μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ὀθωμανῶν μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήμου ἢ ἀνεπισήμου ἐγγράφου ἢ καὶ ἄνευ τοιούτων ὁπωσδήποτε ἀλλ' ἀποδεικνυμένῃ κατὰ τὰ κατωτέρω ἄρθρ. 4 ὅτι κατεβλήθη πράγματι τίμημα συμφωνηθὲν καὶ ὅτι δὲν ἦτο εἰκονική. Ὡς ἀγοραπωλησία κυρουμένη νοεῖται καὶ πᾶσα ἰδιωτικὴ συμφωνία ἐγγράφος μὲ ὁσονδήποτε περιεχόμενον καλύπτουσα ὅπως πραγματικὴν ἀγοραπωλησίαν ἢ μεταβίβασιν κυριότητος ἀδιαφόρως ἂν ὑπέστη ἢ οὐ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. Α. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἄνευ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδάφιον 2 τῶν ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1925 Ν.Α. περιορισμῶν. (Σημείωσις· ἦτοι ἀδιάφορον ἂν ἤσκησεν αὐτοπρόσωπον ἢ δι' ἄλλου καλλιέργειαν συνεχῇ καὶ ἀδιάκοπον ἢ κατὰ διαλείμματα δι' ἓνα ὁσονδήποτε λόγον ἢ δι' ἀγρανάπαυσιν).

2. Ἡ πρὸ τῆς ἀγοραπωλησίας κατοχὴ τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀνταλλαγέντος πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ, θεωρεῖται στοιχεῖον ἐπιρρωννύον τὴν πώλησιν. Ἡ μὴ ἀναγραφὴ δὲ τοῦ ἀκινήτου εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ἀνταλλαγέντος Ὀθωμανοῦ εἶναι τεκμήριον ἀμάχητον τῆς μὴ εἰκονικονικότητος τῆς μεταβιβάσεως.

3. Ἀγροτικὸν ἀκίνητον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 6 ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ κύρωσιν, καταληφθὲν ὑπὸ προσφύγων ἢ ὑπὸ τοῦ ἐποικισμοῦ, ἀποδίδεται τῷ ἀγοραστῇ καὶ μέχρι τῆς κυρώσεως τῆς ἀγοραπωλησίας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4, ἐξαιρεῖται τῆς καταμετρήσεως τῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ τῶν συννεργείων καταμετρήσεως τῶν πρὸς δια-

νομήν γαιῶν ἐπὶ τῇ δηλώσει τῶν κατὰ τόπους ἐπὶ τούτῳ ὁρισθέντων καὶ διωρισμένων ἤδη ὑπὸ τοῦ Ἐποικισμοῦ ὁριοδεικτῶν ὅτι τοῦτο ἔχει ἀγορασθῇ ἀνωμάλως, θεωρούμενον κατὰ τεκμήριον προσωρινῶς ιδιόκτητον ἀδιαφόρως ἐὰν κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ γηγενοῦς ἢ ὑπὸ πρόσφυγος. Ὅπου δ' ἔχει ἤδη συντελεσθῇ ἢ ὑπὸ τῶν συνεργείων τούτων ὁριστικῇ καταμέτρησης τὸ τοιοῦτον ἀκίτητον δὲν τίθεται εἰς τὴν ὁριστικὴν διανομήν τῶν γαιῶν ἐκτὸς ἐὰν δὲν κυρωθῇ ἡ ἀγοραπωλησία ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 ὅποτε καταλαμβάνεται καὶ διανέμεται ὁριστικῶς ὡς ἀνταλλάξιον.

4. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀνωμάλως κατὰ τ' ἄνω ἀγορασθέντος οἰκήματος ἢ γηπέδου ἀγροτικοῦ ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν κατωκτιμένων τόπων τοῦ ἄρθρου 2 § 6, αἱ ἐκτιμητικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐποικισμοῦ ἐπὶ τῇ ὑποδείξει τῶν ιδιωτικῶν ἐγγράφων κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ τῇ βεβαιώσει ἐγγράφως τριῶν ὑπευθύνων μαρτύρων ὅτι ἔχει ἀγορασθῇ πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922, προσωρινῶς ἀπέχουσι τῆς παραχωρήσεως τούτου εἰς πρόσφυγας ἀδιαφόρως ἂν ἔχη καταληφθῇ ἢ οὐ ὑπὸ προσφύγων καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἀγοραπωλησίας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἀποδίδεται τῷ ἀγοραστῇ ἄλλως καταλαμβάνεται ὁριστικῶς,

5. Μάρτυρες χρησιμοποιοῦμενοι διὰ τὴν κύρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν, ἀποδεικνυόμενοι ψεύδοι, πλὴν τῶν ποινῶν τῶν ἄρθρων 265, 266, 267, 268, 271 τοῦ Ποιν. Νόμου, στεροῦνται τοῦ γεωργικοῦ των κλήρου ἐὰν εἶναι ἀκτῆμονες ἢ τοῦ εὐεργετήματος τοῦ παρόντος Νόμου ἐὰν δὲν εἶνε μὲν ἀκτῆμονες ἔχουσι ὅμως ἀνωμάλους δικαιοπραξίας. Ἐὰν δ' οὔτε ἀκτῆμονες εἶναι οὔτε ἀνωμάλους δικαιοπραξίας ἔχουσι, πλὴν τῶν ποινῶν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τοῦ Ποιν. Νόμου καταδικάζονται ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν προσηκόντως ἀποδεικνυομένην ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου δι' ὅπερ ἐψεύσθησαν.

6. (Τίθεται τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ Σχεδίου ἡτοι). Ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστοῦ δὲν δύνανται νὰ ἐπικυρωθῶσι πλείονες δικαιοπραξίαι ἐφ' ὅσον διὰ τούτου ἐπικυροῦνται ἔκτασις μεϊζὸν τῶν δέκα στρεμμάτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς τῶν δέκα στεμμάτων ἀνήκει εἰς τὸν διεκδικοῦντα ἀγοραστὴν.

Σημείωσις. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ κύρωσις ἀγοραπωλησίας δι' ἀκίνητα κείμενα εἰς παραμεθόριον κ.τ.λ. θεωροῦμεν ἐντελῶς περιττὸν διότι ἡ ἐξαί-

ρεσις αὕτη ἀφορᾷ ἐλαχίστους ἀγροὺς καὶ μόνον ἀφορμὴ παραπό-
νων δικαίων θὰ γίνῃ ἀφ' οὗ ἄλλως τε μετὰ τὴν τελειώσασαν
μετανάστευσιν τῶν βουλγάρων ἐκλείπει ὁ φόβος ἐξ οὗ ὠρμηθῇ ὁ
συντάξας τὸ νομοσχέδιον
.

Ἄρθρον 4

Ἐδάφιον 1. Ὡς ἔχει.

Ἐδάφιον 2. Ὡς ἔχει. Εἰς τὸ τέλος προσθέτομεν Ἐν περι-
πτώσει καθ' ἣν μία περιφέρεια ὑπάγεται δικαστικῶς μὲν εἰς ἄλλο
Εἰρηνοδικεῖον ἢ Πρωτοδικεῖον διοικητικῶς δὲ εἰς ἄλλην Νομαρ-
χίαν, ἀρμόδιος Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς
περιφέρειας εἰς ἣν διοικητικῶς ὑπάγεται.

3. Αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαί, προκειμένου διὰ τ' ἀστικά κατὰ
τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 2 ἐδάφιον 5 ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς ὑπαρχουσῶν ἢ τῶν προσαγομέ-
νων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφάσας κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 26
Ἀριλίου 1923 Πρωτοδικειακῶν Ἐπιτροπῶν, καθορίζουσι δι'
ἐπιτοπίου μεταβάσεως καὶ ἐρεύνης ἐὰν ὁ ζητῶν τὴν κύρωσιν ἀγο-
ραστῆς πληροῖ τοὺς ἐν ἀρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Αὐγού-
στου 1925 καὶ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 2 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος
Νόμου ἀπαιτούμενους ὅρους.

Προσθήκη ἡμῶν. Προκειμένου δὲ περὶ ἀγροτικῶν κατὰ
τὴν διάκρισιν τοῦ ἀρθροῦ 2 ἐδάφιον 5 καὶ 6 ἐφαρμόζουσιν τὸ
ἀρθρον 3 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον 8 τοῦ παρόντος
ἀρθροῦ 4, δυνάμεναι νὰ ζητοῦν καὶ ἐνόρκους βεβαιώσεις ἐνώπιον
Εἰρηνοδικῶν ἢ ἀρκοῦμαι εἰς ὑπευθύνους δηλώσεις Συλλόγων
ἀνεγνωρισμένων ὑπογεγραμμένους ὑπὸ μαρτύρων ὑπευθύνων κα-
τὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἀρθροῦ 3.

4. Εἰς τὰς ἰδίας τοπικάς Ἐπιτροπὰς παραπέμπονται ἐπίσης
α) αἱ ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις τῶν διεκδικούντων
ἀκίνητα βάσει ἀνωμάλου δικαιοπραξίας ἐφ' ὧν δὲν ἀπεφάνθη ἡ
Πρωτοδικειακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ν. Δ. τῆς 26-4-23 β) αἱ ἐκπρο-
θέσμως ὑποβληθεῖσαι τοιαῦται ἔστω καὶ ἀπορριφθεῖσαι τοῦτω
τῷ λόγῳ γ) ὑποβάλλεται τὸ πρῶτον εἰς αὐτοὺς πᾶσα αἴτησις ἀφο-
ρῶσα ἀνώμαλον δικαιοπραξίαν ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 1 § 2, ἀρθ. 3
κ. ἐ. καὶ ἂν αὕτη οὐδόλως εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ
Ν. Δ. τῆς 26-4-23.

Ἡ Ἐπιτροπὴ χρησιμοποιεῖ ἰδίαν σφραγίδα μὲ τὰς λέξεις
«Ἐπιτροπὴ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν Νομοῦ» Ἡ ἀπόφα-

σις τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου διὰ τὰ ἀγροτικά κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐκδικαζόμενα, μεταγράφεται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον μεταγραφῶν καὶ ἀποτελεῖ τίτλον πλήρη καθ' οὗ οὐδεμία ἀπόδειξις χωρεῖ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ δύνανται νὰ καθορισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι καθ' ὃν ἤθελεν ἡ βουλή κρίνῃ καλλίτερον καὶ ἀπλούστερον τρόπον ἡμεῖς ἐπαφιέμεθα εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν κ. κ. βουλευτῶν οἵτινες πάντως ὀφείλουν νὰ δόσουν εἰς τὸν τόπον μας τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς τὴν Πατρίδα τὴν εἰρήνην.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν ἡμῶν ὑποδεικνυόντων τὰ μέτρα δι' ὧν θὰ τεθῇ τέγμα εἰς μίαν ἐλευθερίαν κατὰστασιν καὶ ἐπιθυμούντων ὅλη τῇ ψυχῇ νὰ μὴ μέλῃ τιποτε τὸ γενικὸν ἐκκρεμὲς ὥστε οἱ τε πρόσφυγες καὶ γηγενεῖς νὰ μάθωσιν ἐπὶ τέλους τί πράγματι τοῖς ἀνήκει καὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν εἰρηνικὴν τὴν ἐργασίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐὰν αἱ τροπολογίαι μας γίνωνν δεκταὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν διὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦλάχιστον τοὺς ἀγρότας, λύεται ὀριστικῶς καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

Δὲν εἶνε δὲ δίκαιον νὰ δυσανασχετῶσιν οἱ συμπατριῶται μας πρόσφυγες διότι τίθεται ἡ βάσις τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως διότι καὶ οὗτοι ἀπέδειξαν καὶ ἀποδεικνύουν διὰ μαρτύρων συμπατριωτῶν τὴν ἐγκαταλειφθεῖσας περιουσίας τῶν ἀξίας χιλιάδων λιγῶν χρυσῶν ἕκαστος ἀφ' οὗ ἄλλως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γένῃ. Τὸ ἰδικόν μας μάλιστα ζήτημα εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντον πρὸ τοῦ ἰδικοῦ τῶν ὡς πρὸς τὴν ἀσύγκριτον διαφορὰν ἀξιών καὶ ποσῶν κολοσσιαίων.

Ἄς εἶνε βέβαιοι ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται Ὀθωμανοί, οἱ πωλῆται τῶν ἀνωμάλως ἀγορασθέντων ὑφ' ἡμῶν, δὲν ἐνδιεφέροντο ὀλιγώτερον αὐτῶν διὰ τὴν περιουσίαν τῶν καὶ ἑάν, ἀνταλλαγέντες, δὲν ἀνέγραψαν τὰ οὕτω πωληθέντα ἡμῖν εἰς τὰς δηλώσεις τῶν, τοῦτο μόνον κατὰ πᾶν δίκαιον καὶ κατὰ πᾶσαν λογικὴν σημαίνει ὅτι ἀληθῶς ἐπώλησαν. Τὶ δὲ ὁ ἀνταλλαγείς καὶ διὰ παντὸς φεύγων ἐκ τῆς Πατρίδος του δύναται ν' ἀναγράψῃ εἰς τὴν δήλωσίν του καὶ δὴ ὅλως ἀνεξελέγκτως, τοῦτο κάλλιον ἡμῶν γνωρίζουν οἱ πρόσφυγες ὡς ἀνταλλαγέντες καὶ οὗτοι. Θὰ ἦτο ἀληθῶς περιεργότατον θὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀναχωρῶν Ὀθωμανὸς μὴ ἀναγράφας εἰς τὴν δήλωσίν του τὸν α ἢ β ἀγρὸν ἠθέλησε νὰ τὸν δωρῇ εἰς τὸν γηγενῇ γκισούρη. Φυσι-

κώτατον ἀφ' ἑτέρου εἶναι νὰ δεχθῶμεν ὅτι θὰ ἔγραψε πλείονα καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερα· ὅτι θ' ἀνέγραψεν εἰς τὴν δῆλωσίν του καὶ κτήματα οὐ μόνον ἀνωμάλως ἀλλ' ὁμαλῶς ἀγορασθέντα μὲ τὴν ἐλπίδα ἥτις περισσότερον εἰς τοὺς πρόσφυγας παρὰ εἰς ἡμᾶς εἶνε γνωστὴ. Πῶς δὲ ἐπὶ τόσα ἔτη δὲν ἐδίδετο τὸ δίκαιον τοῦτο ἀφ' οὗ εἶναι τόνον φανερόν; Τοῦτο εἶναι ζήτημα ἀντιλήψεως τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεων καὶ ἰδιοσυγκρασίας τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ.

Αἱ αὐταὶ συνθήκαι συνετέλεσαν καὶ δι' τοὺς πρόσφυγας καὶ δι' ἡμᾶς νὰ μὴ ὑπάρχουν τίτλοι· Αἱ πολεμικαὶ περιοδοὶ καὶ ἡ γνωστὴ εἰς αὐτοὺς κατάστασις εἰς τὰς Τουρκοκρατουμένας χώρας. Οὔτε ἡμεῖς ὅλοι οὔτε οἱ Πρόσφυγες ὅλοι εἶχον τίτλους οὐδ' ἐν καιρῷ εἰρήνης. Οἱ δὲ τυχόν ὑπάρχοντες ἀπωλέσθησαν δι' ὃν λόγον καὶ οἱ ἰδιοκίτων ὥς ἀναγράφουν εἰς τὰς δηλώσεις ἀποζημιώσεώς των καὶ μάλιστα οἱ ἐκ τῶν περιφερειῶν ἐκείνων ὅπου ἡ ἀνταλλαγὴ ἐγένετο κατόπιν προειδοποιήσεως καὶ κανονικῶς.

Οὐδεὶς γηγενὴς θὰ θελήσῃ χάριν τοῦ γείτονός του νὰ ὑποστῇ τὰς ποινὰς ἃς ἡμεῖς, πεποιδότες διὰ τὸ δίκαιόν μας, προτείνομεν ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδ· 5. Ἡ προσφυγικὴ οὕτω περιουσία περιφρονεῖται περισσότερον ἢ διὰ τῶν διαφόρων «κατοχυρωτικῶν Διαταγμάτων» καὶ τῶν πειστικῶν μέτρων ὥς μέχρι τοῦδε.

Ἐν τέλει πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὸν παρ' ἀπάντων ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνεχισθῇ ἐπὶ πλέον μία κατάστασις ἐκνευρωτικωτάτη καθ' ἣν κατὰ τεκμήριον τὰ πάντα εἶναι ἀνταλλάξιμα ἢ βουλγαρικὰ ἀδέσποτα ὥστε τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως νὰ ρίπτεται μόνον εἰς τὴν ἀσθενῆ ρίχιν τοῦ γηγενοῦς Μακεδόνης, ἐν ᾧ οἱ πανίσχυροὶ ὀργανισμοὶ τῆς Ε.Α.Π. (Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων) καὶ Ε.Τ. (Ἐθνικῆς Τραπεζῆς) θὰ ἦσαν κάλλιον εἰς θέσιν διὰ τῶν κολοσσαίων αὐτῶν μέσων ν' ἀναλαμβάνουναὐτοὶ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἀκίνητόν τι κατεχόμενον ὑπὸ γηγενοῦς καθ' οὗ γεννῶνται ὑποψίαι ὅτι παρὰ νόμῳ κατέχει, εἶναι ἀνταλλάξιμον ἢ βουλγαρικὸν ἀντὶ νὰ ὑποχρεοῦται ὁ πτωχὸς χωρικός εὐρισκόμενος πρὸ τῆς καταλήψεως τοῦ μικροσκοπικοῦ τοῦ ἀγροῦ ἐξ οὗ διατρέφεται, νὰ καταναλίσκῃ ὅ, τι ἔχει καὶ ὅ, τι δὲν ἔχει, πλείονα τῶν ὅσων ἀξίζει ὁ ἀγρός, ἵνα ἀμυνθῇ τοῦ ἄρτου τῶν τέκνων του.

Ἐν Δράμᾳ, Ἰανουάριος 1928

ΧΡΙΣΤΟΣ Κ. ΤΕΝΤΖΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

[illegible]

Τὸ πρόβλημα τῆς Διατάξεως καὶ μετακινήσεως
αὐτῆς εἰς S_{cis}

[illegible]

Woz

Мамбун.

Συμ. 3^η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΑΙΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ. 9^η ΚΑΙ ΟΥΚΑΝΕΙΟΝ. ---
Κατορία κρ 21 Απριλίου 1925

4) Μα' ἰσχυρὰν καὶ λογ' ἐν τῷ VII ἀπὸ τοῦ ἀναρροφῶντος, οἷον
καταβῆναι τὰ ἀναρροφῶντα τὴν καὶ τὴν ἀναρροφῶντα ἀναρροφῶντα
καὶ τὴν ἀναρροφῶντα ἐν τῷ ἀναρροφῶντι, καὶ τὴν ἀναρροφῶντα ἀναρροφῶντα
καὶ τὴν ἀναρροφῶντα ἀναρροφῶντα ἀναρροφῶντα.

[illegible]

6) Να παρατεθεί η διαρκής αμοιβή Αρχιτέρ 1926 συνιστάμενη
αποσπόμενης «ισοτίμητο» χρονοδότησης των δύο επιλογαζόμενων συνδυα-
σμών εργαζομένων με τη διαρκή αμοιβή των 11. 500 εφ'έτη
5 1/2 ευρώ ετήσιως αφορολογούμενη αποδοτικότητα προς τον εργο-
στάσιο διανομοποιούμενη υπό τον όρο ότι ο εργοστάσιος α'.

διὰ προσωποποιήσεως λαχόντων τῶν διαλογισμῶν κατὰ ἀνθρώπων
ἀναισθησίαν καὶ ἀνθρωπινότητα τῶν θυγατρῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν
ἀναισθητικῶν θαλῶν καὶ κατὰ τὴν Πρωτοκλήαν τῶν ἀποστόλων
τῶν πατρῶν καὶ ἀποστόλων, οὐδὲν ἄλλο ἐκείνην ἀνέστη, εἰ μὴ
ἐκείνην καὶ ἀποστόλους καὶ ἐκείνην καὶ ἀποστόλους, λαχόντων τῶν κατὰ
κατὰ τὴν Πρωτοκλήαν τῶν ἀναισθητικῶν καὶ ἀνθρωπινότητας. Ἐπειδὴ δὲ οὐ
κατὰ τὴν Πρωτοκλήαν ἀνέστη, ἀνέστη καὶ ἀποστόλους καὶ ἀποστόλους
καὶ ἀποστόλους. Τὰτα δὲ κατὰ τὴν ἀνέστη καὶ ἀποστόλους καὶ ἀποστόλους

লেখকগণের জন্য এই পুস্তিকাটি প্রস্তুত করা হইয়াছে। ইহা
মহাশয়গণের নিকট উপস্থাপিত হইবে। ইহা
লেখকগণের নিকট উপস্থাপিত হইবে। ইহা
লেখকগণের নিকট উপস্থাপিত হইবে। ইহা
লেখকগণের নিকট উপস্থাপিত হইবে। ইহা

লেখকগণের নিকট উপস্থাপিত হইবে।
লেখকগণের নিকট উপস্থাপিত হইবে।

ζητοῦμεν ὅπως ἀναγνωρισθῇ ὅλη ἡ ἀναφερομένη ἀξία εἰς τὸ ἔγγραφον, καὶ ἐν ἀνάγκῃ μέχρι 30.000 δρ. χρυσῶν ἀνεξαρτήτως εἰάν ἡ ἀγοραπωλησία ἔχει γίνῃ διὰ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου ἢ διὰ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

3) Το σχέδιον Νόμου προβλέπει διὰ τὰ μὴ ἐκδικασθέντα ἔγγραφα ὑπὸ τῶν Πρωτοδικιακῶν ἐπιτροπῶν νὰ συσταθῇ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, ἣτις ἐπὶ τόπου νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν πραγματικότητα τῆς ἀγοραπωλησίας ἢ μὴ.

Ἡμεῖς ζητοῦμεν καὶ διὰ τοῦτο νὰ συσταθῇ ἡ Πρωτοδικιακὴ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ ἐκδικάζῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ, διότι ἡ ἐπὶ τόπου διαδικασία θὰ ὑποβίβῃ εἰς δαπανὰς ὑπερόγκους τοὺς ἐνδιαφερομένους, καὶ διὰ πολλοὺς τὰ ἔξοδα θὰ εἶνε μεγαλείτερα τῆς ἀξίας τοῦ ἀγορασθέντος κτήματος.

4) Νὰ ἀτονήσῃ τὸ ἄρθρον τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἑθνικ. Τραπέζης τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν ἐφ' ὅσον αἱ ἀγοραπωλησίαι ἐξεδικάσθησαν ἐνώπιον τῆς ἰδίας Πρωτοδικιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐτομένως οὐδεὶς λόγος συντρέχει νὰ γίνῃ ἡ ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασία καὶ νὰ ὑποβιβλώμεθα καὶ εἰς ἄλλας δαπάνας, διότι αἱ ὑποβληθεῖσαι μέχρι τοῦδε δαπάναι ὑπερέβησαν τὴν ἀξίαν τῶν ἀγορασθέντων.

5) Τὸ 8 ἐδάφιον τοῦ 7 ἄρθρ. τοῦ σχεδίου Νόμου προβλέπει καταβολὴν 200—500 δρ. ὑπὸ τῶν αἰτούντων κύρωσιν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ὑπὲρ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν.

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον νὰ ἀτονήσῃ.

Εὐλειθέστατοι

Ἄνακεφαλαιώνοντες τὰ ἐν ἰδιαι-
τέρῃ ἀναγκῇ ὑποβληθέντα ὑμῖν αἰ-
τήματά μας καὶ μελετήσαντες τὸ ὑ-
ποβληθὲν ἐν τῇ Βουλῇ παρὰ τοῦ κ.
ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας προσχέδιον
Νόμου, παρακαλοῦμεν ὅπως ὑπο-
στηρίξητε τὰ γίνουσι αἱ ἐξῆς τροπο-
ποιήσεις αὗτινες, εἶνε ἀπαραίτητοι
καὺ' ὅσον στραγγαλιζῶνται κυριο-
λεκτικῶς τὰ δίκαια τοῦ γηγενοῦς ἀ-
γροτικοῦ κόσμου.

1ον) Τὸ σχέδιον Νόμου προβλέπει ἀναγνώρισιν ἀγοραπωλησίας ἀνω τῶν 10 βισ. στρ. μέχρις ἐκτάσεως ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ἀγορασθὲν κτῆμα. Ἡμεῖς ζητοῦμεν, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἅπασα ἡ ἀγορασθεῖσα ἔκτασις καὶ ὅπου ὑπάρχει στενότης γῆς καὶ παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ἀγροτικὸς Νόμος. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἀδύνατον τότε θὰ ἐπιμεινῇτε, ὅπως προβλέπει τὸ Νομοθ. Δ. τῆς 26 8 25 δηλαδὴ ἀναγνώρισιν μέχρις ἐκτάσεως 100 δεκαδικῶν στρεμμάτων τοῦλάχιστον, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ἡ λοιπὴ ιδιόκτητος περιουσία.

2) Τὸ σχέδιον Νόμου διὰ τὰ ἀ-
στικά προβλέπει ἀναγνώρισιν μέχρι
10.000 δραγ. χρυσῶν ἀξίας, ἡμεῖς

υποβάλλωσι τὰ δικαιολογητικά των ἐπὶ ποινῇ ἀπολείας παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν οὕτω ἀγορασθέντων ἀκινήτων.

7) Ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος νὰ προβαίνη ὑπὸ τὴν ιδιότητά της ὡς διαχειριστοῦ περιουσιῶν ἀνταλλαγέντων εἰς κατάληψιν ἀκινήτων ἀγορασθέντων δι' ἀτάκτων ἀγοραπωλησιῶν κυρωθεῖσθαι.

✓

Τοιαύτη λύσις θὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ δίκαιον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων τῶν τάξεων καὶ δεόν νὰ λυθῇ τὸ ταχύτερον, διότι ἄλλως παραμένοντος ἀλύτου καὶ ἐν τῇ σημερινῇ ὀξύτητι θὰ χρησιμεύσῃ ὡς διαρκὲς ἔναυσμα τῶν μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων παρεξηγήσεων καὶ συγκρούσεων, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐκκρεμότητος αὐτοῦ ζημιούμενοι νὰ εὐρίσκονται ἐν διαρκῇ ἀναστατώσει καὶ δυσφορίᾳ ὅτε μὲν γογγίζοντες καὶ διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ληφθέντων ἡμιμέτρων, ὅτε δὲ ἐπιζητοῦντες τὴν προστασίαν των δικαιωμάτων των ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πρὸς ὑψίστην Ἑθνικὴν ζημίαν.

Εὐπειθέστατοι

Πρόεδρος Γερουσιαστικῆς

Καρόλου Θεοδοπίου

Ἡλίας Δ. Χαράριος

Βελόριμε Κέριε

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς εἰς τὸν ἐγγώριον τύπον δημοσιευθείσης εἰδήσεως περὶ ὑποβολῆς Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις, σκόπιμον θεωροῦμεν ὅπως κρατήσωμεν ἐνήμερον τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῶν ἀντιλήψεων ἡμῶν, τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ παροῖσα θέλει τύχει τῆς προσηκούσης προσοχῆς δεδομένου ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ζωτικώτατον καὶ κρατεῖ ἐν ἀγωνίᾳ περὶ τὰς 5000 οἰκογενείας.

I

Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἰδίως τῇ Δυτικῇ τοιαύτῃ ἢ πλεονάζουσα τάξις εἶνε γεωργικὴ, ἥστινος τ' αἶτομα ὅμως ἦσαν ὑπόδουλα τῶν ιδιοκτητῶν τῶν γεωργικῶν ἐκτάσεων (τσιρλικίων) καὶ τῶν ἐκάστοτε ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ποθοῦντες οἱ γεωργοὶ οὗτοι τὴν οἰκονομικὴν των ἀνόρθωσιν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τοῦ Τσιφλικικοῦ ζυγοῦ, προσεπάθησαν δι' αἵματηρῶν οἰκονομικῶν καὶ πολλαπλῶν στερήσεων νὰ ἐξοικονομήσουν χρηματικά τινα ποσά, αἵτινα διέθεσαν διὰ τὴν ἀγορὰν μικρῶν ἐκτάσεων γῆς, ἐλπίζοντες οὕτω ὅτι συντόμως θὰ κατώρθουν νὰ ἀποκτήσουν γεωργικὸν κλῆρον τῆς ἀπολύτου κυριότητός των.

Εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἀποβλέποντες οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν νομιμότητά των συναφθεισῶν ἀγοραπωλησιῶν, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταρτισθεισῶν δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, κατήρτισαν τοιαύτας συμβάσεις οὐ μόνον ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀλλὰ

καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Νέων χωρῶν.

Τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐπεβόηθουν καὶ διατάξεις τῆς Τουρκικῆς Νομοθεσίας, καθ' ἃς πωλήσεις μὲν ἀκινήτων καθαρᾶς ιδιοκτησίας κατηρτίζοντο ἀτύπως διὰ τῆς ἀπλῆς συμπτώσεως τῶν δύο συμβαλλομένων ιδιωτικῶν βουλήσεων καὶ πρὸ παντὸς ἄνευ συμπράξεως τῆς Πολιτείας, παλήσεις δι' ἀκινήτων δημοσίων γαιῶν (Ἐραζ'ι μιριέ) ναὶ μὲν κατηρτίζοντο τῇ συμπράξει ὀργάνου τῆς πολιτείας, δεδομένου ὅμως κατὰ διάταξιν τῆς αὐτῆς Τουρκικῆς νομοθεσίας, καθ' ἣν ἐπετρέπετο ἢ διὰ τῆς παρόδου ὠρισμένου χρόνου νομιμοποίησις τῆς ἀτύπως καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως ὀργάνου τῆς Πολιτείας, ἦτο ἐπόμενον γεωργοὶ μικρᾶς ἀντιλήψεως καὶ ἄμοιροι νομικῶν γνώσεων, ν' ἀρκῶνται εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν συμβάσεων τούτων ἀτύπως ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ εὐκολίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς ἀποφυγὴν ματαίων κατ' αὐτοὺς δαπανῶν.

Καὶ ναὶ μὲν τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται δὲν ἐνέχει σοβαρὰν σημασίαν διότι αὐταὶ αὐταὶ αἱ διατάξεις τῆς Τουρκικῆς Νομοθεσίας ἐνομιμοποιοῦν τὴν κατάστασιν ταύτην ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ διὰ τῆς παρόδου ὠρισμένου χρόνου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Νέων χωρῶν μετεβλήθησαν ἄρδην τὰ πράγματα, καθόσον ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει τῶν Ν. χωρῶν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀπηγόρευσε γενικῶς καὶ μὲ τὴν ἀπειλὴν ἀπολύτου ἀκυρότητος τὴν σύναψιν πάσης συμβάσεως ἐμπραγμάτου δικαίου ἐπὶ ἀκινήτου.

Οἱ γεωργοὶ ὅμως ἀγνοοῦντες δύνатаί τις εἰπεῖν τὰς ἀπαγορευτικὰς ταύτας διατάξεις καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐξηκολοῦθουν καταρτίζοντες τοιαύτας συμβάσεις, ἄλλως τε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι διετέλουν ἐν γνῶσει τῶν ἀπαγορευτικῶν τούτων διατάξεων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐδικοιολόγουν ἑαυτοὺς ἐνεργοῦντες οὕτω ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ ἀπαγορευτικαὶ αὐταὶ διατάξεις δὲν θὰ ἴσχυον ἐπ' ἀπειρον ὁπότε θὰ ἦτο δυνατὴ ἢ κατάρτισις νομίμως ἐπισημῶν συμβολαίων πρὸς νομιμοποίησιν τῶν ἀτύπως καὶ κατὰ τὴν ὥς ἄνω ἐποχὴν καταρτισθεῖσων συμβάσεων.

Ὅμως ἡ κατάστασις αὕτη δὲν κατέστη δυνατόν νὰ νομιμοποιηθῇ οὔτε ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας διὰ τῶν περὶ ἀποσβεστικῆς καὶ κτητικῆς παραγραφῆς διατάξεων λόγῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Νέων χωρῶν, οὔτε ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας διὰ τῆς καταρτίσεως ἐπισημῶν συμβάσεων ἅμα τῇ ἄρσει τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων περὶ δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Ν. χώραις λόγῳ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν.

Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐπιδιώκει ἤδη τὴν ἀνατροπὴν τῶν πράξεων τούτων διότι δὲν περιεβλήθησαν τοὺς νομικοὺς τύπους ὑπαισερχομένη οὕτω εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ἀνταλλαγέντων Τούρκων ιδιωτῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἐποιήσαντο χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τούτων οἱ ἰδιῶται οὔτε ὑπὸ τὸ Ἑλληνικὸν οὔτε ὑπὸ τὸ Τουρκικὸν καθεστῶς.

Καὶ οὕτω παρουσιάζει σήμερον ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ὅλην τὴν δξυτήτά του τὸ ζήτημα τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, ἣτις ὑπὸ τὸ Ἑλληνικὸν καθεστῶς καὶ τοὺς Ἑλληνας ἐνδιαφέρουσα νὰ εἶναι ἀρκετὴ νὰ προκαλῇ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία εἶναι τυραννικὴ μητροὺς μὴ ἀποσκοποῦσα εἰς ἄλλο τι εἰμὴ τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν τῶν Ἑλλήνων τέκνων τῆς καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς περιουσίας των, ὀχυρομένης πρὸς τοῦτο ὀπισθεν τῆς ἐλλείψεως νομιμοφανῶν τύπων.

II

Ἐπιτήδριοι τινες προσεπάθησαν νὰ προκαλέσουν ζητήματα μεταξὺ ἐντοπίων καὶ προσφύγων διὰ τῆς διαστρεβλώσεως καὶ στραγγαλισμοῦ τῆς ἀληθείας, ἰσχυριζόμενοι ὅτι οἱ γηγενεῖς σφετερίζονται περιουσίαν τῶν προσφύγων. Τὸ τοιοῦτον εἶνε ψευδέστατον, καθόσον οἱ πρόσφυγες δικαιοῦνται νὰ λάβουν τὴν περιουσίαν τῶν ἀνταλλαγέντων μουσουλμάνων τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὰς δηλώσεις αὐτῶν οὐχὶ δὲ καὶ τὴν μὴ

περιληφθεῖσαν ἐν αὐταῖς, ἥς τὴν κυριότητα ἔστω καὶ ἀτύπως μετεβίβασαν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὰς ἀνωμάλους δικαιοπραξίας. Συνεπῶς ἐφόσον δὲν συγκαταλέχθη ἡ περιουσία αὕτη ὡς ἀνήκουσα εἰς ἀνταλλαγέντας οὐτε εἶνε δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἀνήκουσα καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι υἱοθετοῦνται οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἐπιτηδείων δέον νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ πρόσφυγες ἔχουσιν ἐπὶ τὸν σφετερισμὸν περιουσίας τῶν γηγενῶν. Ἡ ἀποκρίσις πρὸς τὴν ἐρώτησιν φέρη ἔτι μείζονα καταστροφὴν εἰς τοὺς γηγενεῖς διότι, ἐὰν παρ' ἐκείνη ἐπιτραπῇ ὁ σφετερισμός, ἀσφαλῶς οἱ ἀνταλλαγέντες Μουσουλμάνοι καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιζητήσουν νὰ συγκαταλεχθῇ ἡ περιουσία αὕτη μεταξὺ τῆς ἐκκαθαρισθησομένης τοιαύτης, ὁπότε οἱ μόνοι ἀδικούμενοι ὑπαιτιότητι τῶν προσφύγων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας θὰ εἶναι οἱ γηγενεῖς, οἱ ὁποῖοι προκαταβαλόντες τὴν ἀξίαν τῆς περιουσίας ταύτης εἰς ὑγιὲς νόμισμα, κινδυνεύουν νὰ ἀπωλέσουν τὸ πᾶν.

Ἡ ἐπιδιωκομένη οὕτω ἀδικία διὰ τοὺς γηγενεῖς εἶναι καταφανὴς οὐδέποτε δὲ λογικῶς σκεπτόμενοι, θέλομεν νὰ πιστεῦσωμεν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα θὰ νομιμοποιήσῃ τὴν ἀδικίαν ταύτην ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν του πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀγρότου. Ἄς μὴ λησμονοῦμεν ὅτι τόσον αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις ὅσον καὶ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα διὰ τῶν ἀγροτικῶν Νόμων ἐπιδίωξαν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροκτημάτων.

Ἡ κύρωσις τῶν ἀτάκτων ἀγοραπωλησιῶν δέον νὰ μὴ θεωρηθῇ ξένη πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ἀγροτικῶν νόμων, διότι εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποβλέπει τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων τὸ μὲν διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροκτημάτων καὶ δημιουργίας μικροῖδιοκτησιῶν, τὸ δὲ διὰ τῆς κυρώσεως τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, ἀναγνώρισις τῆς σχηματισθείσης ἤδη μικροῖδιοκτησίας.

Οὐδεμίαν λοιπὸν ἐνέχει τὸ ζήτημα τοῦ το σημασίαν κομματικῆς ἀπόψεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲ τοῦτο ἐνδιαφέρει τὸν παραμεθόριον ἑλληνισμόν ὀφείλομεν ἀπαξιάπαντες οὐ μόνον ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δικαίου νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ περιφρονήσωμεν ἐκείνους οἵτινες προσεπάθησαν νὰ προσδώσουν ἐτέραν χρειάν πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἀκόμη καὶ εἰς περίπτωσιν πράγματι ἡ περιουσία αὕτη ἀνῆκεν εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ τότε οὐδεὶς ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ θόρυβος διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι διὰ τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας ἀνερχομένης εἰς 6 1)2 εκατομμύρια καὶ πλέον στρέμματα ἀπεκατεστάθησαν πλήρως οἱ πρόσφυγες, ἐνῷ ἐὰν μὲν κυρωθοῦν ἅπασαι αἱ ἀνώμαλοι δικαιοπραξίαι, αὗται δὲν ἀντιπροσωπεύουν πλέον τῶν 20.000 στρεμμάτων, ἐὰν δὲν κυρωθοῦν μόνον μέχρι τῶν 100 δεκαδικῶν στρεμμάτων δι' ἕκαστον ἐδιαφερόμενον τότε ἡ περιουσία αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10,000 στρέμματα.

Συνεπῶς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων ἡ δῆθεν προσγιγνομένη ζημία εἶναι μηδαμινὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ζημίαν ἣν θέλει ἐπέλθαι εἰς πεντακισχιλίας οἰκογενεῖας γηγενῶν ἐκ τῆς μὴ ἀναγνώσεως τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, ἣτις ζημία θέλει ἐπισύρει τὴν τελείαν καταστροφὴν αὐτῶν.

III

Αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις μέχρι τοῦδε προσεπάθησαν διὰ μέσων λύσεων νὰ δώσουν τέρμα εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα· ἀπὸ τὸ ἔτος 1922 καὶ πρὸς τῆς πληξάσης ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν Μικρασιατικῆς συμφορᾶς, τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα ἐπλήφθη τοῦ ζητήματος τούτου, συναισθανθὲν τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀπὸ τε κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ζωτικωτάτου διὰ τὸν Ἑλληνισμόν τοιούτου ζητήματος.

Ἀλλὰ καὶ αἱ διαδεχθῆσαι ἀλληλοδιαδόχως τὴν τότε Κυβέρνησιν οὐ

μόνον δὲν ἀπομακρύνθησαν τῶν μέχρι τότε χαραχθέντων ἀλλὰ διὰ τῶν ἐκαστοτε ἐκδοθέντων Νομοθετικῶν διαταγμάτων (Νομ. Δ)μα Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς 26-4-1923, Ν. Δ. 26-8-25 Κατοχυρωτικὸν 4-4-26 καὶ Ν.Δ. 30-9-26) ὑπερθεμάτισαν μὲ τὴν εὐγενή προσπάθειαν τῆνι τρόπῳ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιλυθῇ λυσιτελέστερον τὸ ζῶτικόν τοῦτο ζήτημα.

Ὅμως ἡ πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου πολυνομία ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐπιφέρῃ σύγχυσιν καὶ ἀναστάτῳσιν διότι ὑπεχρέωσε τοὺς ἐνδιαφερόμενους νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ὑπερόγκους δαπάνας καὶ ν' ἀκολουθήσουν πολυδαίνδαλον δικαστικὴν καὶ ἐξώδικον διαδικασίαν. Ὅμως καὶ παρ' ὅλα ταῦτα ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία δὲν ἐνέκρινεν, ὡς ὄφειλε, τὰς κυρωτέας ἀτάκτους ἀγοραπωλησίας, ἀλλὰ κρατεῖ ἐν ἀγωνίᾳ τὸν γεωργικὸν γηγενὴ πληθυσμὸν τῶν Νέων χωρῶν διὰ τῆς παρατάσεως τῆς σημερινῆς καταστάσεως.

Ἐπιβάλλεται ὁδὸν ἡ ἄμεσος καὶ ριζικὴ λύσις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κοινωνικοῦ ζητήματος διότι ἡ ἀοριστία εἶνε καταστρεπτικὴ δι' ὅλους καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Ἐπίσης δέον νὰ ληφθῇ Νομοθετικὴ πρόνοια ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ, μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ διαχειριστοῦ τῆς περιουσίας τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων, νὰ προβαλῇ εἰς καταλήψεις ἀκινήτων ἀγορασθέντων δι' ἀνωμάλων ἀγοραπωλησιῶν κυρωθεισῶν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν νὰ καταφύγουν εἰς τὰ Δικαστήρια πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων των. Φρονούμεν ὅτι, ἐφ' ὅσον τὰς ἀγοραπωλησίας ταύτας ἐθεώρησε κυρωτέας Ἐπιτροπὴ, ἥς τὰ δύο μέλη ἦσαν δικασταί, πλήρης ἐγγύσις παρέχεται ὅτι ἡ περιουσία αὕτη δὲν ἀνήκει ἤδη εἰς ἀνταλλαγέντας Μουσουλμάνους καὶ ὅλως ματαία ἀποβαίνει ἡ ἐκ νέου Δικαστικὴ ἐπέμβασις.

IV

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ προκειμένου νὰ ἐπιληφθῇ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς ὑποθέσεως ταύτης δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του ὅτι ἡ μόνη ἐνδεικνυομένη λύσις εἶνε ἡ ἑξῆς :

- 1) Τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον νὰ κηρυχθῇ κατεπεῖγον.
- 2) Ἀπασαί αἱ ἄτακτοι ἀγοραπωλησίαι, ὡς ἡ Πρωτοδικειακὴ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε κυρωτέας, νὰ κυρωθοῦν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀνταλλαγῆς συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 26)8)1925 Ν. Δ. ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διαδικασίας.
- 3) Νὰ μὴ γίνῃ καμμία διάκρισις μεταξὺ γεωργῶν καὶ μὴ τοιούτων, καθόσον καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξήσχον πρότερον ἄλλο ἐπάγγελμα μετὰ τὴν διάθεσιν ἀπασῶν τῶν οἰκονομιῶν των διὰ τὴν ἀπόκτησιν μικροῖδιοκτησίας ἀσφαλῶς τὸ μόνον ἐπάγγελμα ὅπερ ἐξασκεῖ εἶνε τὸ τοῦ γεωργοῦ καὶ οὐδένα ἕτερον πόρον ζωῆς ἔχει.
- 4) Νὰ κυρωθοῦν ἅπασαι αἱ κριθεῖσαι κυρωτέαι ἄτακτοι ἀγοραπωλησίαι ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀνταλλαγῆς.
- 5) Ν' ἀναγνωρισθοῦν ἅπασαι αἱ ἐπὶ Τουρκοκρατίας καταρτισθεῖσαι ἄτακτοι ἀγοραπωλησίαι δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἄνευ τηρήσεως διατυπώσεώς τιγος, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ἰδιωτικῶν τούτων ἐγγράφων (σενετιῶν).
- 6) Νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς μὴ ὑποβαλόντας μέχρι τοῦδε τὰ δικαιολογητικὰ πρὸς κύρωσιν ἀτάκτων ἀγοραπωλησιῶν ἐπὶ γαιῶν καὶ ἀστικῶν ἀκινήτων νὰ ὑποβάλωσι ταῦτα εἰς συσταθησομένην ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς σοβαρότητος τῶν ἀγοραπωλησιῶν τούτων, ἀπλοποισυμένης κατὰ τὸ δυνατόν τῆς διαδικασίας.

Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν νὰ ταχθῇ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ

Ἀνδράλοι Δικαιοπραξίαι

εἰς τὰς Μ. Κορῆς

15

τὸ ζήτημα τῶν ἀνδράλων δικαιοπραξιῶν δὲν εἶναι τόπον ἀπλοῦν, ὅ-
σον κατ' ἄρχας ^εθετέθη. Εἰ περὶ αὐτῶν διατάγματα, συντεχθέντα
μόνον ὑπὸ προσφυγικῶν πνεύμα χωρὶς νά ληφθοῦν ὑπ' ὅψει τὰ κεντη-
ρένα διακίερατα τῶν ἐντοπίων καὶ αἰτοικαὶ συνῴησαι κατέστησαν
ἐν τῇ πράξει ἀνεφάρμοστα καὶ ἐδρηιούργησαν διενέξεις μεταξὺ
ἐντοπίων καὶ προσφύγων μὲ αἰρατηρὰ πολλάκις ἀποτελέσματα.

^επειρῶν αἱ ἐκείστοτε κυβερνήσεις συνῴητησαν προσκόμματα πολ-
λάκις ἀνυπέρβλητα εἰς τὴν ἀκαλλοτρίωσιν τῶν τριφυλίων, καθ' ἣν
στιγμὴν ἐφίγοντο μόνον ὁρισμένα κεφαλαιοκρατικὰ στοιχεῖα, τὰ
ὅποια ὅμως καὶ δὲν κατεστράφησαν, καθόσον καὶ τέρμα καὶ μέ-
ρισμα ἐκ τῆς παρουσίας τῶν ἐλάρθανον, ἐνῷ ἀντιθέτως ἢ ἐπὶ τῶν
ἀνδράλων δικαιοπραξιῶν ποινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ τελευ-
ταίου διατάγματος τῆς δὲν θίγει, ἀλλὰ σπραβεῖ κυριολεκτικῶς
τὴν παρουσίαν τοῦ μικροκαλλιεργητοῦ καὶ ἀκτήμονος γεγενοῦς
γεωργοῦ .-

Οἱ κ. ἀντιπρόσωποι τῶν προσφύγων ἰσχυρίζονται τὰ ἑξῆς:

1) Ὅσον κατὰ τὴν τὴν συνῴητην τῆς Λωφάνης ἅπανα ἡ παρου-
σία τῶν Μουσουλμάνων εἶναι προσφυγικὴ, δεόν νά περιέλθῃ αὕτη
εἰς τούτους πρόσφυγας.-

Δὲν ἀντικρούομεν τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν τοῦτον, καίτοι ἔχομεν
πλεῖστα ὅσα ἱστορικὰ ἐπιχειρήματα διότι ἡ ἐγκυκαλειφθεῖσα πε-
ριουσία δὲν εἶναι τουρκικὴ, ἀλλὰ ἡ ἰδικὴ μας τῶν προγόνων μας,
διαρπαγεῖσα κατὰ καιροῦς ὑπὸ διαφόρων Ἀλῆ πασσάδων καὶ βέηδων,
καὶ διότι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἡδύνατό τις νά ἰσχυρισθῇ, ὅτι
κατὰ τὴν τουρκικὴν νομοθεσίαν ἅπανα αἱ ἀγρότικαί περιουσίαι
ἦσαν Ἐρασίτ ^εΜιρίε (ἀγρότικαί γαῖαι) οἱ δὲ κάτοχοί των ἦσαν
μόνον νορεῖς καὶ συνεπῶς καὶ τὴν δι' ἐπιστήρων τίτλων(ταπί) πε-
ριουσίαν τῶν γεγενην δύνανται νά τὴν θεωρήσουν ὅτι προσφυγικὴν.

² Αλλά παρ' όλα ταῦτα λέγουμεν ὅτι ἡ περιουσία, ἥτις τοῖς ἀνήκει εἶναι ἰδιωκῆν των καὶ δύνανται νὰ γίνωνται κύριοι αὐτῆς.-

2) εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν προσφύγων ὅτι δεόν νὰ προσεχθῶν ἐπίσημοι τίτλοι τῶν ἀκινήτων μας, καθόσον ἄλλως ταῦτα εἶναι τουρ-
κικὰ καὶ συνεπῶς ἰδιωκῆ των ἀπαντῶμεν: Ἡ ἀκίνητα ταῦτα ἡγοράσθη-
σαν παρ' ἡμῶν ἀπ' ἀρκετῶν ἐτῶν πρὸ σενέτια, τὰ κατέχομεν καὶ τὰ
καλλιεργοῦμεν ἔκτοτε. Γνωρίζουν δὲ καλῶς οἱ κ. πρόσφυγες ὅτι
ἐπὶ τουρκοκρατίας κλεῖσαι ὅσαι ἀγοραπωλησίαι ἀκινήτων συνετάσ-
σοντο πρὸ σενέτια καὶ κατ' ἔθος ἐπικρατῆσαν αἱ ἀγοραπωλησίαι αὐ-
ται ἐθαστοῦντο ἰσχυραὶ καὶ ἐγκυραὶ, ἐπὶ δὲ τῆς ἑλληνικῆς κατο-
χῆς, καθ' ὅν χρόνον εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἡ ἀγοραπωλησία ἐπὶ ἀκι-
νήτων (καὶ εἶχον ἀπαγορευθῆ ὅχι διότι ἡ τότε Κυβέρνησις εἶχε
προβλέψει Μικρασιατικὴν καταστροφὴν πρὸ ἀποτελέσμα ἀνταλλαγῆν
πληθυσμῶν, ἀλλὰ ὅπως παραμυλὴ τῶσιν τῶν Μουσουλμάνων πρὸς
μετανάστευσιν καὶ πῇ ἐπέλθῃ ἑλλείψει ἀγροτικῶν χειρῶν εἰς τὴν Πα-
μεδονίαν, μετὰ δὲ τὴν παρατηρηθεῖσαν εἴτε ὑφ᾽ ἑσιν τῆς τότε αὐ-
τῆς μετὰ τὰ ἔτη 1921-1922 ἐπέστρεψε τὰς ἀγοραπωλησίας ἐπὶ τῶν
ἀκινήτων) συνετάσσοντο αὐταὶ δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καθ' ὅσον
οὐδεὶς ποτὲ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁδὴ ὑπῆρχε Χριστιανικὴ Κυ-
βέρνησις, ἡ ὁποῖα θὰ ἠνέετο τὴν κύρωσιν αὐτῶν, πρὸς τὴν νὰ
ὀφελῇ τοὺς Μουσουλμάνους καὶ θλῇ τοὺς Χριστιανούς, ἄλλως τε
ἐπὶ κυβερνήσεως Γούναρη ἐγένετο βύρσις διὰ τὴν κύρωσιν τῶν ἀνο-
μῶν τούτων δικαιοπραγιῶν. Οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο ποτὲ νὰ φαντασθῇ
Μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ἀνταλλαγὰς περιουσιῶν, ἵνα ἐκμεταλ-
λευθῇ τὴν περίστασιν αὐτὴν πρὸς ἴδιον τοῦ θύματος.-

3) Ἐκ κοινωνικῆς ἀνάγκης καὶ σκοπιμότητος λέγουνοί κ. πρόσφυ-
γες συγκατατίθενται νὰ κυρώσουν τινὰ ἐξ' αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τῆς
τοὺς μικροκαλλιεργητὰς καὶ τοὺς γεωργούς τὸ ἐπαγγέλμα.

Ἡ διακρίνουσα τοὺς Παναθῶνας ὑπεροχὴ καὶ καρτερικότης διὰ
τὰ γενικά συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ μόνον καὶ ἰδίως ἡ ἐπιθυμία
των, ὅπως ἀπορευχθῶν προσηλθῇ μεταδῶν νηγεῶν καὶ προσφύγων

δύναται νά δεχθῇ τήν ἔποψιν ταύτην, τήν ὁποῖαν ὅμως δέν θεωρεῖ ὡς χάριτι, γενόμενῃν πρός τοὺς μακεδόνες, καθόσον οὐδὲ ἔχουσιν ἀναφαίρετα κερτημένα δικαιώματα. -

Ἀλλὰ πῶς τοιοῦτον νομοθέτημα, ὡς τό ἰσχυρόν, ἐξυπηρετεῖται ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη ἢ διανοίγεται χάσμα μεταξὺ ἐντοπίων καὶ προσφύγων; Ἐξ ὅσον ριζοσπαστικῶς ἀγροτικὸς νόμος ἐπιτρέπει ἀπαλλοτριώσιν τσιφλικίων χάριν κοινωνικοῦ συμφέροντος, τό νομοθέτημα τοῦτο διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἀγοραστής μικροκαλλιεργητῆς ἢ μικροαστός χάνει καὶ τό τίμημα, ὅπερ κατέβαλε καὶ τήν μικροπεριουσίαν, ἐξ ἧς ἀποξῇ αὐτός τε καὶ ἡ οἰκογένειά του, ὅχι μόνον τήν κοινωνικὴν ἀνάγκην δέν ἐξυπηρετεῖ, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας διανοίγει χάσμα μεταξὺ τῶν γηγενῶν καὶ τῶν προσφύγων. Τό συμφέρον τοῦ κράτους χάριν τῆς κοινωνικῆς γαλήνης απαιτεῖ τὴν ἀρρογιαν ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερόντων ἀρροτέρων τῶν στοιχείων, μόνον ὑπὸ τό πνεῦμα αὐτὸ οὐκ ἦτο δυνατόν ἡ ἐμπέδωσις τῆς κοινωνικῆς γαλήνης. Κρίνοντας ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων, ἐξ ὅσον κατὰ τὰς ὑπάρχουσας πληροφουρίας ἅπαντα ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα Μουσουλμανικὴ περιουσία ἀνέρχεται εἰς 5 ἕως 6 ἑκατομ. στρέμματα, αἱ δὲ διὰ ἀνασφάλων δικαιοπραξιῶν συναρθεῖσαι ἀγοραπωλησίαι ἀνέρχονται εἰς 25 ἕως 30 χιλιάδας στρέμματα, ~~καὶ~~ ^ε εἰς ἑκάστον πρόσφυγα προτιθεμένη ἐκ τούτων περιουσία ἀνέρχεται εἰς 1/2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἢτοι ἥμισυ στρέμματος ἐπὶ ἑκατὸν στρεμμάτων. Καὶ ὅρην πρόσφυζ δέν ζηριοῦται ποσῶς, διότι πῆχες τινὲς χωραφίων δέν προστετέθησαν εἰς τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ ὁ ἐντόπιος χάνει τὴν περιουσίαν τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τόσον χρόνον κατέχει, νέμεται καὶ ἐξ ἧς διατηρεῖ τὴν οἰκογένειάν του ζηριοῦται πλήρως καὶ καταστρέφεται. Οὐδεὶς δὲ ὕλην δύναμις, νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἐκανὼν νά ἀπαρκενῶσιν τῆς περιουσίας ἕνα μικροκαλλιεργητὴν ἔχοντα περιουσίαν εἴκοσι παραδείγματος χάριν στρεμάτων, ἐξ ὧν τὰ δέκα ἐξ ἀγορᾶς δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. Ἀλλὰ πλὴν τούτων, νομίζομεν, ὅτι καὶ ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν ἐξ ολοκλήρου κύρωσιν τῶν ἀνασφάλων δικαιοπραξιῶν. Ὁ γηγενὴς Βλαυδωπ

νος ὁ μὴ τσιολικιστοῦχος, ἀλλὰ μικροκαλλιστογυῖης ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ
του χάνων τὴν παρουσίαν του τὸν μόνον πόρον τῆς ζωῆς του, οὐ μόνον
θὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ νὰ προστατευθῇ ὡς Σέρβοι ἢ Βούλγα-
ροι, ἀλλὰ καὶ παντοιοτρόπως θὰ ἀμυνθῇ προστατεύων αὐτὴν ταύτην
τὴν ὑπαρξίντου. καὶ βλέπομεν οὕτω δημιουργημένον ἐθνικὸν ζήτη-
μα ἐν Μακεδονίᾳ περὶ μειονοτήτων εἰς ἐποχὴν καὶ ἣν οὐδεὶς δύ-
ναι ν' ἀρμισθῇ τὴν ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας. Ὕνεκα τοῦ-
του ἐπιβάλλεται ἡ ἐξ ολοκλήρου κύρωσις πάντων τῶν ἀνωτέρων δι-
καιοπρεσιῶν ἐφ' ὅσον ὑπαχθεῖσαι εἰς Πρωτοδικεῖα καὶ Ἐπιτροπὴν ἐπρ-
ρίθησαν ὑπ' αὐτῆς ὡς μὴ εἰκονικαί ἄνευ τῶν περιοριστικῶν διατά-
ξεων τοῦ ὑφισταμένου Διοτάγματος, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικεί-
ου ἐπεχούσης τίτλον μεταγραφῆς .-

Ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκη καὶ ἵνα τεθῇ τέρας εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ
ἡ μίαν κατάστασιν ἀοριστίας καὶ ἐκκρεμότητος, ἥτις ζυγνέχεται νὰ
μεταλῆξῃ εἰς αἰρετοτάς συγκρούσεις γηγενῶν καὶ προσφύγων δεχό-
μεθα τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις .-

1/ Ἡ πρωτοδικεῖα ἀπόφασις νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀ-
γοραπωλησία ἐπρίθῃ ὡς μὴ εἰκονικῇ. Αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Διοτάγματος ὥπως
περιοριστικαὶ διατάξεις νῶν ἐνόρων καταθέσεων προέδρων καὶ
κοινοτικῶν Συμβούλων περὶ τῆς πραγματικότητος καὶ τοῦ χρόνου
τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας νὰ ἀπαληθεύῃ ὡς ἐντελῶς περι-
ταί, μὴ δυνάμεναι κατ' οὐδὲν νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν
Πρωτοδικείων, καὶ ὅσον αὐταὶ κατ' ἐνδεχόμενον τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως
ἐξήτασαν καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν νορμὴν
δι' ἐνόρων καταθέσεων τῶν Προέδρων, ἱερέων καὶ ἀγροφυλάκων .-

Ὁ δὲ εἶναι δὲ παράλογον νὰ ζητεῖται πιστοποίηση τοῦ Προέδρου
τῆς κοινότητος δι' ἀποφάσεις δικαστικὰς τελευταίους, ὥπως ἐπὶ
σημ. ὅς ἔτο παράλογον νὰ ζητεῖται πιστοποίηση τοῦ Προέδρου ἐπὶ π.
παραδείγματι διάφορον ἐπισυμβάντα εἰς κοινότητα, ὑποθέσεως δηλ.
ἥς ἔχουσιν ἐπιληροῦν δικαστικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀπεφάνθησαν ἐπ' αὐ-
τῆς. Ὁ δὲ κατόπιν τῶν τελευταίων δημοτικῶν ἐκλογῶν οἱ πλεῖ-

στοι τῶν Προέδρων καὶ Συμβούλων εἶναι νέαι καὶ προτυπες καὶ δυνατός δὲν δύνανται ἐξ ἄλλων καὶ μόνον πληροφοριῶν νὰ βεβαιώσῃ τὴν πραγματικότητα καὶ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν, παρεκλύεται δὲ καὶ ἐξ ἄλλου ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς λύσεως τῶν υποθέσεων τούτων δίδει λαβάναι εἰς διαφόρους ἐμβιασμούς τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιτηδεύων καὶ πονηρῶν Προέδρων κ.λ.κ. φρονοῦμεν ὅτι ἀπλὴ πιστοποίησης ὑπεύθυνος τῆς κοινότητος τοῦ Προέδρου, ἀφορῶσα τὴν ὁλικὴν κερτουσικὴν ἔκτασιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ὅς εἶναι ἀρκετὴ, Προκειμένου μόνον κατὰ μεγάλων ἰδιοκτησιῶν .--

2/ Ἐφ' ὅσον ἀγοραπωλησίαι τινὲς ἐκδικασθεῖσαι ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῆς Πρωτοδικαικῆς Ἐπιτροπῆς εἴτε διότι δὲν συνήφθησαν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Π.Δ. ὁριζούμενον χρόνον, εἴτε διότι οἱ ἀγορασταὶ δὲν εἶχον τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν νὰ ἀκυρωθῶσιν μὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅσον τὰ δίκαια τῶν ἀγοραστῶν καὶ ἐφ' ὅσον εἰς οὐδεμίαν περίστασιν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις βασιρεῖ ὅτι τοῖς ἐγένετο δωρεὰ ἐκ μέρους τῶν ἀνταλλαγέντων Ὁθωμανῶν δίκαιον καὶ νόμιμον εἶναι νὰ τοῖς ἐπιστραφῇ τὸ τίμημα, ὅπου πρὸς τοὺς πωλητὰς τὸν κατέβαλον .--

3/ Ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῶν ἀγροκτημάτων ἀναγνωρίζεται γενικῶς πᾶσα ἀγοραπωλησία συναφθεῖσα διὰ Συμβολαιογραφικοῦ προτυπώδους μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1920 δίκαιον καὶ νόμιμον εἶναι ν' ἀναγνωρισθῶσιν καὶ εἰ κατὰ τὰ ἔτη 1921 καὶ 1922 συναφθεῖσαι διὰ τοιούτων συμβολαιογραφικῶν προτυπῶν, τὸ μὲν διότι καὶ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα δὲν ὁρίστατο ζήτημα ἀνταλλαγῆς, τὸ δὲ διότι ὑπῆρχεν ἡ κατηγορία τῶν μεταγγυηθέντων ἐκινήτων ἐφ' ὧν τυπικῶς δὲν ἠδύναντο νὰ συναφθῶσι ἐπίσημοι ἀγοραπωλησίαι.

4/ Πᾶ ἀνασυσταθῇ ἡ λειτουργία τῆς πρωτοδικαικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν περιφέρειαν καστορίας, τὸ μὲν διότι ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει καὶ ὅσον πρόκειται ἐν συνόλῳ περὶ 600 στρεμμάτων ἀντιπροσπεύοντα ἀγοραστὰς 100 περίπου καὶ διότι εἰ πλεῖ-

σται τούτων ἔχουσιν συναφοῦν ἐπὶ μεσεγγυημένων ἀκινήτων καὶ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατυπώσεις δὲν ἠδύναντο νὰ υποβληθῶσιν πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὴν Πρωτοδικειακὴν Ἐπιτροπὴν. Οἱ τυχόν ἰσχυρισμοὶ τῶν προσφύγων ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ συναφοῦσι καὶ νέλαι τοὶ αὐταὶ εἶναι ἀστήρικτοι. Ὁ μὲν διότι τοῦρκοι εἰς τὴν περιφέρειαν μας δὲν ὑπάρχουσιν πλέον καὶ ἐξ ἑλλου ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἐκδίκασίν των θά ἐξετάσῃ τόσον τὸν χρόνον τῆς συνάψεως, ὅσον καὶ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν .-

¶) τυχόν προβληθησομένη πρότασις ἀποστολῆς ἀνιτέρου ὑπαλλήλου πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῆς υποθέσεως ταύτης, ἐπειδὴ ἀσκόπως παρελκύει μίαν ἀνάγκαν κατέστασιν ἀπὸ τόσου χρόνου ἐμπροσθα (εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ παράλογος. Δύνανται νὰ γίνωσι ἀποδεικταί ὡς πρὸς τὴν ἀπορίαν μας ταύτην οἰαιδῆποτε περιοριστικαὶ διατάξεις κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν τροποποιήσεων τοῦ Π.Λ. ἀλλὰ πάντως δεῖον νὰ λυθῇ τοῦτο ὀριστικῶς καὶ ἄνευ παρελκύσεως.

5/ Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἀστικὰ ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἐξυπηρετεῖται ἡ μικροαστικὴ τάξις δεῖον νὰ ἐπικυρωθῶσιν ἅπαναι αἱ ὑπὸ τῆς Πρωτοδικειακῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδικασθεῖσαι δικαιοπραξίαι καὶ κριθεῖσαι παρ' αὐτῆς ὡς ρῆ εἰκονικαί, δι' ἰδιωτικῶν μὲν ἐγγράφων μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1920, δι' ἐπιστῆρων δὲ ἐγγράφων καὶ προσυμφώνων συμβολαιογραφικῶν τοιαῦται μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἐφ' ὅσον ἀφορῶσι ἀγοραπωλησίας μέχρι 15.000 δραχμῶν ἐν τῇ συνόλῳ καὶ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων .-

Αιτιολογική Έκθεσις

16
Μετά τήν κατάληψιν καί ἀπελευθέρωσιν τῶν Ν. χωρῶν ἡ Κυβέρνησις, θέ-
λουσα νά διατηρήσῃ τόν Μουσουλμανικόν πληθυσμόν κατ' ἐξοχήν παραγωγι-
κόν, κατέφυγεν εἰς μέτρα μεταξὺ τῶν ὁποίων καί ἡ ἀπαγόρευσις δικα-
σπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων. Οὐχ ἥττον ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν τοῦτω
εἰθισμένοι ἐπὶ τουρκοκρατίας προέβαινον εἰς ἀγοράς κτημάτων παρὰ
διαφόρων τούρκων καί τοιοῦτοτρόπως ἐγεννήθη μία πραγματική κατάστα-
σις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ὁκείας καί ἐρρυθρίσεν τῶν ἀνωμάτων τούτ-
δικαιοπραξιῶν, ἡ Κυβέρνησις κατέφυγεν εἰς διάφορα Ν. μέτρα, δι' ὧν
ἀνεγνώρισε κατὰ πολλοὺς τρόπους ταύτας. Τὸ κυριώτερον εἶναι τὸ ἀ-
πὸ 14 Σεπτεμβρίου 1925 Νορ. μέτρον καταργήσαν οὐσιωδῶς τὰ προγενέ-
στερα νομοθετήματα ἀλλὰ καί τὸ διάταγμα τοῦτο κλήν τῶν ἐλλείψεων
καί ἀτελειῶν ὅς παρουσιάζει ἐγένετο καί εἰς βάρος μιᾶς πραγματικῆς
καταστάσεως καί οὕτω ἐτέθη ἐν ἀρφιβολίᾳ τὸ ἐν τῇ πράξει ἐφαρμοσимо
αὐτοῦ, καθόσον προσβάλλονται κλειῖστα κεκτημένα δικαιώματα, ἅτινα
δέν ἠδύναντο νά παροραθῶσι χωρὶς σοβαροῦς κλονισμοῦς τῆς κοινωνικῆς
γαλήνης καί ἀρμονίας. Διὰ τοῦ ἐν σχεδίᾳ προτεινομένου Ν. μέτρου,
φρονοῦμεν ὅτι ἐξυπηρετοῦνται ἐπαρκῶς καί προστατεύονται τὰ συμφέρο-
τα τῶν ἤδη κατόχων ἀγροτικῶν ἀκινήτων μικροκαλλιεργητῶν χωρὶς νά
παραβλάπτωνται καί τρίτοι μὴ δυνάμενοι νά ἐγείρῳσιν σοβαρὰς ἀξιῶσει-
1ον.

Ἐκουδαῖον μενόν ἀφίνει τὸ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1925 Ν.Δ. μὴ προνοῇσι
περὶ τῆς τύχης τῶν μεσεγγυημένων κτημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο
ἀγοραπωλησίαι, ἰδίως πρὸς κολλίγων καί ἀκτηρόνων καλλιεργητῶν.
Διὰ τοῦ προτεινομένου σχεδίου λύεται καί τὸ ζήτημα τοῦτο καί δὴ ἀ-
ναγνωρίζονται αἱ γενόμεναι ἀγοραπωλησίαι ἐπὶ τοιούτων μεσεγγυημέ-
νων κτημάτων ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς συνάψεως τῶν ἀναφέρεται πρὸ τῆς 30

Σεπτεμβρίου 1922, δεδομένου ότι επί των κτημάτων τούτων είχε απαγορευθή γενικώς ή αγοραπωλησία καί κατά ἔτη 1921 καί 1922 καί δέν ἠδύναντο νά εἰσαχθῶσι αὐταί πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῆς πρωτοδικειακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διατάγματος τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 ἐξ ἑλλου δέ τὰ κτήματα ταῦτα ἐξεμισθοῦντο ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀγοραστάς των οἵτινες οὕτω διατέλεσαν πάντοτε κάτοχοι ἐξυπηρετεῖται δέ οὕτω τὸ συμφέρον μιᾶς μικρᾶς τάξεως ἀκτημόνων καί κολλίγων ἀφοῦ μάλιστα οὗτοι κατέβαλον καί τὸ τίμημα καί δέν δίδεται ἀφορμή εἰς δημιουργίαν Ν. ἀκτημόνων.

Βον.-

Τὸ Ν.Δ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1925 προβλέπει τὴν προσεγγὴν βεβαίωσιν τῆς ἐποικιστικῆς ἀρχῆς ὅτι δόξεαι τῆς κυριότητος εἶναι γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα καί ὅτι ἤσκησε ἀπὸ τῆς συνάψεως ἀγοραπωλησίας τὸ δικαίωμα κυρίου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου ἀκινήτου. Ἡ διάταξις ὥστε αὕτη τοῦ Διατάγματος ὑπῆρξεν ἀτυχὴς διότι αἱ Ἐποικιστικαὶ ἀρχαὶ ἐγκατεστάθησαν ἀπὸ τὸ 1924 καί ἐπομένως οὐδέν στοιχεῖον ἠδύναντο νά κατέχωσι ἐπὶ γεγονότων καί κατόπτασεων ἀναγορέων εἰς ἐποχὴν προγενεστέραν τῆς συστάσεως των καί ἐπομένως ἀναρροδίως ἀμετέστησαν εἰς τὰς Ἐποικιστικὰς ἀρχὰς τὰ ἀνωτέρω καθήκοντα. Ὡσαύτως τὸ Διάταγμα περιορίζει μόνον εἰς τοὺς γεωργούς καί ἐξαιρεῖ οὕτω τοὺς μικροὺς ἐπαγγελματίας οἵτινες σὺν τῷ ἐπαγγέλματι των μετέρχονται καί τὴν γεωργίαν οὐχὶ ὡς κύριον τοῦλάχιστον ὡς συμπληρωματικὸν ἐπάγγελμα. Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων καί ἐπὶ τῶν μικροαστῶν ἐξυπηρετοῦνται καί τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας διότι εἶναι τελείως ἄδικον ἂν μικροαστὸς ἀγοράσας ἄρκελον ἢ ὑδρομυλὸν ἢ μικρὰν ἔκτασιν γῆς, νά στερηθῇ τῆς μικρᾶς ταύτης ἀγροτικῆς παρουσίας. -

Βον.-

Φερόμενοι ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι πρέπει νά ἐνισχύηται ἡ μικροϊδιοκτησία

καί νά περιορίζονται αἱ μεγάλαι κατοχαί γειῶν ὡς ἄλλως τε ἡ πολιτική κατεύθυνσις τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε τοιαύτη , ληφθέντων διαφόρων Νομ. μέτρων ἀπαλλοτριώσεως , καί ἐν προκειμένῳ εὐρίσκονταν εὐλογον ὅτι δέν κρέπαι νά δημιουργοῦνται μεγάλαι ἀγροτικάί ἐκτάσεις ἰδιοκτησιῶν διὰ τῆς ἀπολύτου ἀναγνώσεως τῆς κατοχῆς τῶν διαφόρων ἀγοραστῶν Μουσουλμανικῶν κτημάτων δυνάμει ἰδιωτικῶν συμβάσεων καί ὑπὸ τὸ Κράτος τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου.

Εἰς τοῦτο ἐτέθη ἀνώτατον ὄριον 150 στρεμμάτων πέραν τοῦ ὁποίου δέν δύναται νά ἐπιδικασθῇ ἡ κατοχὴ τῶν ἀγορασθέντων κτημάτων . Οὐχί ἥττον ὅπως ἐπειδὴ δέν εἶναι δίκαιον νά κηριοῦνται οἱ ἀγορασταὶ οὗτο διὰ τῶν μέτρων τούτων , διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει κατέβαλον τὸ τίμημα εἰς τὸν πωλητὴν , δέν δύναται δέ σοβαρῶς νά στηριχθῇ ὅτι τοῖς ἐγένετο ὀφρεῖα , καί ἡ ἀξιολογία των περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος δέν δύναται νάπραγματοποιηθῇ λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς δημιουργηθείσης νομικῆς καί φυσικῆς ἀδυναμίας προβλέπεται διὰ τοῦ σχεδίου ὅπως τὸ τίμημα τῶν ἐπὶ πλεον τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου στρεμμάτων ἐξασφαλισθῇ αὐτοῖς ἐκ μέρους ἐκείνων εἰς οὓς ἂν παραχωρηθῇ ἡ κῆρυσις αὐτῶν καθόσον ἄλλως θεωρεῖται ὡς ἀντικείμενον τῆς περιουσίας των.

4ον.-

Διὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ ἰσχύοντος Διατάγματος ἡ κύρωσις δικαιοπαρεσβύων ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον συνήφθησαν μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήρων συμβολαίων , μέχρι δέ τῆς 31 -12-17 ἐφ' ὅσον συνήφθησαν διὰ συμβολαιογραφικῶν προσυμφώνων . Οὕτω τὸ Διατάγμα ἐξαιρεῖ τὰς δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων γενομένας ἀγοραπωλησίας προφανῶς ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καί οὕτω δίδει ἀφορμὴν εἰς διενέξεις καί διαφοράς δεδομένου ὅτι καί οἱ δυνάμει ἰδιωτικῶν συμφώνων κατέχοντες ἀστικά κτήματα καί ἐνοικοῦντες εἰς αὐτὰ εἶναι

κατά κανόνα μικροαστοί και μικροεπαγγελματίαι γεννητών, αποξενούμενοι
δέ της κατοχής των και πεταχόμενοι εις τους δρόμους θα έδημιουργεί-
το νέον κοινωνικόν πρόβλημα.-

Διά του σχεδίου προβλέπεται ή ισχύς των διατάξεων του άρθρου 2 έ-
πενταθῆ και επί των αγοραστών δικτιών ακινήτων δυνάμει ιδιωτικών
συμφώνων μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου 1920. Περιωρίσαμεν δέ τό κόσμον
τούτο εις τό ελάχιστον των 100.000 δραχμ. Επίσης δέ ουδέτε συνέ-
τρεχε λόγος διαστολής μεταξύ των επισήμων πωλητηρίων και των προση-
φώνων συμβολαιογραφικών προκειμένου περί του χρόνου της συνάψεως
αυτών.-

5ον.-

Τό 5ον άρθρον του από 14 Γ/βρίου 1905 Ν.Α. δέον νά καταργηθῇ διά
τους έξῆς λόγους.-

Τό άρθρον τούτο εξαρτά την άναγνώρισιν του δικαιούχου ως τούτου
έκ του αποδεικτικού μέσου της ένόρκου καταθέσεως του Πρόέδρου της
Κοινότητας και 2 δημοτ. συμβούλων, ένθα κείται τό ακίνητον, ή του
τόπου της καταγωγής του αγοραστού.-

Είναι προφανές ότι επί του άνωτέρου αποδεικτικού μέσου δέν δύναται
τις νά στηριχθῇ προκειμένου περί εξασφαλίσεως της ιδιοκτησίας δι-
τι 1ον) ως γνωστόν οι άγράμματοιθ και πονηροί ήδίσως δημοτικοί ή
κοινοτικοί άρχαι δέν ύστανται εις τό ύψος της άποστολής των και δι-
έχουσι σαφή επίγνωσιν του προσρισού των, αλλά καταφεύγουσι εις πλε-
στα έκβιαστικά μέσα καθιστώνται προβληματικήν την προστασίαν των
δικαιωμάτων των δημοτών και ούτω διανοίγεται εύρύ έδαφος έκμεταλλεί-
σεως εις τους έπιτηδείους και άρπαγας, και ούχι σπανίως θα έχωμεν
τό τραγελαφικόν γεγονός ότι οι πραγματικοί αγορασταί διά πολλούς
λόγους μή δυνάμενοι νά έφοδιασθῶσι διά των προβλεπομένων πιστοποι-
ητικών νά χάσωσι την ιδιοκτησίαν των, ένθ' άλλοι έπιτηδείοι νά γί-

νασι κύριοι περιουσίας ἢν ἄλλως δέν θά εἶχον. 2ον/ διότι σήμερον εἰς τὰς Ν. χώρας κατόπιν τῶν τελευταίων κοινοτικῶν ἐκλογῶν πλεῖστοι τῶν Προέδρων καί συμβούλων εἶναι πρόσφυγες, οἵτινες ἀγνοοῦσι ἐντελῶς τήν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, ἐπὶ πλεόν δέ δέν παρέχουσι καί ἐχέγγυα μίᾳ ἀμερολήπτου πιστοποιήσεως λόγῳ τοῦ ὅτι θίγονται καί τὰ συμφέροντα αὐτῶν διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τίτλων ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν κατεχόντων ταῦτα δυνάμει δικαιοπραξιῶν ἀγοραστῶν. Πλὴν τούτου εἶναι ἐντελῶς περιττή μία τοιαύτη πιστοποίηση καθ' ἣν στιγμὴν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ κρίνουσα ἐπὶ τῇ βάσει παντός ἀποδεικτικοῦ πρῶτου ἐξήντησαν ὅπαντα τὰ πρῶτα ἅτινα συνέβαλον εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Ἡ πιστοποίηση δέ τῶν κοινοτικῶν Προέδρων δέν δύναται νά ἔχη τὸ κύρος δικαστικῆς ἀρχῆς ἀνωτέρας. Ἡ κατάργησις τοῦ ἔθρου τούτου ἐπιβάλλεται διὰ λόγους δικαιοσύνης, καθόσον ἄλλως ἡ διατήρησις τοῦ ἀκυροῦ γενικῶς ἀπάσας τὰς δικαιοπραξίας. Τοῦτο δέ καταφαίνεται καί ἐκ τοῦ ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων ὑπεβλήθησαν πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐνταλλαγῆς ἐλάχιστοι καί τῃσι, οὐχὶ διότι οἱ ἀγορασταὶ σκοπίμως ἐπιθυροῦν τὴν παρέλυσιν τῶν ὑποθέσεων των ἀλλὰ διότι διὰ τοῦς ἄνωθι λόγους καί διότι ἐκβιάζονται ἐκ τῶν Προέδρων καί ἀναγκάζονται νά ἀποφεύγῃσι νά χρηματίζωσι αὐτοὺς εἶναι ἀδύνατον νά ἐφοδιασθῶσι διὰ τῶν εἰρηρῶν πιστοποιητικῶν. Ἐξ ἄλλου δέ οἰαδῆποτε τροποποιήσεις ἔστω καί οἱ ἐπιβολῆς προστίμου θά ἐχειροτέρευε τὴν κατάστασιν καθ' ὅσον πάντοτε οἱ Πρόεδροι καί οἱ Σύμβουλοι λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος πνεύματος ἀντιζηλίας θά ἤρνοῦντο ὀχυρούμενοι εἰς τὴν ἄγνοιάν των. Πᾶσα δέ τυχόν ρήνυσιν κατ' αὐτῶν διὰ τὸν ἐξαναγκασμὸν τῆς ἐνόρκου κατάθεσεως των θά διαιωνίζε τὴν ὑπόθεσιν ἀφ' ἑνὸς ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ ἐνόρκος κατάθεσις δέν θά ἦτο εἰλικρινής.

Θον.-

Υπάρχει καί μία κατηγορία έκτεκρόνων χωρικών ήτις εΐτε εξ άγνοίας τών νόμων καί τών συνεπειών , εΐτε διότι μέλος τής οίκογενείας των διατέλει έν έπιστρατεύσει καί ούτω δέν είχον προστάτην τινά προς εξ σφάλισιν τών υπό τοῦ νόμου παρεχομένων δικαιωμάτων εΐτε διότι έθε ώρουν έπαρκές τούς τίτλους ός κατείχον , είθισμένοι επί τουρκίας μετά συνέτια εΐτε διότι ή έκδικασία συνωδεύετο μέ μεγάλας δαπάνας εΐτε διότι ήρχε τό νορικόν κάλυμα τής προσεγγύσεως τών υπ' αὐτῶν κατεχομένων κτημάτων εΐτε διότι απόλεσαν τούτους συνεπεία δηλώσεων κα καταστροφών ός είς Αυστικήν καί Ανατολικήν Μακεδονίαν, ~~εΐτε-διότι~~ δέ υπέβαλον έμπροθέτως τά απαιτούμενα διά τήν υποστήριξιν τών δικαιωμάτων των στοιχεΐα. Η κατηγορία αυτή δέν είναι δυνατόν νά μή ληφθῇ υπ' όψει προκαιρένου νά κανονισθῇ γενικώς τό ζήτημα τών άνωρδων δικαιωπραξιών .

Έν τῷ σχέδιω προτείνεται όπως συσταθῇ Έπιτροπή άποτελουμένη άκ δὲ (2) δικαστῶν καί τοῦ Είρηνοδίκου ήτις, μέ δεσρευομένη είς άποδεικτικόν τί μέσον θά άπαφαίνεται περί τής κυρώσεως ή μή τών δικαιωπραξιών, δυνάμει τών όποιωνού άνωτέρω χωρικοί άκτήμονες κατέχουσι τάς παρ' αὐτῶν καλλιεργουμένας γαίας . Φρονούμεν δέ ότι μόνον ή έκδικαστῶν συγκρότησις τής Έπιτροπῆς θά παρεΐχε ρεΐζονα έγγύησιν άμεροληψίας παρά οίανδήποτε άλλη διοικητική άρχή .

Οί πολλαπλῶς έκδηλωθέντες ένδοιοισμοί μήπως τά έκδικασθησόμενα ιδιωτικά έγγραφα είναι είκονικά , είναι τελείως άδικαιολόγητοι .

Διότι ή Έπιτροπή άποτελουμένη από δικαστάς καί μόνον καί δευ μέν δευρομένη υπό ούθενός άποδεικτικού μέσου , θά ήτο είς θέσιν νά έξκριβώσῃ τήν είκονικότητα ή μή τών προσαγομένων τίτλων καί άλλως δέν θά στηρίζετο άλλως μόνον είς τόν τίτλον αλλά καί είς άλλα περιστατικά

καί γεγονότα ἅτινα θά ἐνίσχουν τήν πεποίθησιν περί τῆς ἀληθείας ἢ
ῤῥῆ τῶν διὰ τοῦ προσαγορένου τίτλου γενομένων δικαιοπραξιῶν.-

Συμπέρασμα

Ἡ κοινωνική γαλήνη καί ἡ ἄρμονική ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων
ἀρϕότερων τῶν στοιχείων ἐντέλειων καί προσφύγων ἐπιβάλλει ὅπως τό
προτεινόμενον νομοσχέδιον λάβει ἰσχύν νόμου διότι πρόκειται περί ἐ-
λαχίστων σχετικῶς ἐκτάσεων γῆς ἐν ἀναλογίᾳ πρός τήν ὅλην στρεμματι-
κήν ἐκτασιν τῶν ὑπό τῶν Μουσουλράνων ἐγκατελειφθέντων ἀκινήτων καί
ἀνηκόντων νῦν εἰς πρόσφυγας , δεδομένου ὅτι αἱ τελευταῖαι ἀνέρχον-
ται εἰς 5 ἢ 6 ἑκατομμύρια στρέμματα , ἐνῷ αἱ ἀρφισβητούμεναι ἐκτά-
σεις δέν ὑπερβαίνουν τὰς 15 .000 ἢ 20.000 ἐν συνόλῳ στρέμματα .Μόν-
νον ὁ γνωρίζων τὰς τοπικάς συνήκας καλῶς δύναται νά σχηματίσῃ ἰδέ-
αν τινά περί τοῦ κληνιοῦ τῶν θά ἐφίσταντο οἱ γηγενεῖς , εἰάν ῤῥῥ
λαμβανομένων νομοθετικῶν μέτρων ὥς τὰ ἔνωσι ὑποδεικνυόμενα , καί
ἤθελε γίνῃ ἀπόκείρα ἐκτοπισμοῦ τῶν ἤδη κατεχόντων μικροκαλλιεργη-
τῶν ἐκ τῆς κατοχῆς των , ἄλλως τε καί ἄλλοι σοβαρότεροι ἐθνικοί
λόγοι ἐπιβάλλουσι τήν υἱοθέτησιν τῶν προτεινομένων μέτρων , καθό-
σον ὥς εἶναι γνωστόν αἱ ξενικαί προπαγάνδαι ἐργάζονται μέ συστη-
ματικότητα καί θά εὑρισκόν ἐνκόλως τὰ στοιχεῖα , ἅτινα λόγω τῆς οἰ-
κονομικῆς των καταστάσεως εἶναι δεκτικά προσηλυτισμοῦ.-

Ἐξ ἄλλου παρά τῶν προσφύγων οὐδέν δεδικαιολογημένον ζήτημα θά δη-
μιουργηθῇ διὰ τῆς κατακυρώσεως τούτων πρός τοὺς κατόχους αὐτῶν μι-
κροκαλλιεργητῶν γηγενεῖς , ἐφ' ὅσον οὗτοι δέν κατέχουσι καί συνεπῶς
οὐδενός θά στερηθῶσι .

Εἶναι ἔγκλημα νά δημιουργηθῇ κοινωνικὸς ἀσάλευτος διὰ 15.000 στρέμ-
ματα , οὐδεὶς δέ Ὑπουργὸς νομιζομεν θά ἐφαρμόσῃ διάταγμα δημιουρ-
γοῦν κοινωνικήν ἀναστάτῳσιν καί ἐθνικόν ζήτημα μειονοτήτων.-

3. 13. 1861

- "Huzi' 150 shokhmadan a'gho huzi' us' 100 xiyachin zot' a'gho huzi'
 shokhmadan fozh, 100 shokhmadan a'gho huzi' us' 20 xiyachin zot' a'gho huzi',
 a'gho huzi' us' fozh zot' a'gho huzi' shokhmadan a'gho huzi' us' shokhmadan
 shokhmadan shokhmadan. —

τά τό προηγούμενον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔτους, καί ἐφ' ὅσον δ' ἀγοραστής εἶναι κατ' ἐπάγγελμα κτηνοτρόφος.

- 5) Ἐν περιπτώσει κυρώσεως δικαιοπραξίας τινός μόνον ἐν μέρει, τό τίμημα τῆς ἐπὶ πλέον ἐκτάσεως στρεπμάτων ἐπιδικιάζεται στόν δικαιούχον κατὰ τὰς περί ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐγκατάστασιν ἀκτηρόνων ἀγροκτημάτων καίρενας διατάξεις ἐφ' ὅσον πρόκειται περί ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῇ ἀκτηρόνῳ, φέρεται δέ εἰς χρέωσιν τῆς διαχειρήσεως τῆς ἐγκαταλελειμμένης Μουσουλμανικῆς περιουσίας ἐφ' ὅσον πρόκειται περί ἐγκαταστάσεως προσφύγων.

Τό 2ον ἄρθρον ἀντικαθίστατο ὡς ἑξῆς:

ὑπό τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἄρθρου κυροῦνται καί ἐν τῇ αὐτῇ ἄρθρῳ καθοριζόμεναι δικαιοπραξίαι ἀφορῶσαι ἀστικά ἀκίνητα μέχρι ἀξίας 100.000 δραχμῶν.

α.) Αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ συμφώνου συμβολαιογραφικοῦ συναφθεῖσαι συμβάσαι ἀγοραπωλησίας καί αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1920 συναφθεῖσαι συμβάσεις δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἢ ἄλλων πράξεων καλυπτούσων ἀγοραπωλησίας, αἱ γενόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν περί ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων τῶν Ν. χωρῶν διατάξεων.-

β.) Εἰς περίπτωσιν ἀκυρώσεως ἐν μέρει δικαιοπραξίας τινός τό ἐπὶ πλέον τίμημα ἐπιδικιάζεται εἰς τόν ἀγοραστήν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1ου ἄρθρου 4 ἐδ. τοῦ παρόντος Νόμου.-

γ.) Τό αὐτό ἰσχύει καί εἰς περίπτωσιν καθ' ἡνὲν δικαιοπραξίαν ἤθελε ἀκυρωθῇ ὡς προχρονολογημένως συναφθεῖσα.-

Τό 3ον ἄρθρον καταργεῖται.-

Ἡ 3 παράγραφος τοῦ 4 ἄρθρου καταργεῖται. -

- Ἄρθρον 7. -

Συνιστᾶται εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου Πρωτοδικείου Ν. χωρῶν πληρὴν τῆς
Θράκης ἐπιτροπὴ τριμελὴς ἐκ δύο ἀρχαιοτέρων Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ
Εἰρηνοδίκου εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἐξέτασις τῶν δικαιοπραξιῶν τῶν μὴ
εἰσέτι εἰσαχθεῖσων πρὸς ἐκδίκασιν καὶ ἐγγράφως συναφθεῖδων ἐπὶ
ἀκινήτων κατὰ παράβασιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐπὶ ἀκινήτων ἐν
ταῖς Ν. χώραις. Ἐρὲν γραμματέως ^{τῆς} ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς
τοῦ Εἰρηνοδικείου. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀπο-
δεικτικοῦ μέσου δυναρὲν ἂν ἀπολύτῃ ἀνάγκῃ νὰ ἀναθέσῃ καὶ τὴν
ἐπιτόπιον ἔρευνα εἰς τινὰ τῶν μελῶν τῆς, ἂν ἡ ὑπὸ κρίσιν σύμβα-
σις εἶναι ἢ μὴ εἰκονικὴ καὶ ἂν αὕτη εἶναι κυρωτέα. Ἰδίως ἡ ἐπι-
τροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάσῃ τὸ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τὸν ἱ-
ερέα τοῦς ἀγροφύλακας ἐνόρκως καὶ ἐν γένει πάντα δυνάμενον ὥς ἐκ
τῆς θέσεώς του νὰ γνωρίξῃ περὶ τοῦ εἰκονικοῦ ἢ μὴ τῆς δικαιοπρα-
ξίας· ὑποχρεοῦται δὲ ὁσαύτως ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ σκεπτικῇ τῆς ἀ-
ποφάσεως αὐτῆς νὰ μνηρονεύῃ πάντας τοὺς ἐξετασθέντας μάρτυρας.
Πρὸς τοῦτο δέον πᾶς ἐνδιαφερόμενος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην
τῆς Περιφέρειας ἔνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δηρο-
σιεύσεως τοῦ παρόντος Ν.Δ. αἰτησὶν μεθ' ὅλων τῶν ἐγγράφων στοιχεί-
ων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ αἴτησις του. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων
δύναται πᾶς ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ δικαιοπραξία εἶναι εἰκονικὴ νὰ
ὑποβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηροσι-
εύσεως ἀνακοπὴν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ὡς ἂν ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ
γραμματέως αὐτῆς. Ἡ ἀνακοπὴ συζητεῖται καθ' ὅν τρόπον καὶ ἡ κυ-
ρία αἴτησις, τοῦ ἀνακόψαντος δυναρὲν νὰ προσαγάγῃ πᾶν ἀποδει-
κτικὸν στοιχεῖον περὶ τῆς εἰκονικότητος τῆς δικαιοπραξίας. Ἡ ἐπὶ

τῆς ἀνακοπῆς ἀποφασίς ἐκδίδεται ἐντός τοῦ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅστις διὰ ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀναγνωρίζει ὀριστικῶς τὴν δικαιοπραξίαν ὡς ἔγκυρον ἐνιστάται εἰς τὴν ἑξῆς ἐκαστοῦ Πρωτοδικείου Α. χώραν καὶ τὴν ἡ ρή.-

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων καθ' ὅν δὲν ἐνιστάται ἀνακοπὴ ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ παρόντος.-

ἐκτελεῖται εἰσαγγελίαν πρὸς ἐκδίκασιν καὶ ἐγγράφως συναρθεσίων ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ παρέλασιν τῶν ἰσχυροῦσιν διατάξεων ἐπὶ ἀκινήτου ἐν ταῖς Α. χώραις. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἐπὶ τῇ ῥάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου δυναμένη ἐν ἀπολύτῃ ἀνάγκῃ νὰ ἀναθέσῃ καὶ τὴν ἐπιτόπιον ἔρευνα εἰς τινὰ τῶν μελῶν της, ὅν ἡ ὑπὸ κρίσιν σφραγίς εἶναι ἡ ρή εἰκονικὴ καὶ ἂν αὕτη εἶναι κυρωτὴς. Ἰδίως ἡ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάσῃ τὸ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τὸν ἱερέα τοῦ ἀγροῦ λαοῦ ἐνόρκως καὶ ἐν γένει πάντα συνάμενον εἰς τὴν θέσιν του νὰ γνωρίσῃ περὶ τοῦ εἰκονικοῦ ἡ ρή τῆς δικαιοπραξίας. ὑποχρεοῦται δὲ ὁσαύτως ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ σκεπτικῇ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς νὰ ἀνηρνεύῃ πάντας τοὺς ἐξετασθέντας μάρτυρας. Πρὸς τοῦτο δεόν πᾶς ἐνδιαφερόμενος νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Πρωτοδικὴν τῆς Περιφερείας ἔνθα καίται τὸ ἀκίνητον ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Ν.Α. αἰτησὶν μεθ' ἑαυτῶν τῶν ἐγγράφων στοιχείων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ αἴτησις του. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δύναται πᾶς ἰσχυρίζομενος ὅτι ἡ δικαιοπραξία εἶναι εἰκονικὴ νὰ ὑποβάλλῃ ἐντός ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως ἀνακοπῆς ἐγγράμιον τῆς αὐτῆς ὡς ἀντὶ ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς. Ἡ ἀνακοπὴ συζητεῖται καθ' ὅν τρόπον καὶ ἡ κυρία αἴτησις, τοῦ ἀνακομῆντος δυναμένου νὰ προσαγάγῃ πᾶν ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον περὶ τῆς εἰκονικότητος τῆς δικαιοπραξίας. Ἡ ἐπὶ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐποικισμού ἐν Θράκῃ καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν κατοίκων αὐτῆς».

Πρὸς τὴν Γ' Συντακτικὴν Συνέλευσιν.

Ἡ ὀλικὴ ἑκτασίς τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Θράκης, τῆς κατεχομένης σήμερον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελεῖται ἀπὸ 241 43½ τετραγωνικὰ χιλίόμετρα, ἀναλογοῦσι δὲ περίπου 24 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλίόμετρον τοῦ συνόλου τῆς ἑκτάσεως αὐτῆς, ἢ 16 περίπου κάτοικοι εἰς τὴν ὑπαιθρὸν χώραν κατὰ τετραγωνικὸν χιλίόμετρον.

Διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ὅθεν τῶν ἐκτεταμένων καὶ εὐφωρῶν Θρακικῶν ἐκτάσεων ἐπιτακτικὴ παρίσταται ἀνάγκη, ἐξ οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων γενικωτέρων λόγων, τῆς πυκνώσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς.

Ἡ πύκνωσις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐποίκων ὁμογενῶν κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ἐκ Βουλγαρίας διὰ τῶν διὰ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεων ἐν Νεῦν «περὶ ἀμειβάσις ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων» προβλεπομένων καὶ ἀνερχομένων ὡς ἔγγιστα εἰς 14.000 οἰκογενείας, κατὰ πληροφορίας τῆς ἐν Σόφια Β. Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, εἴτα δὲ διὰ τῶν προσφύγων ὁμογενῶν Καυκάσου, Πόντου, Μικρασίας, τῶν εὐρισκόμενων σήμερον εἰς διαφόρους πόλεις τοῦ Βασιλείου καὶ περιθαλπομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀνεῖ παραχρῆσιν ἐργασίας τινὸς, καὶ τέλος δι' ἀκτημόνων γεωργῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, οἵτινες σήμερον, ἐλλείψει ἐπαρκῶν γαιῶν, εἴτε φυτοζωοῦσιν εἴτε μεταναστεύουσιν εἰς τὴν ξένην πρὸς γενικωτέραν μᾶλλον ζήμιαν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν μελλόντων νὰ μεταναστεύσων ἐκ Βουλγαρίας ὁμογενῶν, ὧν 1250 περίπου οἰκογενεαὶ ἔχουσιν ἤδη ἐγκατασταθῇ ἐν Θράκῃ, διακρινόμενα ἐπὶ εἰλοπονίᾳ καὶ μεγάλῃ πρὸς τὴν γεωργίαν ἐπιδόσει, προσθέτομεν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν θὰ εἴνε προσωρινή, καθόσον οἱ μὲν εὐποροὶ ἐξ αὐτῶν, ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τῶν, δύνανται νὰ ἀποτίσωσιν ἀμέσως καὶ ὁλοκληρωτικῶς τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των, οἱ δὲ λοιποὶ, ἅμα τῇ καταβολῇ αὐτοῖς τῆς ἀξίας τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐγκαταλειφθεῖσας ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τῆς ἀνωτέρω μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεως.

Κοὶ διὰ μὲν τὴν ὀριστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν εὐρισκόμενων σήμερον ἐν Θράκῃ ἐποίκων ὁμογενῶν ἐκ Καυκάσου, Πόντου καὶ Βουλγαρίας ἀνερχομένων εἰς πεντακισχιλίας περίπου οἰκογενείας, ὡς καὶ διὰ δύο εἰσέτι χιλιάδας οἰκογενείας ἐκ Βουλγαρίας, ἃς ὑπελογίσσαμεν νὰ ἐγκαταστήσωμεν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης, ἐπαρκοῦσι τὰ 32.650.000 δραχμῶν, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑποβέβλημένον νομοσχέδιον ἀπὸ 3 Μαρτίου ε. ἔ.

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας ληφθείσας ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς παρὰ τῇ Πολιτικῇ Διοικήσει Θράκης Ὑπηρεσίας Ἐποικισμού, δι' ἐπιτοπίων ἐρευνῶν, αἱ προϋπολογιζόμεναι σχετικαὶ δαπάναι τῆς γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν ἀγοραίων τιμῶν τῶν ὕλικῶν εἶνε αἱ ἑξῆς περὶπου :

Διὰ οἰκήματα		Δαπάναι	
Θρακῶν	ἀνεγερθεῖσόμενα ἐπισκευασθεῖσόμενα	3,072 2,200	7,000,000
Προσφύγων ἐκ Βουλγαρίας εὐρισκόμενων ἐν Θράκῃ	ἀνεγερθεῖσόμενα ἐπισκευασθεῖσόμενα	1,004 242	2,400,000
Προσφύγων ἐκ Καυκάσου, Πόντου εὐρισκόμενων ἐν Θράκῃ	ἀνεγερθεῖσόμενα ἐπισκευασθεῖσόμενα	1,055 405	2,400,000
Ἀφικνησομένων προσφ. οἰκογενειῶν ἐκ Βουλγαρίας	ἀνεγερθεῖσόμενα	2,000	6,000,000
Σύνολον.....			17,800,000

Ἡ ὀλικὴ ἑκτασίς τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Θράκης, τῆς κατεχομένης σήμερον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελεῖται ἀπὸ 241 43½ τετραγωνικὰ χιλίόμετρα, ἀναλογοῦσι δὲ περίπου 24 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλίόμετρον τοῦ συνόλου τῆς ἑκτάσεως αὐτῆς, ἢ 16 περίπου κάτοικοι εἰς τὴν ὑπαιθρὸν χώραν κατὰ τετραγωνικὸν χιλίόμετρον.

Διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ὅθεν τῶν ἐκτεταμένων καὶ εὐφωρῶν Θρακικῶν ἐκτάσεων ἐπιτακτικὴ παρίσταται ἀνάγκη, ἐξ οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων γενικωτέρων λόγων, τῆς πυκνώσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς.

Ἡ πύκνωσις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐποίκων ὁμογενῶν κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ἐκ Βουλγαρίας διὰ τῶν διὰ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεων ἐν Νεῦν «περὶ ἀμειβάσις ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων» προβλεπομένων καὶ ἀνερχομένων ὡς ἔγγιστα εἰς 14.000 οἰκογενείας, κατὰ πληροφορίας τῆς ἐν Σόφια Β. Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, εἴτα δὲ διὰ τῶν προσφύγων ὁμογενῶν Καυκάσου, Πόντου, Μικρασίας, τῶν εὐρισκόμενων σήμερον εἰς διαφόρους πόλεις τοῦ Βασιλείου καὶ περιθαλπομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀνεῖ παραχρῆσιν ἐργασίας τινὸς, καὶ τέλος δι' ἀκτημόνων γεωργῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, οἵτινες σήμερον, ἐλλείψει ἐπαρκῶν γαιῶν, εἴτε φυτοζωοῦσιν εἴτε μεταναστεύουσιν εἰς τὴν ξένην πρὸς γενικωτέραν μᾶλλον ζήμιαν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν μελλόντων νὰ μεταναστεύσων ἐκ Βουλγαρίας ὁμογενῶν, ὧν 1250 περίπου οἰκογενεαὶ ἔχουσιν ἤδη ἐγκατασταθῇ ἐν Θράκῃ, διακρινόμενα ἐπὶ εἰλοπονίᾳ καὶ μεγάλῃ πρὸς τὴν γεωργίαν ἐπιδόσει, προσθέτομεν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν θὰ εἴνε προσωρινή, καθόσον οἱ μὲν εὐποροὶ ἐξ αὐτῶν, ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τῶν, δύνανται νὰ ἀποτίσωσιν ἀμέσως καὶ ὁλοκληρωτικῶς τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των, οἱ δὲ λοιποὶ, ἅμα τῇ καταβολῇ αὐτοῖς τῆς ἀξίας τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐγκαταλειφθεῖσας ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τῆς ἀνωτέρω μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεως.

Κοὶ διὰ μὲν τὴν ὀριστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν εὐρισκόμενων σήμερον ἐν Θράκῃ ἐποίκων ὁμογενῶν ἐκ Καυκάσου, Πόντου καὶ Βουλγαρίας ἀνερχομένων εἰς πεντακισχιλίας περίπου οἰκογενείας, ὡς καὶ διὰ δύο εἰσέτι χιλιάδας οἰκογενείας ἐκ Βουλγαρίας, ἃς ὑπελογίσσαμεν νὰ ἐγκαταστήσωμεν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης, ἐπαρκοῦσι τὰ 32.650.000 δραχμῶν, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑποβέβλημένον νομοσχέδιον ἀπὸ 3 Μαρτίου ε. ἔ.

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας ληφθείσας ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς παρὰ τῇ Πολιτικῇ Διοικήσει Θράκης Ὑπηρεσίας Ἐποικισμού, δι' ἐπιτοπίων ἐρευνῶν, αἱ προϋπολογιζόμεναι σχετικαὶ δαπάναι τῆς γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν ἀγοραίων τιμῶν τῶν ὕλικῶν εἶνε αἱ ἑξῆς περὶπου :

Διὰ οἰκήματα

Δαπάναι

Θρακῶν

ἀνεγερθεῖσόμενα

ἐπισκευασθεῖσόμενα

3,072

2,200

7,000,000

Προσφύγων ἐκ Βουλγαρίας εὐρισκόμενων ἐν Θράκῃ

ἀνεγερθεῖσόμενα

ἐπισκευασθεῖσόμενα

1,004

242

2,400,000

Προσφύγων ἐκ Καυκάσου, Πόντου εὐρισκόμενων ἐν Θράκῃ

ἀνεγερθεῖσόμενα

ἐπισκευασθεῖσόμενα

1,055

405

2,400,000

Ἀφικνησομένων προσφ. οἰκογενειῶν ἐκ Βουλγαρίας

ἀνεγερθεῖσόμενα

2,000

6,000,000

Σύνολον.....

17,800,000

ΠΙΘΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΕΛΘΕΙΝ

το άρθρο 10 της άνωτέρω παρ. 2, Εργασίας και Βουλγαρίας
αυτών περιόρισται αυτόν υπό της ημετέρας Επιτροπής αρμόνης
αυτούς το βέλος τής εν Βουλγαρία ελκυστικής φέρουσας και
προς το Διεθνές Χρυσό των ο βε λαιμ, όσα τή καταβολή
των, δύναται να κερδίσουν ζήσεις και ελκυστικότητας το
δυνά, δύναται οι μέν ενόψει τής αυτόν, όσα τή ελκυστικότητας
μεν δτι η ενίσχυσις των πλεονεκτημάτων τής αυτόν θα είνε προς
εξισορροπία και μετ'αυτή προς την γεωργίαν επιδοτεί, ποσοστό
έξισου έχουσι τής ελκυστικότητς εν Θράκη ελκυστικότητας είνε
καταστάται εν Βουλγαρία όμοιων, ώς 1950 περίπου είνε
(1) τον άρθρο είνε τής ελκυστικότητας των πλεονεκτημάτων να μετα

Ητοις δὲ πάλιν τῇ ἐπιστολῇ ἐκκατάσταται τὸν ἐπίσκοπον
 ἀφαιρῶν ἐν ὁμοίᾳ ἐπιστολῇ ὁμοιωτὸν ἐκ Κωνσταντίνου Πάπας
 καὶ Βολυγαίου ἀναγγέλλων εἰς πανταρχιεπισκοπὴν καὶ Βολυ
 γαίαν, ὅτι καὶ οὗτοι εἰσὶν χριστιανικῆς οἰκουμένης ἐκ Βολυ
 γαίας, ὅτι ὑπεροικήσαν καὶ ἐκκαταστάσαν τῷ πατριάρχῳ τῆς ὁμοίας, ἑαβ
 ἑορ καὶ τῇ ἀποκατάστασιν τοῦ πατριάρχου καὶ τῇ πάλιν
 κοινῇ τῷ 32,650,000 δραχμῶν, καὶ ὡς προοίσιον τοῦ τῇ πάλιν
 τῇ τῇ 100,000,000 δραχμῶν ὑπεροχῆς καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ

№	Наименование	Сумма
1	Всего	17,800,000
2	Из них:	
3	в том числе:	
4	в том числе:	
5	в том числе:	
6	в том числе:	
7	в том числе:	
8	в том числе:	
9	в том числе:	
10	в том числе:	
11	в том числе:	
12	в том числе:	
13	в том числе:	
14	в том числе:	
15	в том числе:	
16	в том числе:	
17	в том числе:	
18	в том числе:	
19	в том числе:	
20	в том числе:	
21	в том числе:	
22	в том числе:	
23	в том числе:	
24	в том числе:	
25	в том числе:	
26	в том числе:	
27	в том числе:	
28	в том числе:	
29	в том числе:	
30	в том числе:	
31	в том числе:	
32	в том числе:	
33	в том числе:	
34	в том числе:	
35	в том числе:	
36	в том числе:	
37	в том числе:	
38	в том числе:	
39	в том числе:	
40	в том числе:	
41	в том числе:	
42	в том числе:	
43	в том числе:	
44	в том числе:	
45	в том числе:	
46	в том числе:	
47	в том числе:	
48	в том числе:	
49	в том числе:	
50	в том числе:	
51	в том числе:	
52	в том числе:	
53	в том числе:	
54	в том числе:	
55	в том числе:	
56	в том числе:	
57	в том числе:	
58	в том числе:	
59	в том числе:	
60	в том числе:	
61	в том числе:	
62	в том числе:	
63	в том числе:	
64	в том числе:	
65	в том числе:	
66	в том числе:	
67	в том числе:	
68	в том числе:	
69	в том числе:	
70	в том числе:	
71	в том числе:	
72	в том числе:	
73	в том числе:	
74	в том числе:	
75	в том числе:	
76	в том числе:	
77	в том числе:	
78	в том числе:	
79	в том числе:	
80	в том числе:	
81	в том числе:	
82	в том числе:	
83	в том числе:	
84	в том числе:	
85	в том числе:	
86	в том числе:	
87	в том числе:	
88	в том числе:	
89	в том числе:	
90	в том числе:	
91	в том числе:	
92	в том числе:	
93	в том числе:	
94	в том числе:	
95	в том числе:	
96	в том числе:	
97	в том числе:	
98	в том числе:	
99	в том числе:	
100	в том числе:	

Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὅμως τῶν ἐκ Βουλγαρίας ὁμογενῶν, ἀνερχομένων ὡς ἄνω ἐρρέθη εἰς 14.000 οἰκογενεάς καὶ τῶν εἰς διαφόρους πόλεις τοῦ Βασιλείου ἄνευ ἐργασίας διαμενόντων καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους περιθαλπομένων **Καυκασίων** καὶ Ποντίων καὶ περιθαλψιν πάσης φύσεως αὐτῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀκτημόνων καλλιέργητῶν θ' ἀπαιτηθῇ ποσὸν πολὺ μεγαλειότερον τούτου, ἀναλόγως τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ τὴν ἔκτασιν καὶ ἡ γεωργικὴ ἐγκατάστασις αὐτῶν.

Ἡ πίστωση αὕτη ἀναγραφῆσεται καὶ δαπανηθῆσεται εἰς 2—4 λογιστικὰς χρήσεις, ἀναλόγως τῆς προόδου τῶν ἐποικιστικῶν ἐργασιῶν Θράκης καὶ τῶν ἐκ ταύτης παρουσιαζομένων ἀναλόγων ἀναγκῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος νόμος 2515 «περὶ ἐγκαταστάσεως τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης», παρουσίᾳς δυσχερείας τινάς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του καὶ ἐπειδὴ οἱ Θράκες, ἐκτὸς τῶν χορηγηθέντων αὐτοῖς δανείων διὰ τοῦ νόμου τούτου 2515 ἔλαβον καὶ τοιαῦτα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ κυρίως, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένοι, δυνάμει τῶν νόμων 350 τοῦ 1914, 1538 τοῦ 1918, 1746 τοῦ 1919 καὶ τοῦ νόμου τοῦ κυρώσαντος τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 29 Ἰουνίου 1919 (διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν μετατοπισθέντων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν Ἐπιτροπῆς), τῶν δὲ δανείων τούτων ἡ ἐξόφλησις πρὸς τὸ Κράτος διάφορος, καθορίζεται εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω νόμων ⁽¹⁾, φρονοῦμεν ὅτι εἶνε σκόπιμον ὅπως, πάντα ταῦτα ἀποτελέσωσιν ἐγκαίῳ δάνειον πρὸς τὸ Κράτος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1922.

Ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Πληρεξούσιος
Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

ΣΗΜ. (1) Ὁ νόμος 359 ἐπιτάσσει τὴν ἐξόφλησιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἐπὶ τόκῳ, τῆς πρώτης δόσεως ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς προσωρινῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐπιτίμου ἔτους.

Ὁ νόμος 1538 (ἄρθρ. 7) ἐπιτάσσει τὴν ἐπιστροφήν τῶν
χαρρηγθέντων σπόρων κατὰ τὴν συγκαμιδὴν τοῦ ἰδίου ἔτους,
καθ' ὃ διεμερήθησαν.

Το νόμος 1746 (Β. Δ. 27^η Ιουνίου 1919) επιτάσσει την εξόφλησιν εντός 20ετίας επί τόκω 5%) ο, τής πρώτης δόσεως αρχομένης από του έτους 1921.

Ὁ νόμος ὁ κυρώσας τὸ Ν. Διατάγμα τῆς 29 Ἰουνίου 1919 ἐπιτάσσει τὴν ἐξόφλησιν ἐντὸς θετίας ἐπὶ τόκῳ 2 ο)ο, τῆς πρώτης δόσεως ἀρχομένης μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς συμολογήσεως τοῦ δανείου (ἴδε ἄρθρ. 16 τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Ν. Κων) πόλεως Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν μεταποτισθέντων Ἑλλήνων (πληθυσμῶν).

Ὁ νόμος 2515 ἐπιτάσσει τὴν ἐξόφλησιν ἐντὸς ἑταίρας, ἐπὶ
ἀρχῇ 6 ο)α, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης εἰς τὸ τέ-
λος τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ θανείου ἔτους (ἄρθρ. 6
3. Δ. 9 Ὀκτωβρίου 1920).

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

«Περὶ ἐποικισμοῦ ἐν Θράκῃ καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν
κατοίκων αὐτῆς».

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ τε γεωργικοῦ καὶ τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ Θράκης καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἐγκατάστασιν καὶ περιόχλησιν τῶν ἐν Θράκῃ εὐρισκομένων καὶ ἀειχλιπομένων ἐποίων ὁσγενένων, ἐγκρίνεται ὁ δαπάνη μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων (100.000.000).

Ἐκ τοῦ ποσού τούτου τὰ μὲν δέκα ἑκατομμύρια (10.000.000) διατίθενται διὰ περίθαλψιν πάσης φύσεως, τὰ δὲ λοιπὰ ἐνεργήοντα ἑκατομμύρια (90.000.000) ῥᾷ χαρῆναισι δα-
νείων, εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς αὐτούσιον ὑλικόν.

Ἡ δαπάνη θαρύνει κατ' ἀναλογία τὰ Ὑπουργεῖα Περιθάλψεως διὰ τὰ δέκα ἑκατομμύρια (10.000.000), καὶ Γεωργίας διὰ τὰ ἐνενήκοντα ἑκατομμύρια (90.000.000) δραχμῶν, εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὁποίων ἀναγράφονται ἐτησίως αἱ ἀναγκασταὶ πιστώσεις, τιθόμεναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης, δι' ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

" Ἀρθρον 2.

Διὰ τὸν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον σκοπὸν συνιστάται παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης ἐξαμελὴς Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης, ὡς προέδρου, καὶ πέντε ἀνωτέρων μονιμῶν ὑπαλλήλων ἀνὰ ἐνὸς ἐκ τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Περιθάλψεως καὶ Συγκοινωνίας καὶ δύο ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκ τῶν ἀπεσπασμένων ἢ ὁριστικῶς τοποθετηθησόμενων ἐν Θράκῃ, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης, ὡς μελῶν.

Ἀναπληρωτῆς τοῦ προέδρου ἀπόντας ἢ κωλυομένου ἢ τυ-
χόν μὴ ὑπάρχοντες εἶναι ὁ Γενικὸς γραμματεὺς καὶ τοῦτου
ἑ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν μελῶν ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρ-
χαιότερος τούτων, ἀναπληρωταὶ δὲ τῶν μελῶν διορίζονται
ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης ἐκ τῶν μονίμων ὑπαλλή-
λων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος καλού-
μενοι ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ασθροον 3.

Ἡ Ἐπιτροπὴ καθορίζει μόνον ἐν γενικαῖς γραμματαῖς, τῶν λεπτομερειῶν ἐπαφιεμένων εἰς τὰς ὑπευθύνους ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, πᾶν ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης, ἀποφασίζει ἐπὶ παντός εἶδους προμηθείας καθορίζουσα καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν γενήσονται αὗται, γινώσκουσαι περὶ τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ δι' ἀνεγέρσεις, ἐπιτιμαζάς, ἀγοράς, ἢ μισθώσεις οἰκημάτων καὶ γαιῶν, τοῦ τρόπου καὶ τύπου τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκημάτων, τῆς προσλήψεως τοῦ ἀπαιτητήτος ἀναγκαίου προσωπικοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑπάρχοντος, ὡς καὶ περὶ πόσης δαπάνης ἢ μέτρου ἀναγκαίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

"Αρθρον 4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει παρόντων τοὺλάχιστον τριῶν με-
λῶν καὶ τοῦ προέδρου, ἐξ ὧν εἰς γεωπόνος, καὶ ἀποφασίζει
κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαινομένου
κριτικῶς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καθίστανται ἐκτελεσταί. ὁποῦ προηγουμένως ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, οἱ ἄλλοι δὲ καταρτίζονται καὶ ἐκτελεσθῶσι κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. ὅσοις δικαιοῦται νὰ τροποποιήσῃ ἢ ἀπορρίψῃ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μόνον ἐφόσον αὗται ἀντίκεινται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἔθεν εἶναι ἐφικτὴ διὰ γενικωτέρους λόγους ἢ ἐκτέλεσις αὐτῶν.

²⁷ Ἀποθροῦν 5.

Εἰς πᾶν ἔνταλμα ἐκδιδόμενον πρὸς πληρωμὴν δαπάνης ἀπο-
ρώσης τὸν σκοπὸν τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

δεὸν νὰ ἐπισυνάπτηται ἀπαραιτήτως πλὴν τῶν κεκανονισμέ-
νων δικαιολογητικῶν καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπι-
τροπῆς, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ δαπάνη αὕτη, εἴτε γενικῶς εἴτε ει-
δικῶς.

"Αρθρον 6.

Ἡ διανομὴ τῶν δανείων ἐν γένει θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τῶν
πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων Γραφείων Ἐποικισμοῦ.

Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν γραφείων τούτων.

"Αρθρον 7.

Ἐναντι τῶν διανεμομένων δανείων ἐν γένει λαμβάνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἀποδείξεις ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τῶν παραληπτῶν, ἢ, τούτων ἀγγραμμάτων ὄντων, ὑπὸ δύο μαρτύρων καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ Ἐποικισμοῦ καὶ ὅσας μὲν πρόκειται περὶ διανομῆς αὐτοῦσι τοῦ ὕλικου αἱ ἀποδείξεις αὗται συντάσσονται εἰς ἁπλοῦν, ὅσας δὲ περὶ μετρητῶν εἰς διπλοῦν. Διὰ τὰς οὗτω συντεταγμένας ἀποδείξεις ἰσχύει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1684.

Ἰ. Ἀρθρον 8.

Τὸ χορηγηθησόμενον εἰς ἕκαστον ἐντόπιον Θρακῶν δάνειον
δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τοῦ τυχὸν χορηγηθέντος ται-
ούτου εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ νόμου
2515 δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰς 6.000 δραχμάς.

Ἀποθρον 9.

Πάντα τὰ ὡς δάνεια χορηγηθέντα εἰς ἕκαστον ἐντόπιον κάτοικον Θεράκῃς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων 350, 1746, 1538, τοῦ νόμου τοῦ κυρώσαντος τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 29 Ἰουνίου τοῦ 1919 καὶ τοῦ νόμου 2515 ὡς καὶ τὸ χορηγηθὲν τυχὸν τοιοῦτον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου, ἀποτελοῦσιν ἐνιαῖον δάνειον πρὸς τὸ Κράτος ἐξοφλητέον εἰς δέκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυσίας καὶ ἐπὶ τόκῳ 6 ο,ο, τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἀρχαμένης τὴν 1 Νοεμβρίου τοῦ ἐτους 1923, ἂφ' ἧς ἀρχεταὶ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν τόκων διὰ τ' ἀνωτέρω δάνεια.

"Όσοι μέχρι της ανωτέρω χρονολογίας θέλουν εξοφλήσει τὸ χρέος των, δικαιούνται έκπτώσεως 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, ἀπαλλασσόμενοι καὶ τῆς υποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τόκων.

²⁷ Αποθρον 10.

Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἀνωτέρω δόσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Αἱ σχετικαὶ βεβαιωτικαὶ καταστάσεις συντάσσονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικιοσμοῦ καὶ θεωρούμενοι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς οἰκιστοὺς ταμίαις πρὸς εἰσπραξίν.

Ἀνατολῇ τῆς εἰσπράξεως δόσεώς τινος καθόλου ἢ ἐν μέρει διὰ τινος περισσεύειας ἢ συνοικισμοῦς ἢ καὶ συγκεκριμένως δι' ὠρισμένα ἄτομα συνοικισμῶν τινῶν, δύναται νὰ χορηγηθῇ δι' ἀφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, στρεψομετρίας ἐπὶ ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Γραφεῖου Ἐποικισμοῦ καὶ ὁμοφώνου γνώματεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίσταται ποιαὶτῃ, ἐὰν ἐκ θεομηρίας ἢ ἄλλου τυχαίου λόγου καταστράφησαν αἱ σπαρεῖσαι ἐκτάσεις, ἢ ἐμειώθῃ σημαντικῶς ἡ παραγωγή.

γ δύνανται γὰρ

τοὺς ἐνὸς ἔτους, ἐν περιπτώσει δὲ χρηρηγήσεως ταυτὶς ἐνὸς ἔτους, οἱ δὲ οὗς ἐχρηγήθη ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι ταύτην ἀνυπερθέτως κατὰ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος ὁμῶς μετὰ τῆς ἐπομένης δόσεως. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος συντρέχουσιν οἱ ἀνωτέρω λόγοι, δύναται νὰ χρηρηγήῃ καθ' ὅμοιον τρόπον ἀπλοστολή διὰ τὴν δευτέραν μόνον δόσιν.

- Αρθρον 11

Διὰ τοὺς ἐγκατασταθέντας καὶ ἐγκατασταθησάμενους ἐν

Θράκη έποίκους όμογενείς, ισχύει ό νόμος 350 μετά τών συμπληρωσάντων τούτον νόμων 887, 1684 ώς και τών νόμων και τών κυρωσάντων τά Διατάγματα 1745 και 1746, έλαττωμένου μόνον του χρονικού διαστήματος προς εξόφλησιν τών χρεών των εις τέκα πέντε αντί τριάκοντα έτη, τών σχετικών πιστώσεων λαμβανόμενων εκ τών του παρόντος νόμου ποιούτων.

Η δευτέρα παράγραφος του άρθρου 9 του παρόντος νόμου ισχύει και διά τούς έποίκους τούς εξοφλήσαντας ολόκληρον τό χρέος των έμτός τετραετίας από της προσωρινής έγκαταστάσεώς των.

Η δικαιοσύια της Κεντρικής Επιτροπής και του Γενικού Διοικητού Θράκης είναι ή αυτή προς την του έν Θεσσαλονίκη Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κτημάτων και Έποικισμού και του Υπουργού της Γεωργίας, όσον αφορά την υπέρβασιν τών έν τώ νόμω 350 τασσομένων άνωτάτων όρίων δαπάνης διά την παροχήν μέσων έν γένει έγκαταστάσεως και καλλιέργειας εις έγκαθισταμένους έποίκους.

Άρθρον 12.

Διά Βασιλικού Διατάγματος, προτάσει τών Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας δύναται ν' άνατεθ ή είσπραξις τών χρεών τούτων εις την Γεωργικήν Τράπεζαν Θράκης, παρ' ή άποσπάται ή τοποθετείται τό αναγκαίον προσωπικόν.

Άρθρον 13.

Τό χρέος τών εκ Βουλγαρίας έπίκων όμογενών δύναται νά καταστή καθόλου ή έν μέρει απαιτητόν δι' αποφάσεως του Γενικού Διοικητού Θράκης, εϋθός ώς ήθελε καταβληθ ή υπό τοις ή άξία της έν Βουλγαρία έγκαταλειφθησομένης άκινήτου περιουσίας αυτών υπό της Μικτής Επιτροπής, συμφώνως τώ άρθρω 10 της έν Νεγρ ύπογραφείσης συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας «περί άμοιβαίας και έξελουσίας μεταναστεύσεως τών φυλετικών μειονοτήτων».

Άρθρον 14.

Εις όλως εξαιρετικώς περιπτώσεις επιτρέπεται ή επέκτασις της άρωγής του Κράτους και εις άλλογενείς έποίκους, μόνον όσον αφορά την παροχήν περιθάλψεως, κατόπιν όμοφώνου αποφάσεως της Επιτροπής και έγκρίσεως του Γενικού Διοικητού Θράκης.

Εκ τών πιστώσεων του παρόντος νόμου επιτρέπεται ή άγορά γεωργικών μηχανημάτων και ή διάθεσις αυτών επί πιστώσει εις Γεωργικούς Συνεταιρισμούς, Κοινότητας και προσφυγικούς Συνοικισμούς, καθοριζόμενου υπό της Κεντρικής Επιτροπής του τρόπου της προμηθείας και χρεώσεώς των, ώστε εις ουδεμίαν ζημίαν νά υπόκειται τό Δημόσιον.

Κατά τά πρώτα έτη της έγκαταστάσεως ανεπαρκώς έφοδιαζομένων έποίκων όμογενών επιτρέπεται νά γίνηται διά λογαριασμόν αυτών υπό του Δημοσίου καλλιέργεια μέρους τών εις αυτούς παραχωρουμένων γαιών, χρεουμένων αναλόγως.

Κατόπιν όμοφώνου αποφάσεως της Κεντρικής Επιτροπής και έγκρίσεως του Γενικού Διοικητού Θράκης, επιτρέπεται ή χρησιμοποίησις μέρους εκ της πιστώσεως του Υπουργείου Περιθάλψεως δι' έποικιστικάς εργασίας.

Άρθρον 15.

Πάσα λεπτομέρεια, άφορώσα την έν γένει εκτέλεσιν του παρόντος νόμου, κανονισθήσεται διά Β. Διαταγμάτων, εκδιδόμενων τή προτάσει τών Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Περιθάλψεως.

Άρθρον 16.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τή 13 Μαΐου 1922.

Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

Πληρεξούσιος εξ Αρκαδίας

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάτων δικαιοπραξιών ἐν ταῖς
Νέαις Χώρας.

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ κήρωσι ἀνώματος δικαιοπραξία κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ
παρόντος νόμου νοεῖται:

α') Ἡ ἀφορῶσα σύστασιν ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀ-
κινήτων, συναρθεῖσα δὲ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου μέχρι τῆς 30
Σεπτεμβρίου 1922 ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐν-
τεταλμένης ἀρχῆς καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐθεωρήθη εἰκονικὴ παρὰ
τῆς ἀρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐν τῶν συσταθεισῶν δὲ
τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1923 Νομ. διατάγματος.

β') Ἡ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1920 δι' ἰδιωτικοῦ ἐγ-
γράφου συναρθεῖσα τοιαύτη ἢ διὰ προσμυθόνου συμβολαιογραφ-
ικῶς συνταχθέντος ἢ διὰ σειρᾶς ἄλλων συμβολαιογραφικῶν
πράξεων (μισθωτηρίου, δανειστηρίου καὶ πληρεξουσίου ἢ τοῦ
λάχιστον πληρεξουσίου καὶ δανειστηρίου) καλυπτούσων σύστα-
σιν ἐμπραγμάτου δικαιώματος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δικαιοπραξία
οὕτῃ ἀπεδείχθη μὴ εἰκονικὴ δι' ἀποφάσεως τῆς ἰδίης ὡς ὅπου
ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδάφ. α' ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι
αἱ ἀφορῶσαι ἐκτάσεις μὴ υπερβαίνουσας τὰ δέκα (10) βασιλ.
στέρμματα κυροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αἱ ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ καὶ ἐδαφίῳ δικαιοπραξίαι αἱ ἀφω-
ρεῖσθαι ἐκτάσεις μείζονος τῶν δέκα (10) βασιλ. στέρμμάτων
κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ
σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Δ)σε: Ἀνταλλαγῆς Γνωμῶν.
Ἐπιτροπῆς, βάσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος
τῆς 26 Αὐγούστου 1925 ὁριζομένων διατυπώσεων.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. α' διεκδικούντες δικαιώματα,
ἀλλὰ μὴ ὑπαχθέντες μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς μὴ εἰκο-
νικότητος ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθε-
σμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλωσι τὰ
δικαιολογητικά αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὅπως κυ-
ρωθῶσι κατὰ τὴν ὡς κατωτέρω ὁριζομένην διαδικασίαν κυ-
ρώσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1922 μέχρι 15 Ὀκτωβρίου
ἰδίου ἔτους συναρθεῖσαι δικαιοπραξίαι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων
ἐπὶ ἀκινήτων κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
Γεωργίας κατὰ τὴν συμφώνου γνωμοδότησεως τῆς παρὰ τῇ Δι-
ευθύνσει Ἀνταλλαγῆς λειτουργήσας Γνωμοδότητικῆς Γεν. προ-
τῆς ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως.

2. Καταργεῖται τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. Δ. τῆς
22 Δεκεμβρίου 1922 περὶ τριποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ὀκτω-
βρίου 1922 Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας
κλπ..

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. β' ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι
αἱ συναρθεῖσαι ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων κυροῦνται δι' ἀποφά-
σεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὅπου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ
1 ἐδάφ. 2 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. περὶ ἀνωμάτων
δικαιοπραξιών καθοριζομένων στοιχείων καὶ προεκπιτήσεων,
ἐφ' ὅσον ἡ ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν δικαιοπραξία ἀναφερομένη ἐκτασις
δὲν υπερβαίνει τὰ δέκα (10) βασιλ. στέρμματα ἀνεξαρτήτως
δὲ τῆς ἐκτάσεως καὶ ἀξίας τῆς λοιπῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας
τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἡ κύρωσις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀφορᾷ πλείονας δικαιοπρα-
ξίας ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστοῦ, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐπικυ-
ρῶνται ἐν συνόλῳ ἕκτασις μείζων τῶν δέκα (20) βασιλ. στέρμ-
μάτων. Ἐπὶ πλείονων δικαιοπρασιῶν τὸ δικαίωμα τῆς προτι-
μήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κυρωτέαν ἕκτασιν ἀνήκει εἰς τὸν ἀ-
γοραστήν.

2. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδάφ. β' ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι ἐπὶ
ἀκινήτων ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν δέκα (10) βασιλ. στέρμ-

μάτων κυρούνται δι' αποφάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὀριζομένων Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν μέχρι μὲν τῆς ἐκτάσεως τῶν δέκα (10) βασιλ. στρεμμάτων ἐφ' ὅσον αὕτη μετὰ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτητοῦ ἐκτάσεως τοῦ ἀγοραστοῦ δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδαφ. 2 καὶ 3 τοῦ ὡς ἄνω Νομοθ. Διατάγματος τῆς 26 Αὐγούστου 1925 τασσόμενα ὅρια, ὡς πρὸς δὲ τὴν πέραν τῶν δέκα στρεμμάτων ἑκτασιν αὐταὶ κυροῦνται κατ' ἀγοραστήν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ περιφέρειαν συνήθους γεωργικοῦ κλήρου ὡς οὗτος ἔχει καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν.

3. Εἰς ἃς περιφέρειας αἱ κατὰ τὰ ἄνωτέρω ἐνεργούμεναι κυρώσεις δικαιοπραξιῶν θίγουν τὰς ὑπὸ κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν Ἐποικισμοῦ γενομένας ὁριστικὰς διανομὰς τῶν γαιῶν, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ κυρουμένη ἑκτασις, ἣτις ἔχει τυχὸν συμπερίληφθῇ εἰς τὴν διανομὴν, ἀνταλλάσσεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἄλλην ἴσης ἀξίας, κειμένην δὲ πάντως ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου, εἰς ἣν κεῖται καὶ ἡ κυρωθεῖσα ἑκτασις.

4. Δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, στηριζομένης εἰς πρότασιν τῆς Γενικῆς Δ)σεως Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, δύνανται νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς κυρώσεως δικαιοπραξίαι ἀφορῶσαι ἀκίνητα κείμενα ἐν τῇ παραμεθορίῳ, ὡς αὕτη ἔχει καθορισθῇ διὰ τῶν ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1925 καὶ 12 Ἰουλίου Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

5. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι δύνανται νὰ παραπεμφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς.

Ἄρθρον 5.

1. Δι' αποφάσεως τῆς ἀρμοδίας Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ὑφιστάμεναι νομίμως καὶ πάντοτε μέχρις ἐκτάσεως μὴ ὑπερβαίνουσας κατὰ κάτοχον τὸν συνήθη κατὰ περιφέρειαν γεωργικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν κλήρον, ὡς οὗτος ἔχει ὁρισθῇ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν, συνυπολογιζομένης ἐν ἐκάστη περιπτώσει διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κλήρου καὶ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτητοῦ ἐκτάσεως τοῦ κατόχου καὶ αἱ κάτωθι περιπτώσεις ἀνωμάλων κατοχῶν ἐπὶ γαιῶν κειμένων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας :

α') Κατοχὴ στηριζομένη ἐπὶ ἀγοραπωλησίας γενομένης δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἀπολεσθέντος, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξὶς ἀποδεικνύεται διὰ μαρτύρων, ἐφόσον συντρέχει καὶ δεκαετής τεύλαχιστον κατοχὴ τοῦ κτήματος ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ.

β') Εἰκοσαετής τεύλαχιστον κατοχὴ τοῦ κτήματος ἐκ μέρους τοῦ σήμερον ἀξιοῦντος τὴν ἀναγνώρισιν ὡς καὶ τῶν δικαιοπαρόχων αὐτοῦ συνυπολογιζομένης εἰς τὸν χρόνον τοῦτον καὶ τῆς περιόδου καθ' ἣν τὸ κτήμα ἐτέλει ὑπὸ τὴν μετεγγρήσιν ἢ κατάληψιν τοῦ Δημοσίου.

γ') Κατοχὴ μὴ στηριζομένη ἐπὶ οὐδενὸς ἐγγράφου, ἀλλὰ χρονολογούμενη πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ὑφισταμένη μέχρι σήμερον ἀναγνωρίζεται ὡς ἰδιοκτησία ἐπὶ πληρωμῇ ὑπὸ τοῦ κατόχου τιμήματος οὕτινος ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς καθορίζεται διὰ Διατάγματος.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἀναγνωρίσεων ἀνωμάλων κατοχῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει πάντοτε ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρ. 1 νόμου.

3. Αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κρίσιν των καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ὑποβληθείσας περιουσιακάς δηλώσεις πρὸς ἐλεγχὸν τῶν ἀξιώσεων τῶν διεκδικούντων ἀναγνώρισιν ἀνωμάλων κατοχῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τοῦ ἄρθρου 1 δικαιοπραξίαι κυροῦνται δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Γνωμοδο-

Επιτροπής άνευ τών εν τῷ κατωτέρῳ ἐδαφίῳ ἀναφε-
ρομένων περιορισμῶν.

2. Οἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 1 δικαιοπραξίαι κυροῦν-
ται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμη
δοθέντι τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Γνωμοδοτικῆς
Επιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον τὸ συνομολογούμενον διὰ τοῦ ἐγγράφου
τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμάς.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδαφ. α' διεκδικούντες δικαιώματα
ἀλλὰ μὴ ὑπαχθέντες μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς μὴ εἰκονι-
κότητος ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθε-
σμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ υποβάλωσι τὰ
δικαιολογητικὰ αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ὅπως κυ-
ρωθῶσι κατὰ τὴν ὡς κατωτέρω ὀριζομένην διαδικασίαν κυ-
ρώσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας συγχροτοῦν-
ται εἰς τὰς ἐδρας (Υπο)σεων ἢ Νομῶν τῶν Ν. Χωρῶν ἔνθα
ὑφίστανται ἐκκερμητῆ ζητήματα ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν πεν-
ταμελεῖς Τοπικαὶ Ἐπιτροπαί, ἔχουσαι τὴν ἐκ τῶν προηγου-
μένων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου χορηγημένην αὐταῖς ἀρ-
μοδιότητα.

2. Αἱ Τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀπαρτίζονται, ἀπὸ Δικαστὴν ἐριζό-
μενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς Πρόεδρον, ἀνώτερον
ὑπάλληλον τοῦ Ἐποικισμοῦ, ἔνα τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλή-
λων τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύει ἡ ἐπιτροπή, καὶ δύο ιδιωτῶν, ἐνὸς
πρόσφυγος καὶ ἐνὸς ἐντοπίου, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ
Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ
τοῦ Προέδρου ὀριζόμενος δημοσίος ὑπάλληλος.

3. Αἱ Τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ παρόντος χρη-
γουμένης αὐταῖς ἀρμοδιότητος, καθορίζουσι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
παρὰ τῇ Δ)σει Ἀνταλλαγῆς ὑπαρχουσῶν ἢ τῶν προσαγόμενων
ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφάσεων κατὰ τὸ Νομ. Διάταγμα
τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 Πρωτοδικειακῶν ἐπιτροπῶν καὶ δι' ἐπι-
τοπίου μεταβάσεως καὶ ἐρεῦνης, ἐὰν ὁ ζητῶν τὴν κύρωσιν τῆς
δικαιοπραξίας ἀγοραστής, κέκτηται τοὺς κατὰ τὸν παρόντα
νόμον ἀπαιτούμενους ἐκάστοτε θροὺς πρὸς κύρωσιν τῆς δικαιο-
πραξίας.

4. Εἰς τὰς ἰδίας Τοπικὰς ἐπιτροπὰς παραπέμπονται ἐπίσης
πρὸς κρίσιν:

α') Αἱ ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις τῶν διεκδικούν-
των ἀκίνητα βάσει ἀνωμάλου δικαιοπραξίας ἐφ' ὧν δὲν ἀπε-
φάνθησαν αἱ Πρωτοδικειακαὶ ἐπιτροπαί.

β') Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐλασσῶνος συναφθεῖσαι ἀνώμαλοι
δικαιοπραξίαι ἐφ' ὧν δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐκδίκασις λόγῳ τῆς μὴ
ὑπαγωγῆς τῆς περιφερείας ταύτης εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῶν
Ν. Χωρῶν.

γ') Αἱ λόγῳ μεσεγγυήσεως τῶν ἀκινήτων ὑπὸ τοῦ δημοσίου
μὴ ὑποβληθεῖσαι εἰς τὰς Πρωτοδικειακὰς ἐπιτροπὰς δικαιο-
πραξίαι. Διὰ τὰς εἰς τὰς κατηγορίας β' καὶ γ' ὑπαγομένας δι-
καιοπράξεις ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ
ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν τοπι-
κῶν ἐπιτροπῶν κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή-
σεως.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν δημοσιεύονται
ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Μιὰ
τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ
μεταγράψῃ τὸ κυρούμενον κτῆμα ὑπὲρ αὐτοῦ δύναμι ἀντιγρά-
φου τοῦ χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

7. Ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται ἀπο-
ζημιώσεως 100 δραχ. δι' ἐκάστην συνεδρίασιν, τὰ μέλη δρ.
75 καὶ ὁ γραμματεὺς δραχ. 50 καὶ οὐχὶ διὰ συνεδριάσεις
πλείονας τῶν 15 κατὰ μῆνα.

Ἄπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δικαιοῦνται προσθέ-

τοῦ ἡμερησίου ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐκτὸς τῆς ἰδίας μετὰ-
 θασίν των.

8. Διὰ διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύνανται νὰ υποχρεωθῶσιν οἱ αἰ-
τούμεντες κύρωσιν ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν καὶ ἀναγνώρισιν
ἀνωμάτων κατοχῶν νὰ καταβάλωσι τέλος εἰς τὸ δημόσιον τα-
μίσιον ἀπὸ δραχ. 200—500 κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ δια-
τάγματος καθοριστέμενα καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν-
τὴς λειτουργίας τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἀπαιτηθεσμένων δα-
πανῶν διὰ τὸ Κράτος.

"Αποθρον 8.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται πᾶσα προγενέστερα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τοῦτον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1927.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας
Βουλευτὴς ἐκ Θεσσαλονίκης
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

αποκαταστάσει των εν λόγω περιουσιών, μετ' αποφασιν του
Υπουργικού Συμβουλίου εκδιδομένων :

α') Να επιτρέπεται η υπό του Γεν. Διοικητού Θεσσαλονίκης
πρόσληψις εκπάκτου προσωρινού προσωπικού, καθοριζομένων των
προσόντων, των αποδοχών και του ανωτάτου αριθμού των προσ-
ληπτέων, ως και η παροχή επιμισθίων εις τὸ ἀσχολούμενον με-
τὴν ἀποκατάστασιν των προσφύγων προσωπικόν.

β') Να ἐξουσιοδοτῆται ὁ Γεν. Διοικητὴς ν' ἀναθέτῃ ἐργο-
λαβικῶς εἰς ἐταιρείας ἢ ἰδιώτας, εἴτε διὰ προχείρου μειο-
δοτικού διαγωνισμοῦ, ἢ καὶ ἄνευ τοιούτου, ὡς καὶ ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τοὺς ἐποίκους, συμφώνως ὅμως γνωματεύσει τοῦ
ὡς ἄνω Συμβουλίου, τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων.

γ') Να ἐπιτρέπεται ἄνευ δημοπρασίας ἢ προλήθειας εἰδῶν
καὶ ζῶων πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς ἐποίκους, ὡς καὶ ἡ διὰ
λογαριασμόν των ἐποίκων καλλιέργεια ἀγρῶν διὰ δημοσίας
δαπάνης εἰσπραττομένης χρεωλυτικῶς.

δ') Να ἐπιτραπῇ ἵνα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐγκατάστασιν
ἐποίκων κτήματα καταλαμβάνονται ἀποφάσει των Γεν. Διοι-
κήσεων ἀμέσως ἐγκαθισταμένων ἐν αὐτοῖς των ἐποίκων, των
ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἐπίταξιν διατυπώσεων κατὰ τοὺς κει-
μένους νόμους πραγματοποιούμενων ἀμελητέῃ ἐκ των ὑστέρων.

ε') Ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Μακεδονίας
ἡ χρηματικὴ διαχείρισις, ἡ διαχείρισις ὑλικοῦ, ἡ τήρησις
των λογαριασμῶν των ἐποίκων καὶ ἡ εἰσπραξις ἐν γένει πά-
σης ὀφειλῆς αὐτῶν. Ἡ εἰσπραξις των ὀφειλῶν τούτων παρὰ
τῆς Τραπεζῆς γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις των
περὶ εἰσπράξεως των δημοσίων ἐσόδων νόμων. Διὰ Β. δια-
τάγματος δύναται νὰ παρασχεθῇ εἰς τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
ταύτην ἀσχολούμενον προσωπικόν τῆς Τραπεζῆς πρόσθετον ἐπί-
δομα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ.

ς') Να μεταβιβασθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸν Γεν. Διοι-
κητὴν ἡ ἀρμοδιότης των οἰκίων Ὑπουργείων ἐπὶ παντός σχ-
τικῶς πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν ἐποίκων ζητήματος.

Ἄρθρον 7.
1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου
λεπτομέρειαι καὶ οἰσθήσονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου
προτάσει των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου ἐκδιδομένων, δύναται νὰ καισαργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει
ἡ Γενικὴ αὕτη Διεύθυνσις.

Ἄρθρον 8.
1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου
λεπτομέρειαι καὶ οἰσθήσονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου
προτάσει των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου ἐκδιδομένων, δύναται νὰ καισαργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει
ἡ Γενικὴ αὕτη Διεύθυνσις.

3. Μέχρι τῆς ἀναγραφῆς τοῦ σχετικοῦ κονδυλίου εἰς τὸν
προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου των Οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἐκ-
δόσεως των σχετικῶν ἐνταλμάτων αἱ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν των
ἐποίκων δαπάναι γίνονται δι' ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἐκ των σχετικῶν κεφαλαίων των εἰδι-
κῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, δυνάμενου τοῦ
Γεν. Διοικητοῦ νὰ προβαίνῃ ἐξ οἰουδήποτε των ἄρθρων τοῦ κε-
φαλαίου 15 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωρ-
γίας εἰς δαπάνας προβλεπομένας γενικῶς διὰ τοῦ κεφαλαίου
τούτου.

Ἄρθρον 6.
Δύναται ἐκάστοτε διὰ Β. διαταγμάτων, μετ' αποφασιν τοῦ
Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων :

α') Να ἐπιτρέπεται ἡ υπό του Γεν. Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης
πρόσληψις εκπάκτου προσωρινού προσωπικού, καθοριζομένων των
προσόντων, των αποδοχών και του ανωτάτου αριθμού των προσ-
ληπτέων, ως και η παροχή επιμισθίων εις τὸ ἀσχολούμενον με-
τὴν ἀποκατάστασιν των προσφύγων προσωπικόν.

β') Να ἐξουσιοδοτῆται ὁ Γεν. Διοικητὴς ν' ἀναθέτῃ ἐργο-
λαβικῶς εἰς ἐταιρείας ἢ ἰδιώτας, εἴτε διὰ προχείρου μειο-
δοτικού διαγωνισμοῦ, ἢ καὶ ἄνευ τοιούτου, ὡς καὶ ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τοὺς ἐποίκους, συμφώνως ὅμως γνωματεύσει τοῦ
ὡς ἄνω Συμβουλίου, τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων.

γ') Να ἐπιτρέπεται ἄνευ δημοπρασίας ἢ προλήθειας εἰδῶν
καὶ ζῶων πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς ἐποίκους, ὡς καὶ ἡ διὰ
λογαριασμόν των ἐποίκων καλλιέργεια ἀγρῶν διὰ δημοσίας
δαπάνης εἰσπραττομένης χρεωλυτικῶς.

δ') Να ἐπιτραπῇ ἵνα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐγκατάστασιν
ἐποίκων κτήματα καταλαμβάνονται ἀποφάσει των Γεν. Διοι-
κήσεων ἀμέσως ἐγκαθισταμένων ἐν αὐτοῖς των ἐποίκων, των
ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἐπίταξιν διατυπώσεων κατὰ τοὺς κει-
μένους νόμους πραγματοποιούμενων ἀμελητέῃ ἐκ των ὑστέρων.

ε') Ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Μακεδονίας
ἡ χρηματικὴ διαχείρισις, ἡ διαχείρισις ὑλικοῦ, ἡ τήρησις
των λογαριασμῶν των ἐποίκων καὶ ἡ εἰσπραξις ἐν γένει πά-
σης ὀφειλῆς αὐτῶν. Ἡ εἰσπραξις των ὀφειλῶν τούτων παρὰ
τῆς Τραπεζῆς γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις των
περὶ εἰσπράξεως των δημοσίων ἐσόδων νόμων. Διὰ Β. δια-
τάγματος δύναται νὰ παρασχεθῇ εἰς τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
ταύτην ἀσχολούμενον προσωπικόν τῆς Τραπεζῆς πρόσθετον ἐπί-
δομα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ.

ς') Να μεταβιβασθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸν Γεν. Διοι-
κητὴν ἡ ἀρμοδιότης των οἰκίων Ὑπουργείων ἐπὶ παντός σχ-
τικῶς πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν ἐποίκων ζητήματος.

Ἄρθρον 7.
1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου
λεπτομέρειαι καὶ οἰσθήσονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου
προτάσει των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου ἐκδιδομένων, δύναται νὰ καισαργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει
ἡ Γενικὴ αὕτη Διεύθυνσις.

Ἄρθρον 8.
1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου
λεπτομέρειαι καὶ οἰσθήσονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου
προτάσει των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου ἐκδιδομένων, δύναται νὰ καισαργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει
ἡ Γενικὴ αὕτη Διεύθυνσις.

Ἄρθρον 9.
1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου
λεπτομέρειαι καὶ οἰσθήσονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου
προτάσει των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου ἐκδιδομένων, δύναται νὰ καισαργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει
ἡ Γενικὴ αὕτη Διεύθυνσις.

Ἄρθρον 10.
1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου
λεπτομέρειαι καὶ οἰσθήσονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου
προτάσει των ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

...επί του σχεδίου νόμου «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως των περί αποκαταστάσεως εποίκων και Έποικιστικής Υπηρεσίας νόμων».

Πρὸς τὴν Γ' Συντακτικὴν Συνέλευσιν.

Ο ἄμεσος καὶ πλήρης ἐφοδιασμὸς τῶν προσφύγων δι' ὅλων τῶν ἐν τῇ σχετικῇ νομοθεσίᾳ προβλεπομένων μέσων ἵνα καταστῶσιν ἄμεσως παρκαγωγικοὶ δὲν εἶναι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἐφικτός. Ἡ ἐνεκὰ τῶν πολέμων μεγάλη σπάνις ἀροτριῶντων κτηνῶν ἐπιτείνεται νῦν ἐνεκὰ τῶν νέων ἀναγκῶν τοῦ στρατεύματος. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀπαραιτήτως ἡ διὰ παντὸς τρόπου ἐνίσχυσις αὐτῶν εἰς τὰς ἐργασίας, ἃς δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι καὶ με' ὅσα ἐκ τῶν μὴ γεωργικῶν ἐφοδίων εἶναι δυνατόν πρὸς τὸ παρὸν νὰ τοῖς παρσχθεῶσιν. Ἡ διὰ μηχανῶν καλλιέργεια μέρους τῶν εἰς αὐτοὺς παρκαχωμένων ἀγρῶν θὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν τὴν ἐκ μέρους τῶν σπορᾶν ἐπαρκοῦς ἐκτίσσεως, ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος δυναθούσιν, ἐξασφαλίζοντες τὴν ἄρτον αὐτῶν ἄνευ χρηματικῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους, ἐφοδιαζόμενοι δὲ ἐν τῷ μεταξύ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐφοδίων, νὰ καταστῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι αὐτάκεις. Ἡ μηχανικὴ αὕτη καλλιέργεια εἶναι ἀρ' ἑτέρου καὶ ἡ μὴν ἐφικτὴ κατὰ τὸ θέρος ἐπὶ ἀγρῶν, οἵτινες μένουσιν ἀκαλλιέργητοι ἐν Μακεδονίᾳ σχεδὸν ἀπὸ δεκαετίας.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν καλλιέργειαν ταύτην, ἥτις θὰ καταλογισθῇ εἰς ἕκαστον πρόσφυγα ἀνχλόγως τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως καὶ τοῦ εἶδους τῆς καλλιεργείας, θὰ εἰσπραχθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων, οἵτινες διέπουν καὶ τὰ εἰς τοὺς πρόσφυγας παρεχόμενα δάνεια. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, δὲν κατέστη δυνατόν ὁ πλήρης καὶ ἐγκαιρὸς ἐφοδιασμὸς δι' ὅλων τῶν γεωργικῶν ἐφοδίων πολλῶν προσφύγων ἤδη ἐγκατασταθέντων, ἐπιβάλλεται ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις αὐτῶν διὰ τῆς παροχῆς ὑποαρκείας ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἐξάμηνον, ὡς καὶ ὁ μὴ καταλογισμὸς αὐτοῖς ὁλοκλήρου τῆς καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δαπάνης, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ζώων των καθ' ὅν χρόνον οὗτοι εὐρισκόμενοι ὑπὸ κάθαρσιν, δὲν ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιοῦσι ταῦτα.

Ἐπίσης, ἐπειδὴ εἰς διάστημα δύο ἢ τριῶν μηνῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰ κτήματα περὶ τὰς 8000 οἰκογενεαὶ προσφύγων, εἶναι ἀδύνατον πρὸ τῆς εἰς τὰ ἐκτεγόμενα τοιαῦτα μετακινήσεως αὐτῶν νὰ τηρηθῶσιν ὅλοι εἰς δίκαιον ὡσαύτως οἱ εἰς τὴν Ἐποικιστικὴν Ὑπηρεσίαν διωρισμένοι γεωπίννοι νὰ τύχωσι τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων, ὧν ἔτυχον διὰ τοῦ νόμου 2488 οἱ ἔχοντες τὰ αὐτὰ προσόντα γεωπίννοι τῆς γεωργικῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν διατάξεις τινὰς συμπληρούσας τὴν ὑφισταμένην νομοθεσίαν περὶ ἐγκαταστάσεως προσφύγων, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλετε περιβάλλει ταύτας διὰ τῆς ψήφου σας.

Ὁ πληρεξούσιος ἐκ Τρικινάλων

Υπουργὸς τῆς Γεωργίας

Κ. ΤΕΡΤΙΠΗΣ

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

...εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως εποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας νόμων».

«Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἀπο-
καταστάσεως Ἐποίκων καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας
νόμων».

"Αρθρον 1.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως ἀνεπαρκῶς ἐ-
φοδιαζομένων ἐποίκων ὁμογενῶν δύναται νὰ γίνηται διὰ
λ/σμὸν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κκλλιέργεια μέρους τῶν
εἰς αὐτοὺς παραχωρουμένων ἀγρῶν. Ἡ διὰ τὴν κκλλιέργει-
αν δαπάνη, καταλογιζομένη ἀνταποκινῶς δι' ἑκαστον ἔποι-
κον, διὰ λ/σμὸν τοῦ ὁποίου κκλ ἐγένετο, εἰσπράττεται ὑπὸ
τοῦ Δημοσίου χρεωλυτικῶς κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 16
τοῦ Νόμου 350, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νό-
μου 887, ὁρίζουεν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δὲ τὴν ὡς ἄνω καλλιέργειαν προμήθεια μηχανημάτων γίνεται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἄνευ δημοπρασίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη προμήθεια καὶ δαπάνη διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, δύναται δὲ ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἄνευ δημοπρασίας ν' ἀναθέτῃ τὴν καλλιέργειαν ἐργολαβικῶς καὶ εἰς Ἑταιρείας καὶ ἰδιώτας διχθέντας τὰ πρὶς τοῦτο μέσα.

Ἄρθρον 3.

Η εἰς ἀνεπαρκῶς ἐφοδιαζομένους ἐποίους χρησιμοποιεμένη
 κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου 350 ζῳάρκεια δύναται νὰ
 παρέχεται καὶ πέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους μέχρι 3 ἐξαμήνων
 ἀποφράσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν
 ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρμοδίου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.
 Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 887 ἰσχύει καὶ διὰ τὴν τρίτην
 ἐξαμηνίαν.

"Αρθρον 4.

[illegible]

"Ἀρθρον 5.

Η επίταξις τῶν πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐποίκων ἀπαι-
τούμενων κτημάτων ἢ τμημάτων τούτων καὶ ἡ ἐγκατά-
στασις αὐτῶν ἐν αὐτοῖς γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ
ἅμα τῇ ἐλδίδει τυχούσης, ἐφαρμοζομένων ἐκ τῶν ὑπο-
βληθέντων ἐν τῷ 1889 ὑπομνήματι καὶ νομοθετικῶν ἀποφάσεων
ἐκ τῆς ἐπιτάξεως καὶ τὸν καθοριστὴν τῆς ἀποζημιώ-
σεως ὑπὸ τῶν δικαιοκρίτων.

"Ἀρθρον 6.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου γινόμεναι συμ-
φώνως τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 4 Συμβάσεις καὶ δαπάναι ὑπὸ
τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἶναι ἔγκυροι.
Δύναται διὰ Β. διατάγματα νὰ μεταβιβάζεται ἡ ἀρμο-
διότης τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς
ἄνω διατάξεις πρὸς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς.

ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου

2488 απαιτούμενον χρόνον πρὸς προαγωγήν τῶν ἐπιμελητῶν γ' τάξεως τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας προσμετρεῖται διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 2488 διορισθέντας ἢ δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαβαθμισθέντας εἰς ἐπιμελητὰς γ' τάξεως τακτικούς καὶ ἐκτάκτους ἐπιστάτας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικισμοῦ καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐπιστατῶν διορισθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἢ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων.

2. Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2488 μονίμους ἐπιστάτας συνοικισμῶν τοὺς κεκτημένους πρὶν ἢ προσληφθῶσιν ὡς ἐπιστάται τὸν βαθμὸν τοῦ ἐργοδηγοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ νόμου 2488.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 17 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2026, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 53 ἐδαφίου 5 τοῦ νόμου 2188, προστίθεται: «ὡς ἐπιστάται δὲ α' τάξεως οἱ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν διορισθέντες ἑκτακτοὶ ἐπιστάται καὶ ἔχοντες πτυχίον κατωτέρων Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

4. Τὸ ἐδάφιον 19 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2026, τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 53 ἐδαφίου 6 τοῦ νόμου 2488, μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς: «Ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἐπιστατῶν τῶν σήμερον ὑπηρετούντων οἱ ἀπόφοιτοι πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου ὡς καὶ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐπιμελητοῦ γ' τάξεως, ἐφ' ὅσον κριθῶσι κατάλληλοι μετὰ δοκιμασίαν γεννητομένην κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθητέμενα».

5) Ὁ χρόνος τῶν εἰς Ἀνωτάτας Σχολὰς καὶ Πανεπιστήμια σπουδῶν τῶν γεωπόνων νῦν ὑπαλλήλων Ἐποικισμοῦ ὑποτρόφων τοῦ Κράτους θεωρεῖται ὡς συντάξιμος χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 8.

Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐφάπαξ ἐκδιδομένου, δύναται νὰ καιονισθῇ κατὰ διάφορον τρόπον ἡ συγκαρότησις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 853 (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου 1818, Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

Ἐπὶ τῶν κρατικῶν Σιδηροδρόμων παρέχονται διαρκῆ εἰσιτήρια ἐλευθέρως κυκλοφορίας εἰς μὲν τοὺς Διευθυντὰς καὶ Προϊσταμένους Γραφείων Ἐποικισμοῦ διὰ τὰς γραμμὰς τῆς περιφέρειας των, εἰς δὲ τοὺς ἐν γένει Ἐπιθεωρητὰς Ἐποικισμοῦ, τοὺς Τμηματάρχας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐποικισμοῦ ἐφ' ὅλων τῶν γραμμῶν.

Ὁ Πληρεξούσιος ἐκ Τρικινάων

Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας

Κ. ΤΕΡΤΙΠΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 196

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3048 περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν καὶ πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ δευτερεύοντων διατακτῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. 1

Νομοθετικά διατάγματα

Περὶ ἀμνηστίας. (Ἀναδημοσίευσις). 2
Περὶ ἐγγραφῆς καὶ ἐξετάσεως προσφύγων φοιτητῶν τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. 3
Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ἐπανεξέτασιν τῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ἀπορριφθέντων μαθητῶν μέχρι 15 Ὀκτωβρίου 1922. 4
Περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ δι' ἧς μεταβιβάζεται ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἡ κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα κλπ. ἐπὶ οἰουδήποτε ἀκινήτου κτήματος κοιμένου ἐν Ἑλλάδι. 5

Βασιλικά διατάγματα

Περὶ συμμετοχῆς καὶ ἀλλοδαπῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἐδρεύοντος Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου κατ' ἴσον ἀριθμὸν πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς. 6
Περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ κλητῆρα γραφείων ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων. 7
Περὶ χορηγίας πιστώσεων πρὸς θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν τῶν γραφείων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων. 8
Περὶ καταργήσεως διαφόρων τηλεφωνικῶν γραφείων. 9
Περὶ συστάσεως ἑδρας τηλεγραφοφύλακος γ' τάξεως παρὰ τῇ ταχ. καὶ τηλ. γραφείῳ Καρδαμύλων κλπ. 10

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν καὶ πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ δευτερεύοντων διατακτῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Νόμος 3048

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ δευτερεύοντας διατάκτας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτρέπεται ἐξαίρετικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1921—1922 νὰ ἐκδίδωσι χρηματικὰ ἐντάλματα μέχρι 15 Ἰουλίου 1922.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα εἶνε πληρωτέα παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων μέχρι τέλους Ἰουλίου ἰδίου ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Αὐγούστου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Θεσαυροῦ

Κ. Λυκουρέζος

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Ν. Θεοτόκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Φ. Βασιλείου

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

* Περὶ ἀμνηστίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὲς ἐννοία τῆς α' παραγράφου τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1920 διατάγματος «περὶ ἀμνηστίας» εἶνε ὅτι ἡ δι' αὐτοῦ παρεχομένη ἀμνηστία περιλαμβάνει πάντα τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα, ἀπλᾶ ἢ σύνθετα, τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης διαπραχθέντα, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἐπ' αὐτῶν εἶχον ἐκδοθῇ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἢ ὑφίστατο ἢ μὴ ἐκκρεμῆς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης δίωξις.

Ἄρθρον 2.

Ἀμνηστεύονται τ' ἀδικήματα τὰ διαπραχθέντα ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1920 μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἀναφερόμενα :

α') Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου «περὶ ἐξουδένσεως ἐν γένει καὶ τύπου», ὡς μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 27 Ἰουνίου 1850.

β') Εἰς τὸ ἄρθρον 123 Ποιν. νόμου εἴτε τιμωροῦνται ταῦτα

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 177 (Τεύχος Α') τῆς 26 Σεπτεμβρίου ε. ε. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ὕπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, εἴτε ὑπὸ ἄλλου νόμου. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀμνηστίας τὰ παρὰ Ὑπουργῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν παντὸς βαθμοῦ διαπραχθέντα τοιαῦτα ἀδικήματα, εἰς τὴν ἐξαιρῶσιν δὲ ταύτην περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἰδιῶται συνεργοὶ αὐτῶν.

γ') Εἰς τὸν νόμον 755 τοῦ 1917 «περὶ ἀδικημάτων τινῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας».

δ') Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου ΔΕΘ' τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1912 «περὶ καταστάσεως πολιορκίας».

Ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσι γ' καὶ δ' ἐξαιροῦνται τῆς ἀμνηστίας τὰ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ διαπραχθέντα τοιαῦτα ἀδικήματα.

Ἐπίσης ἀμνηστεύεται ἡ μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1920 μεταβάσις εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ ἀλλαγὴ τῆς ἀλλοδαπῆς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, ἢ ὡς λιποταξία χαρακτηρισθεῖσα, ὡς καὶ αἱ παραβάσεις τῶν ἐκλογικῶν νόμων, αἱ διαπραχθεῖσαι πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς 1 Νοεμβρίου 1920.

Ἄρθρον 3.

Αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τῶν ἀμνηστευομένων πράξεων μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1922 καταργοῦνται ὁλοσχερῶς, αἰρομένων καὶ ἀπασῶν τῶν συνεπειῶν τῆς καταδίκης, οἱ δὲ καταδικασθέντες ἐφ' ὅσον ἐκτίουν ἤδη ποινὴν ἀπολύονται ἀμέσως τῶν φυλακῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων ἢ παρὰ Στρατοδικεῖσι καὶ Ναυτοδικεῖσι Βασιλικῶν Ἐπιτροπῶν. Ἐν περιπτώσει διαταγῆ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ διαφωνίας αὐτοῦ πρὸς τὸν κατηγορούμενον, ὁφείλουσι νὰ προκαλέσωσιν οὗτοι τὴν ἀπόφασιν ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἂν ὁ κατάδικος εἴναι ἀπολυτέος.

Πᾶσαι αἱ καταβεβλημέναι ἐγγυήσεις ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων πρὸς προσωρινὴν ἀπόλυσιν τῶν κατηγορουμένων ἀποδίδονται τοῖς καταθέταις εἴτε διετάχθη τοῦτο ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε μὴ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δὲ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Κροκιδᾶς

Τὰ μέλη

Εὐθ. Κανελλόπουλος, Φ. Βασιλείου, Ἰ. Σιώτης, Α. Διομήδης, Π. Καλλιγᾶς, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπερίκος, Α. Χαραλάμπης.

(3)

Περὶ ἐγγραφῆς καὶ ἐξειτάσεως προσφύγων φοιτητῶν τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Επιτρέπεται καθ' ὅλον τὸ πανεπιστημιῶν ἔτος 1922—23 ἡ ἐγγραφή, αἱ ἀναεώσεις ἐγγραφῆς καὶ ἡ προσέλευσις εἰς τμηματικά, πτυχιακὰ ἢ πρακτικὰ ἐξετάσεις ἀπὸ τῶν προσφύγων ὁμογενῶν φοιτητῶν τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ἡ πρὸς λήψιν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 2905, ἐνδεικτικοῦ ἐξετάσεως ἀπὸ τῶν προσφύγων ὁμογενῶν διδασκῶν ἢ πτυχιούχων ἀνεγνωρισμένων ὁμοταγῶν

Πανεπιστημίων, ἀνεῦ τῆς καταβολῆς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τῶν κανονισμένων διδάκτρων καὶ ἐξετάστρων, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἡμετέρου νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1922 ὁριζομένης ἐπιτροπῆς.

Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου τὰ ὑπὸ ὁμογενῶν προσφύγων ἀπὸ τῶν διδασκῶν ἢ πτυχιούχων ἀνεγνωρισμένων ὁμοταγῶν Πανεπιστημίων προσκομιζόμενα διπλώματα ἢ πτυχία, μετὰ γνώμην τῆς ἀνω Ἐπιτροπῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσιν ἢ ἀναεώσωσιν τὴν ἐγγραφήν τῶν ἢ προσέλθωσιν εἰς τμηματικά, πτυχιακὰ ἢ πρακτικὰ πρὸς λήψιν ἐνδεικτικοῦ ἐξετάσεως, κλπ. συμφώνως πρὸς τὸ ἀνω ἄρθρον ἀνεῦ τῆς καταβολῆς τῶν κανονισμένων διδάκτρων ἢ ἐξετάστρων, ὁφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπὴν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως εἴτε ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὅτι εἴνε πρόσφυγες καὶ ἄποροι.

Ἡ αἴτησις καὶ πᾶν σχετικὸν πιστοποιητικὸν συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χαρτοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικά, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν, ἀποφαίνεται ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. καὶ τῆς Περιθάλψεως καὶ τὴν Πρυτανείαν τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πληρωμὴ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τῶν διὰ τοῦ ἀνω τρόπου ἐγγραφέντων, ἀναεωσάντων τὴν ἐγγραφήν ἢ ἐξετασθέντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐνεργηθήσεται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου, μετὰ προηγουμένην θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος διατάγματος κανονισθήσονται διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. καὶ τῆς Περιθάλψεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Κροκιδᾶς

Τὰ μέλη

Εὐθ. Κανελλόπουλος, Φ. Βασιλείου, Ἰ. Σιώτης, Α. Διομήδης, Π. Καλλιγᾶς, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπερίκος, Α. Χαραλάμπης, Δημ. Παπαχρήστου.

(4)

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ἐπανεξέτασιν τῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ἀπορριφθέντων μαθητῶν μέχρι 15 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ νόμου 2887 τεταγμένη προθεσμία πρὸς ἐπανεξέ-

τασιν τῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ἀπορριφθέντων μαθητῶν παρατείνεται μέχρι 15 Ὀκτωβρίου 1922.

Οἱ δικαιοῦμενοι νὰ υποστῶσι τὴν αὐτὴν ἐξέτασιν μαθητὰ ἐξετάζονται ἐν ᾧ βούλονται σχολεῖν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ τμήματι τῶν ἀρρένων τοῦ διδασκαλείου τῆς γυμναστικῆς φοίτησις ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1920—1921 διετής.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Κρακιδᾶς

Τὰ μέλη

Εὐθ. Κανελλόπουλος, Φ. Βασιλείου, Ἰ. Σιώτης, Α. Διομήδης, Π. Καλλιγᾶς, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Α. Χαραλάμπης, Δ. Παπαχρήστου.

(5)

Περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ, δι' ἧς μεταβιβάζεται ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἢ κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα κλπ. ἐπὶ οἰουδήποτε ἀκινήτου κτήματος κειμένου ἐν Ἑλλάδι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγρ. τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα δικαιοπραξία ἐν ζωῇ διὰ τῆς ὁποίας μεταβιβάζεται ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἢ κυριότης ἢ ἰδρύεται ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ οἰουδήποτε ἀκινήτου κτήματος κειμένου ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῆς δικαιοπραξίας, ὡς καὶ πᾶσα μίσθωσις ἀγροτικοῦ ἢ ἀστικοῦ ἐπὶ χρόνον ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις παραχώρησις ὑπὸ Μωαμεθανῶν οἰουδήποτε δικαίματος μισθώσεως, ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἐρεῦνης ἐπὶ μεταλλείων, λατομείων, ὀρυχείων, ἰχθυοτροφείων, ἱαματικῶν ὑδάτων, δασῶν, ἄλυσκων, ποταμῶν, λιμνῶν, ἢ ἄλλων ὑδάτων, ἐξαιρουμένων τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐκμισθώσεων, ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῆς παραχώρησεως, μὴ παραγομένου οὐδὲ δικαίματος προτεραιότητος ὑπὲρ τῶν αἰτούντων τοιαῦτα δικαίωματα.

Πᾶσαι αἱ ἄνω ἀπαγορεύσεις περιλαμβάνουσι καὶ πᾶν προκαταρκτικὸν σύμφωνον, ἔχον περιεχόμενον οἰονδήποτε ἐκ τῶν ἄνω ἀπαγορευομένων συμβάσεων.

Αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται δύνανται ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ εἰς συγκεκριμένας περιπτώσεις καὶ ὡς πρὸς πάσας ἢ μινὰς τῶν χωρῶν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1922.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Κρακιδᾶς

Τὰ μέλη

Ν. Πολίτης, Φ. Βασιλείου, Ἰ. Σιώτης, Α. Διομήδης, Εὐθ. Κανελλόπουλος, Π. Καλλιγᾶς, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Α. Χαραλάμπης, Δ. Παπαχρήστου.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ συμμετοχῆς καὶ ἀλλοδαπῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρεύοντος Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἴσον ἀριθμὸν πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 957 «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 281 περὶ σωματείων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπομεν τὴν συμμετοχὴν ἀλλοδαπῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρεύοντος Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου κατ' ἴσον ἀριθμὸν πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

Ε. Κανελλόπουλος

(7)

Περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ κλητῆρα γραφείων ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἐργῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ νόμου ΓΦΜΒ «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, συμπληρούμεν ὡς ἔπεται τὰ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου καὶ 5 Μαΐου ἐ. ἔ. Ἡμέτερα διατάγματα περὶ χορηγίσεως μηνιαίων πιστώσεων διὰ γραφικὰ ἐξοδα κλπ. εἰς πάντα τὰ γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἐργῶν.

Εἰς τοὺς προϋπαρξέμενους γραφείων μελετῶν ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἐργῶν, διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ κλητῆρα μηνιαίαν πίστωσιν ἀρχομένην ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀνὰ δραχμὰς τετρακοσίας πεντήκοντα (450).

Εἰς τὸν προϋπαρξέμενον τοῦ γραφείου ἐφαρμογῆς σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ κλητῆρα μηνιαίαν πίστωσιν ἀρχομένην ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων (400).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Π. Καλλιγᾶς

(8)

Περὶ χορηγίας πιστώσεων πρὸς θέρεσιν καὶ φωτισμὸν τῶν γραφείων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου ΓΦΜΒ' «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, χορηγοῦμεν ἐκάστῳ προϊστάμενῳ τῶν κάτωθι γραφείων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργων, τὰς ἀκολουθοῦσας πιστώσεις πρὸς θέρεσιν καὶ φωτισμὸν τῶν γραφείων αὐτῶν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ὀικονομικοῦ ἔτους 1922—1923, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον, Δεκέμβριον 1922 καὶ Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1923, ἐφ' ὅπαξ, ἦτοι :

Εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοσίων Ἐργων δραχμὰς ἑπτακοσίας (700).

Εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν Α', Β', Γ', Θ' καὶ Ι' περιφερειῶν Ἐπιθεωρήσεως Δημοσίων Ἐργων ἀνὰ δραχμὰς ἑπτακοσίας (700).

Εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν Δ', Ε', Σ', Ζ' καὶ Η' περιφερειῶν Ἐπιθεωρήσεως Δημοσίων Ἐργων ἀνὰ δραχμὰς χιλίας (1000).

Εἰς τοὺς Νομομηχανικοὺς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Κοζάνης, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Φλωρίνης, Λαρίσης, Πέλλης, Σερρών, Δράμας, Τρικάλων, Ἀρτης καὶ Ἀρκαδίας ἀνὰ δραχμὰς ὀκτακοσίας (800).

Εἰς τοὺς Νομομηχανικοὺς Πρεβέζης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, Ἡρακλείου, Λασηθίου καὶ Λακωνίας ἀνὰ δραχμὰς ἑξακοσίας (600).

Εἰς τοὺς Νομομηχανικοὺς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, Μεσσηνίας, Εὐβοίας, Κυκλάδων, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Χανίων, Ρεθύμνης, Σάμου, Χίου καὶ Λέσβου ἀνὰ δραχμὰς τετρακοσίας (400).

Εἰς τοὺς Μηχανικοὺς Παρνασσίδος, Εὐρυτανίας, Καρδίτσας, Καλαβρύτων, Γορτυνίας, Μεγαλοπόλεως, Κισσάμου, Ἱεραπέτρας, Λοκρίδος, Καβάλλας, Γρεβενῶν καὶ Καστορίας ἀνὰ δραχμὰς τριακοσίας πενήκοντα (350).

Εἰς τοὺς Μηχανικοὺς Τριχωνίας, Λεθαδείας, Βάλτου, Βόλου, Κυνουρίας, Γυθείου, Τριφυλίας, Λήμνου, Καλλονῆς, Ἠεροχωρίου καὶ Ἀλμυροῦ ἀνὰ δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα (250).

Εἰς τοὺς Μηχανικοὺς Πειραιῶς, Θηβῶν, Ναυπακτίας, Κορινθίας, Ἠλείας, Ἀμφικλίας, Αἰγιαλείας, Πυλίας, Τροιζηνίας, Λευκάδος, Ἰθάκης, Σάμης, Πάλλης, Κερυραϊκῆς, Νάξου καὶ Θήρας ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).

Εἰς τὸν προϊστάμενον γραφείου ἐφαρμογῆς σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν δραχμὰς ὀκτακοσίας (800).

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Π. Καλλιγᾶς

(9)

Περὶ καταργήσεως διαφόρων τηλεφωνικῶν γραφείων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν νόμων ΒΨΕΗ' καὶ 207, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Τεχνόπολειων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων Τ.Τ.Ι.,

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, Καποδιστριαίου ἀριθ. 32.

καταργοῦμεν τὰ ταχ. καὶ τηλεφ. γραφεῖα Δοδίστης τῆς Ὑποδιοικήσεως Σερρών, Καρυῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀργούς, Νεοχωρίου τῆς ἐπαρχίας Τρικάλων καὶ τὰ συσταθέντα καὶ μὴ λειτουργοῦντα τηλεφωνικὰ γραφεῖα : Αἰθέρως τῆς ἐπαρχίας Κεφαλληνίας, Ἀσπριᾶς τῆς ἐπαρχίας Ναυπάκτου, Ἀβαρίου καὶ Προσιβάς τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, Ἀγ. Γεωργίου ἡ Διπτόταμα, Καμμένων Βούρλων καὶ Παύλιανης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, Ἀετοῦ τῆς ἐπαρχίας Βοιότης—Ἠραμέρου, Ἀσπρῶν Σπητιῶν καὶ Δαρδίξης τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, Ἀγγελικῶν Μεσογίων τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, Ἀνω Σουλμᾶ καὶ Χρυσχωρίου τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, Βαθέως τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης, Βαλιῆς, Σθουρῶς, Τσορωτᾶ καὶ Κοθρέα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Γαρδίξης τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, Γλουνίστης, Μενδενίστης, Μπεσγενίου, Εὐλικῶν, Παύλου καὶ Ρεγγινίου τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, Εὐαγγελιστρίας, Κεφαλληνοῦ, Λοῦμιν, Νεοχωρίου καὶ Ναζηρίου τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, Ἐξωχωρίου τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, Καστανιάς τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, Κουρμπαστοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἠεροχωρίου, Κρηνῶν, Λουζίου, καὶ Σκουπεῖων τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, Κεραστᾶς τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, Λαζάρ-Μπούγας τῆς ἐπαρχίας Φαρσάλων, Μεσοβουνίων τῆς ἐπαρχίας Σάμης, Μπουρλέσσας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Νεοχωρίου τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσας, Παλαιοπαναγίας τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν, Παλαιοχωρίου καὶ Σερνικαλίου τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, Προκοπάνας τῆς Ὑποδιοικήσεως Φλωρίνης, Τσορβάση καὶ Χόνικα τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Τ. Τ. Τ. Ὑπουργὸς
Π. Καλλιγᾶς

(10)

Περὶ συστάσεως ἑδρας τηλεγραφοφύλακος γ' τάξεως παρὰ τῷ ταχ. καὶ τηλ. γραφείῳ Καρδαμύλων κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΓΥΜΖ' τῆς 18 Νοεμβρίου 1909 «περὶ τηλεγραφοφυλακῆς», τὸν νόμον 303 τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1914 «περὶ προσθήκης προσωπικοῦ καὶ ὀρισμοῦ μισθοδοσίας ἀρχιεργατῶν καὶ ἐργατῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν γραμμῶν», καὶ τὸ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1915 Ἡμετέρον κανονιστικὸν Β. διάταγμα, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Τ. Τ. Τ. Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Τ. Τ. Τ. Συμβουλίου τῶν Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Συνιστῶμεν μίαν ἑδραν τηλεγραφοφύλακος γ' τάξεως παρὰ τῷ ταχ. καὶ τηλ. γραφείῳ Καρδαμύλων.

Καταργοῦμεν τὴν μίαν ἐκ τῶν 3 ἑδρῶν α' τάξεως τοῦ τηλ. γραφείου Χίου καὶ τὴν ἐν τῷ ταχ. καὶ τηλ. γραφείῳ Ἀνδρούτσου ἑδραν φύλακος γ' τάξεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Τ. Τ. Τ. Ὑπουργὸς
Π. Καλλιγᾶς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 282

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ διατάγματα

- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΨΙΑ' «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων 205 καὶ 803»... 1
- Περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου καὶ 3 Νοεμβρίου 1922 νομοθετικῶν διαταγμάτων. 2
- Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ νόμου 1637 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων νόμων κλπ.». (Ἀναδημοσίευσις). 3
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ δι' ἧς μεταβάλλεται ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἡ κυριότης ἢ ἔπαιρον ἐμπράγματον δικαίωμα κλπ. ἐπὶ οἰουδήποτε ἀκινήτου κτήματος καίμενον ἐν Ἑλλάδι». 4
- Περὶ συμπληρώσεως τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων «περὶ ἐνοικιοστασίου βροσκῶν». 5

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Σωχοῦ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Λαγκαδά. 6
- Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀλμυροῦ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀχιλλεῖου. 7
- Περὶ ἰδρύσεως ἐν Πάτραις α') 3ου γυμνασίου ἀρρένων καὶ β') 5ου ἑλληνικοῦ σχολεῖου ἀρρένων. 8
- Περὶ ἰδρύσεως ἑλληνικοῦ σχολεῖου ἐν Κάτω Γκαράντζη. 9
- Περὶ υποβιβασμοῦ, συγχωνεύσεως καὶ προαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων. 10

- Περὶ αὐξήσεως τιμῆς εἰσιτηρίων Τροχιοδρόμων Θεσσαλονίκης. 11
- Περὶ κανονισμοῦ τιμῶν εἰσιτηρίων Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν—Περαιῶς καὶ Περχωῶν. 12
- Περὶ διαίρεσεως τῶν τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας εἰς γραφεῖα καὶ τῆς διακαθοδοσίας αὐτῶν. 13
- Περὶ αὐξήσεως τιμολογίων Σιδηροδρόμου Ἰπύργου—Κατακώλου. 14
- Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1920 Β. διατάγματος καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 δημοῦ «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπολλοτριώσεως Μουσουλμανικῶν Νεκροταφείων λόγῳ ρυμοτομίας καὶ ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἰωαννίνων». 15
- Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου δικαϊώματος ἐπὶ πάντων τῶν ἀκ τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ἐκφορτωμένων ἐμπορευμάτων. (Ἀναδημοσίευσις). 16
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ συγκροτήσεως τριῶν Συμβουλίων ἐξ ἀξιωματικῶν περὶ συντάξεως πινάκων προαγωγῆς κλπ. 17
- Περὶ συγκροτήσεως τοῦ Στόλου. 18

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

- Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922—23 ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου. 19

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΨΙΑ' «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων 205 καὶ 803.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν·

Ἀρθρον 1.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου πρώτου τοῦ ΓΨΙΑ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων 205 καὶ 803, μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς·

«Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων Τμηματορχῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὁκτώ κατ' ἀνάστατον ὅρον δύνανται νὰ ὧσι Διευθυνταί.»

Ἀρθρον 2.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου 23 τοῦ ΓΨΙΑ' νόμου

«περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 205, μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς·

«Τῆς μονιμότητος ἐξαίρουνται οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι οἱ μὴ προαχθέντες ἐκ τῆς Κεντρικῆς, Διπλωματικῆς καὶ Προξενικῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ Πρόξεις, πλην τῶν διορισθέντων ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἐνὸς τῶν τριῶν κλάδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐκ τῶν γενικῶς κατεχόντων θέσεις ἐπὶ βαθμῶ τοῦλάχιστον Διευθυντοῦ, καὶ οἵτινες πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὡς Πρόξενοι, ἀπῆλθον τῆς μονιμότητος.»

Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Κ. Βούλγαρης.

(2)
Περί συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 καὶ 3
Νοεμβρίου 1922 νομοθετικῶν διατάγματων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παρ. τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1922 ὁμοίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀνατολικῇ Θράκῃ δικηγορησάντων ἐπὶ ἐξάμηνον τοὐλάχιστον εἰς τὰ ἐκεῖ Τουρκικά. Προξενικά ἢ Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια ἢ καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Θράκῃ Ἑλλήν. Δικαστηρίων.

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1922 ὁμοίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀνατολικῇ Θράκῃ δικηγορησάντων ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1922 ὁμοίου, προστίθεται ἐν τέλει «καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Κ. Ρέντης, Π. Πιερ. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Γ. Σίδερης, Α. Σακελλαρόπουλος, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρικός, Κ. Βούλγαρης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1637 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων νόμων κλπ.».

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασίλεα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1637 τῆς 3) 21 Ἰανουαρίου 1919 ὁρίσθη ὅτι εἰς τὸν χρόνον τῆς συνταξίμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπομακρυνθέντων ὡπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἐτῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀπομακρυνθησομένων, καὶ ὡς συνέχεια τῆς τελευταίας αὐτῶν πολιτικῆς ὑπηρεσίας, συνυπολογίζεται κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν συντάξεων νόμους καὶ πᾶσα ὑπ' αὐτῶν προγενεστέρως παρασχεθεῖσα στρατιωτικὴ ἢ ναυτικὴ ὑπηρεσία, τῆς ἐμπολέμου τοιαύτης λογιζομένης διπλῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς πρὸ δύο ἐτῶν ἀπομακρυνθέντας καὶ μὴ τυχόντας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συντάξεως συνυπολογίζεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἢ αὐτὴ στρατιωτικὴ ἢ ναυτικὴ ὑπηρεσία, ἐφ' ὅσον ἔγουναι συμπληρωμένην ὑπερδεκακταετῇ συντάξιμον πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, τῆς συντάξεως χορηγομένης ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀπομακρυνσεως των.

Εἰθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐγένοντο ἀντιληπτὰ τὰ ἅπαντα, ὅτινα ἤθελον προέλθαι ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Δημοσίου, δι' ἧ καὶ ἐσπευσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ προκαλέσῃ τροποποιήσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων διὰ τοῦ νόμου 1773 (νομοθετικοῦ διατάγματος) τῆς 10) 13 Ἀπριλίου 1919. Ἡ τροποποίησις ἀφορᾷ κυρίως δύο σημεῖα :

1) ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας συνυπολογίζεται ἀθροιστικῶς καὶ οὐχὶ ὡς συνέχεια τῆς τελευταίας τοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρεσίας, καὶ 2) ὅτι ὡς πρὸς τοὺς πρὸ δύο ἐτῶν ἀπομακρυνθέντας καὶ μὴ τυχόντας συντάξεως ὑπαλλήλους, ἡ σύνταξις ἄρχειται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1637 καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀπομακρυνσεως των ὑπαλλήλων.

Ἀλλὰ τὰ δικαστήρια ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ τελευταῖος αὗτος νόμος ὑπ' ἀριθ. 1773 ἐκδοθείς ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν δυνάμει τοῦ νόμου 1599, εἶνε ἄκυρος λόγῳ ὅτι ἡ ρύθμισις τῶν συντάξεων, ὡς ἐν τῇ φύσει αὐτῶν, δὲν ἀνάγκηται μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὁποίων ἐδόθη εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν διὰ τοῦ νόμου 1599 ἐξουσιοδότησις.

Παρίσταται ἐπομένως ἀνάγκη ὅπως ληθῇ πρόνοια νὰ τεθῇ ἐκποδῶν πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἐγκύριου τοῦ νόμου 1773.

Πρὸς τοῦτο καταρτίσαντες τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον νομοθετικοῦ διατάγματος, αποτελοῦντος ἀπλὴν ἐπανάληψιν τοῦ νόμου 1773, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Ἡμετέραν Μεγαλειότητα ἵνα εὐδοκήτῃ καὶ κυρώσῃ τοῦτο διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1922.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρικός, Θ. Πάγκαλος, Κ. Βούλγαρης.

*Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1637 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων νόμων κλπ.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ δευτέρον ἄρθρον τοῦ νόμου 1637 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων νόμων κλπ., τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν χρόνον τῆς συνταξίμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπομακρυνθέντων ὡπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἐτῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀπομακρυνθησομένων συνυπολογίζεται ἀθροιστικῶς, πρὸς ἐπαύξεισιν τοῦ χρόνου τῶν συνταξίμων ὑπηρεσιῶν, καὶ πᾶσα ὑπ' αὐτῶν προγενεστέρως παρασχεθεῖσα στρατιωτικὴ ἢ ναυτικὴ ὑπηρεσία, τῆς ἐμπολέμου τοιαύτης λογιζομένης διπλῆς, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως παρεσχέθη αὕτη ἐν τῷ στρατεύματι καὶ οὐχὶ ἐν ἀποσπάσει ἢ τοποθετήσῃ εἰς ὑπηρεσίαν πολιτικὴν.

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 263 (Τεύχος Α') τῆς 10 Δεκεμβρίου ἐ. ε. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς προτασσομένης τούτου ἡδὴ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς πρὸ δύο ἐτῶν ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὴ τυχόντας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συντάξεως, συνυπολογίζεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἢ αὐτῇ στρατιωτικῇ ἢ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρωμένην ὑπερδεκακοκταετῇ συντάξιμον πολιτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐφόσον δὲ διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τούτου, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένου συνυπολογισμοῦ, συμπληροῦνται ὁ κατὰ τοὺς περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύοντες νόμοις ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας πρὸς ἀπονομὴν ἢ καὶ αὐξήσιν τυχόν ἀπονεμηθείσης συντάξεως, ἢ ἀπονομὴ ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1637.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, τῶν τε ἀπὸ δύο ἐτῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1637 ἀπομακρυνθέντων καὶ ἐφεξῆς ἀπομακρυνθησάντων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν πρὸ δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀπομακρυνθέντων αὐτῆς ὑπαλλήλων, ἡ σύνταξις καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, κατὰ τοὺς περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμους.

Ἄρθρον 3.

Τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἡ ἰσχύς ἀρχεται ἀφ' ἧς ἤρξατο καὶ ἡ τοῦ νόμου 1637.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κεφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλάρου, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Κ. Βούλγαρης.

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ, δι' ἧς μεταβιβάζεται ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἢ κυρῶν ἢ ἑτερον ἐμπράγματον δικαίωμα κλπ. ἐπὶ οἰοῦνδήποτε ἀκινήτου κτήματος κειμένου ἐν Ἑλλάδι».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγρ. τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ τετάρτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ, δι' ἧς μεταβιβάζεται ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἢ κυρῶν ἢ ἑτερον ἐμπράγματον δικαίωμα κλπ. ἐπὶ οἰοῦνδήποτε ἀκινήτου κτήματος κειμένου ἐν Ἑλλάδι», μεταρρυθμίζεται ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ ἀπιγορεύσεις αὗται δύνανται ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ εἰς συγκεκριμένας περιπτώσεις διὰ Β. Δ., ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.»

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύνανται νὰ ἐπικυρῶνται δικαιοπραξίαι, τελεσθεῖσαι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀναφερομένων ἀπαγορεύσεων ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1922 μέχρι τῆς 15 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.»

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κεφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Κ. Βούλγαρης.

(5)

Περὶ συμπληρώσεως τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγρ. τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1922 Ν. διατάγματος «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν», ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ βοσκῶν ἀνηκιστῶν εἰς τὰς κοινότητας καὶ τοὺς δήμους, τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων παρατεινομένης μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου 1923.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κεφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλάρου, Γ. Σίδερης, Γ. Ἐμπειρίκος, Κ. Βούλγαρης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Σωχοῦ ἐπὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου Λαγκαδᾶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 137, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1867 καὶ σχετικῇν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως Σερρών, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν, ὅπως τὸν καλούμενον Εἰρηνοδίκην Σωχοῦ ἀναπληρώσῃ ἐπὶ δύο μῆνας ὁ Εἰρηνοδίκης Λαγκαδᾶ, μεταβαίνων εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου Σωχοῦ, ἐπὶ δέκα ἡμέρας καθ' ἑκάστην μῆνα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Ρέντης

(7)

Περί αναπληρώσεως του Ειρηνοδίκου 'Αλμυρού υπό του
Ειρηνοδίκου 'Αχιλλείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη ότι άρθρον 12 του νόμου 137, ως τουτο
ετροποποιήθη υπό του άρθρου 10 του νόμου 1867 και την
υπό αριθ. 21947 έ. έ. πρότασιν του Εισαγγελέως Βόλου, προτά-
σει του 'Ημετέρου επί της Δικαιοσύνης 'Υπουργού, όρίζομεν,
όπως τον κωλυόμενον Ειρηνοδίκην 'Αλμυρού αναπληρώση επί
δύο μηνάς ο Ειρηνοδίκης 'Αχιλλείου μεταβαίνων εις την επί
τούτω έδραν του Ειρηνοδικείου 'Αλμυρού ανά δέκα ημέρας καθ'
έκαστον μήνα.

Ο αυτός 'Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει το διάταγμα
τούτο.

Εν Αθήναις τη 16 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί της Δικαιοσύνης 'Υπουργός
Κ. Ρέντης

(8)

Περί ιδρύσεως εν Πάτραις α') 3ου γυμνασίου αρρένων,
και β') 5ου έλλην. σχολείου αρρένων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη ότι τον νόμον 567, προτάσει του 'Ημετέρου
επί των 'Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως 'Υ-
πουργού, εκτελούντος την υπό αριθ. 781 πράξιν του 'Εκπαιδευ-
τικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Ιδρύεται εν Πάτραις : α') πλήρες γυμνάσιον αρρένων, φέ-
ρον τον αριθμόν 3ον, και β') πλήρες έλλην. σχολείον αρρένων,
φέρον τον αριθμόν 5ον, όν ή λειτουργία άρχεται από του έπο-
μένου σχολικού έτους 1923—1924.

Εις τον αυτόν 'Ημέτερον επί των 'Εκκλησιαστικών και της
Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσιεύ-
σιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 16 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί των 'Εκκλησιαστικών κλπ. 'Υπουργός
Ι. Σιώτης

(9)

Περί ιδρύσεως έλλην. σχολείου εν Κάτω Γκαράντζη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη ότι τον νόμον 567, προτάσει του 'Ημετέρου
επί των 'Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως 'Υ-
πουργού, εκτελούντος την υπό αριθ. 762 πράξιν του 'Εκπαιδευ-
τικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Ιδρύεται πλήρες έλληνικόν σχολείον εν Κάτω Γκαράντζη.
μέλλον γά λειτουργήσθ από του σχολικού έτους 1922-1923,
υπό τον όρον, όπως αναλάβη ή κοινότης την δαπάνην του ένοι-
κίου εκπαιδευτηρίου καταλλήλου και την προμήθειαν δι' αυτό
των απαραίτητων σχολικών επίπλων και όργων.

Εις τον αυτόν 'Ημέτερον επί των 'Εκκλησιαστικών και της
Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσιεύ-
σιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 16 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί των 'Εκκλησιαστικών κλπ. 'Υπουργός
Ι. Σιώτης

(10)

Περί υποδιδασμοῦ, συγχωνεύσεως και προαγωγῆς δημοτ.
σχολείων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη ότι τας καιμένας διατάξεις, προτάσει του 'Η-
μετέρου επί των 'Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας 'Εκπα-
δεύσεως 'Υπουργού, λαβόντος πρό όφθαλμών τας πράξεις των
'Εποπτικών Συμβουλίων 55 Ζαγορίου, 105 'Αρτης, 105 Ζα-
κύνθου, 119 Χανίων, 97 Βερούας, ως και την υπό αριθ. 918
πράξιν του 'Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και δια-
τάσσομεν.

Υποδίδάζεται το διτάξιον μικτόν δημοτικόν σχολείον Πα-
πίγκου (Μεγάλης Συνοικίας) Ζαγορίου εις μονοτάξιον, δι'
έλλειψιν έπαρκούς αριθμού μαθητών.

Συγχωνεύεται το μονοτάξιον δημοτικόν σχολείον των Θη-
λέων Φραγκάδων Ζαγορίου μετά του μονοταξίου δημοτικού σχο-
λείου των αρρένων της αυτής κοινότητος εις έν μονοτάξιον μι-
κτόν δημοτικόν σχολείον, συντρεχόντων προς τουτο των νομίμων
δρων.

Προάγονται τα εξής σχολεία : 1) το μονοτάξιον δημοτικόν
σχολείον των αρρένων Κερυτιάδων (Νέων Χωρών) 'Αρτης
εις διτάξιον, 2) το μονοτάξιον μικτόν δημοτικόν σχολείον 'Α-
γίας Παρασκευής (Νέων Χωρών) 'Αρτης εις διτάξιον, συν-
τρεχόντων εις την προαγωγήν των σχολείων τούτων πάντων
των νομίμων δρων.

Ιδρύεται μονοτάξιον δημοτικόν σχολείον θηλέων εν 'Αγίω
Κηρύκω Ζακύνθου, συντρεχόντων προς τουτο πάντων των νο-
μίμων δρων.

Προάγεται το διτάξιον μικτόν δημοτικόν σχολείον Χανίων
εις τριτάξιον μικτόν, συντρεχόντων των προς την προαγωγήν
ταύτην νομίμων δρων.

Καταργούνται τα νηπιαγωγεία 'Ανω Καπανού, Βεττίστας
και Πάντσιστας Βερούας δι' έλλειψιν έπαρκούς αριθμού παι-
δων ηλικίας 5—7 ετών.

Προάγεται το διτάξιον μικτόν δημοτικόν σχολείον Τσιρονή-
θου Βερούας εις τριτάξιον, συντρεχόντων εις τουτο των νομί-
μων δρων.

Εις τον αυτόν 'Ημέτερον επί των 'Εκκλησιαστικών και της
Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσιεύ-
σιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 16 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί των 'Εκκλησιαστικών κλπ. 'Υπουργός
Ι. Σιώτης

(11)

Περί αύξήσεως τιμῆς εισιτηρίων Τροχιοδρόμων
Θεσσαλονίκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες υπόψη ότι την υπό αριθ. 29 πράξιν του Συμβουλίου
των Σιδηροδρόμων, προτάσει του 'Ημετέρου επί της Συγκοι-
νωσίας 'Υπουργού, κανονίζομεν λόγω της αύξήσεως των απο-
λαών του προσωπικού της 'Εταιρείας Τροχιοδρόμων Θεσσα-
λονίκης και της αύξήσεως της τιμῆς του ηλεκτρικού ρεύματος
όπερ χρησιμοποιεί διά την κίνησιν από 0,65 εις 1,50 κατά
ΩΧΒ τας τιμάς των εισιτηρίων των Τροχιοδρόμων Θεσσαλονί-
κης, ως εξής :

Καταργούμεν την δευτέραν θέσιν και κανονίζομεν μίαν και
μόνην ενιαίαν θέσιν, με τιμήν εισιτηρίου λεπτά 50 δι' οιασδήποτε
ποτε διαδρομήν εκάστης των γραμμών 'Εξοχών και 'Αξιοί.

Επίσης κανονίζομεν τας τιμάς των εισιτηρίων των άξιωμα-

τικῶν ἀπὸ 0,15 εἰς 0,20, τῶν τῶν ὀπλιτῶν παραμενόντων τῶν αὐτῶν.

Τῶν δὲ μηνιαίων διαρκῶν εἰσιτηρίων ἀπὸ δραχμῶν 40 εἰς δραχμὰς 60.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. Σακελλαρόπουλος

(12)

Περὶ κανονισμοῦ τιμῶν εἰσιτηρίων Τροχιοδρόμων
Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 26 ἐ. ἑ. πράξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κανονίζομεν τὰς τιμὰς τῶν εἰσιτηρίων τῆς Ἑταιρείας τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὰς γραμμὰς Ραῦδ, Λαρίσης, Ἀχαρνῶν, Σεπλίων, Πετραλώνων, Βοτανικοῦ, Κολοκυνθοῦς, Παγκρατίου, Χ. Τρι-
κύπης, Μαρασιλείου, Ἀγίου Βασιλείου, Φρεαττύδος καὶ Ἐργο-
στασίων εἰς λεπτὰ 70 δι' ὁλόκληρον τὴν διαδρομὴν, καταργου-
μένων τῶν διπλῶν τμημάτων τῶν γραμμῶν.

Διὰ τὴν γραμμὴν Σταδίου εἰς δραχμὴν μίαν.

Διὰ τὰς γραμμὰς Πατησίων, Ἀμπελοκήπων καὶ Καστέ-
λας δραχ. 0,70 διὰ τὸ α' τμήμα καὶ δραχ. 1 διὰ τὰ δύο τμή-
ματα.

Διὰ τὰ στρατιωτικὰ τῶν μὲν ἀξιωματικῶν εἰς 0,40 δι' οἰκν-
δῆποτε διαδρομὴν, τὰ δὲ τῶν ὀπλιτῶν παραμενόντων ὡς ἔχουσιν.
Διὰ τὰ ἐργατικά, ἐφ' ὧν γραμμῶν ὑπάρχουσιν τοιαῦτα, 0,50
δι' ὅλην μετὰβαινὴν καὶ 0,80 μετ' ἐπιστροφῆς.

Διὰ τὰς γραμμὰς Φαλήρων τὰ πολιτικὰ ὡς ἀκολούθως :

Ἀκαδημία—Φάληρα ἀπλὴ μετὰβασις 1,50.

Ἀκαδημία—Καλλιθέα ἀπλὴ μετὰβασις 0,80.

Ἀκαδημία—Σφαγεία ἀπλὴ μετὰβασις 0,80.

Σφαγεία—Καλλιθέα ἀπλὴ μετὰβασις 0,50.

Σφαγεία—Τζιτζιφιὰς ἀπλὴ μετὰβασις 0,80.

Σφαγεία—Φάληρα ἀπλὴ μετὰβασις 0,80.

Καλλιθέα—Φάληρα ἀπλὴ μετὰβασις 0,80.

Νέον—Π. Φάληρον ἀπλὴ μετὰβασις 0,50.

Διὰ τὰ ἐργατικά καὶ μαθητικά μετ' ἐπιστροφῆς δραχ. 1,50.

Διὰ τὰ στρατιωτικὰ ἀξιωματικῶν.

Ἀκαδημία—Φάληρα 0,70.

Λοιπὰ τμήματα 0,40.

τῶν τῶν ὀπλιτῶν παραμενόντων τῶν αὐτῶν.

Διὰ τὰ μηνιαία διαρκῆ εἰσιτήρια μετὰξὺ Ἀκαδημίας—Καλ-
λιθέας εἰς δραχ. 40.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἄμα τῇ κοινοποιήσει.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. Σακελλαρόπουλος

(13)

Περὶ διαιρέσεως τῶν τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Σιδηρο-
δρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας εἰς γραφεῖα καὶ
τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρὸν 4 τοῦ ἀπὸ 29 Οκτωβρίου νο-
μοθετοῦ διατάγματος (περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Διευθύνσεως
τῶν Σιδηροδρόμων κλπ.) καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 πράξιν
τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων τῆς 5 Δεκεμβρίου 1922,
προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀ-
πεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν

1. Διάρσεις τῶν τμημάτων εἰς γραφεῖα καὶ
ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Α') Τμήμα Προῶτον.

Ἄρθρον 1.

Τὸ τμήμα Α' τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων ὑποδι-
ρεῖται εἰς τὰ ἑξῆς τρία γραφεῖα, ὧν ἡ ἀρμοδιότης εἶναι

1. Γραφεῖον Γραμματείας.

α') Ἡ διενέργεια πάσης ὑποθέσεως, σχετιζομένης πρὸς τὸ
προσωπικόν, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ καὶ δὴ προσλήψεως,
τοποθετήσεως, μεταθέσεως, ἀποσπάσεως, ἀμειψῆς, πο-
νήσεως, ἀδείας, ὑπὸ διαθεσιμότητα ἢ σύνταξιν θέσεως αὐτοῦ κλπ.

β') Ἡ τήρησις βιβλίου ἀδείων τοῦ προσωπικοῦ.

γ') Ἡ τήρησις τοῦ μητρώου τῶν ὑπαλλήλων.

δ') Ἡ ἐπίβλεψις τῆς βιβλιοθήκης, ἡ φροντίς προσκτήσεως
βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ἡ τήρησις εὑρετηρίου.

ε') Ἡ τήρησις καὶ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν βιβλιαρίων ποιότητος
τοῦ προσωπικοῦ.

ς') Ἡ μέριμνα φυλάξεως τῶν ἐπιπλῶν, σκευῶν καὶ ἐντύ-
πων τοῦ τμήματος.

2. Γραφεῖον Λογιστικοῦ.

α') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν καταστάσεων ὁδοπορικῶν ἐξόδων
τοῦ προσωπικοῦ, μετὰ τὴν θεώρησιν τοῦ ἀρμοδίου τμημα-
τάρχου.

β') Ἡ σύνταξις τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων αὐτοῦ.

γ') Ἡ προπαρασκευὴ παντὸς ἐντάλματος, διὰ πληρωμῆς
ὑπαγομένης εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Σιδηροδρόμων.

δ') Ἡ σύνταξις ἀποφάσεων καὶ ἐγκριστικῶν διαταγῶν χο-
ρηγήσεως πιστώσεων.

ε') Ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Α' τμήματος.

ς') Ἡ σύνταξις τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Διευθύν-
σεως τῶν Σιδηροδρόμων.

ζ') Ἡ προμήθεια γραφικῆς ὕλης καὶ εἰδῶν γραφείου καὶ
ἡ διανομὴ αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα.

η') Ἡ τήρησις γενικοῦ εὑρετηρίου τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν
τῶν διαφόρων τμημάτων.

θ') Ἡ προμήθεια ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν διὰ πάντα τὰ τμή-
ματα τῆς Διευθύνσεως.

ι') Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως προχείρου
ἐπισκευῆς εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰ ὀδοματῆα, τὰ ἐπιπλά καὶ
σκεύη τῆς Διευθύνσεως.

3. Γραφεῖον Ἀρχείου.

α') Ἡ παραλαβὴ καὶ πρωτοκόλλησις εἰς τὸ γενικὸν πρω-
τόκολλον τῆς Διευθύνσεως τῶν παρὰ τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου
τοῦ Ὑπουργείου διαβιβαστέων ἐγγράφων.

β') Ἡ κατὰ τμήματα κατανομή αὐτῶν καὶ ἡ ὑποβολὴ πάν-
των εἰς τὸν Διευθυντήν.

γ') Ἡ πρωτοκόλλησις τῶν ἐνεργειῶν εἰς τὸ γενικὸν πρω-
τόκολλον τῆς Διευθύνσεως καὶ ἡ ἀποσπλὴ τούτων εἰς τὰ ἀρ-
μόδια τμήματα.

δ') Ἡ τήρησις βιβλίου ἐγγραφῆς τῶν ὑπὸ ὑπόμνησιν ἐνερ-
γειῶν καὶ ἐν τῇ τεταγμένῃ προθεσμίᾳ ἀνακοινώσεως εἰς τὸν

Διευθυντήν τῶν Σιδηροδρόμων τῶν ἄνευ ἀπαντήσεως παραμενουσῶν.

ε') Ἡ κατὰ δεκαήμερον ὑποβολή εἰς τὸν Διευθυντήν πίνακος τῶν ἄνευ ἐνεργείας παραμενοντῶν εἰς τὰ τμήματα ἐγγράφων.

ς') Ἡ τήρησις πρωτοκόλλου τοῦ Α' τμήματος καὶ τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ.

ζ') Ἡ τήρησις λεπτομερῶν καταλόγων τῶν ἐν τῷ γενικῷ ἀρχεῖῳ κατατεθειμένων φακέλλων καὶ τοῦ ἐρμαρίου καὶ θυρίδος εἰς ἣν ἕκαστος εὐρίσκεται.

η') Ἡ σχέσις τῶν ἐγγράφων πρὸς παλαιὰς ἐνεργείας κατατεθειμένας ἐν τῷ γενικῷ ἀρχεῖῳ.

θ') Ἡ ἀντιγραφὴ τῶν ἐνεργειῶν εἰς τὸ καθαρὸν.

Β') Τμήμα Δεύτερον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ τμήμα Β' τῆς ἐκμεταλλεύσεως Σιδηροδρόμων καὶ Τροchioδρόμων ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ κάτωθι τέσσαρα γραφεῖα, ὧν ἡ ἀρμοδιότης εἶνε:

1. Γραφεῖον κινήσεως.

α') Ἡ ἐξέλεξις τῶν δρομολογίων καὶ ἡ ἐνέργεια ἐγκρίσεως αὐτῶν.

β') Ὁ ἔλεγχος τῆς κυκλοφορίας τῶν συρμῶν ἐν γένει καὶ ἡ ἐπίβλεψις διὰ τὴν τήρησιν τῶν σχετικῶν πρὸς ταύτην διατάξεων.

γ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ ἐγκρίσεως τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν κανονισμῶν, ἀφορῶντων εἰς τὴν κίνησιν καὶ τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικὸν εἰς αὐτὰ.

δ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ ἐκδόσεως τῶν δωρεὰν εἰσιτηριῶν καὶ ἀδειῶν ἐλευθέρας κυκλοφορίας πάσης φύσεως.

ε') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ προμηθειῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν.

ς') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ὑποθέσεως, σχετιζομένης πρὸς τὴν κίνησιν.

2. Γραφεῖον συμβάσεων καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου.

α') Ἡ μελέτη νέων συμβάσεων καὶ τροποποιήσεων ὑφισταμένων τοιούτων.

β') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς συνδεομένας διὰ οἰκονομικῶν δοσοληψιῶν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡ σύνταξις τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων.

γ') Ἡ μελέτη ἐξαγορᾶς ἐπιχειρήσεων ἢ ἀναλήψεως ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἑταιρείαν, καὶ πάντων τῶν συναφῶν ζητημάτων ἀποζημιώσεων.

δ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ αἰτουμένων ἀτελειῶν εἰσαγωγῆς.

ε') Ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐπιχειρήσεων, εἴτε ἐχουσῶν εἴτε οὐ χρηματικὰς δοσοληψίας μετὰ τοῦ Δημοσίου.

ς') Ἡ τήρησις τῶν εἰσπράξεων καὶ πάσης φύσεως δαπανῶν τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ τροchioδρομικῶν ἐπιχειρήσεων.

ζ') Ὁ ἔλεγχος τῶν ἰσολογισμῶν καὶ ἡ ἐνέργεια ἐγκρίσεως αὐτῶν.

η') Ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Κράτος ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ φόρων καὶ ἀναλόγων ὑποχρεώσεων.

3. Γραφεῖον τιμολογίων.

α') Ἡ μελέτη τιμολογίων ἐν γένει, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπιχειρήσεων, τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ ἐνέργεια ἐγκρίσεως αὐτῶν.

β') Ἡ τήρησις βιβλίων τιμολογιακῶν κατὰ ἐπιχείρησιν, περιλαμβανόντων τὰ ἑκάστοτε δι' ἐπιβάτας, ἀποσκευὰς καὶ ἐμπορεύματα πακίδια τιμολόγια ἐν ἰσχύϊ μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων, ὅς ἑκάστοτε ὑπέστησαν καὶ τοῦ χρόνου ἐφαρμογῆς.

γ') Ἡ ἐξέλεξις τῶν χρεώσεων τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων ὑποβαλλομένων διὰ μεταφορὰς τοῦ Δημοσίου ἐν γένει, στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς, ἐνεργηθείσας ἐπὶ πιστώσει ὑπὸ σιδηροδρόμων ἢ τροchioδρόμων.

δ') Ἡ τήρησις βιβλίων εἰσερχομένων χρεώσεων, ἐνεργηθειῶν διορθώσεων καὶ ἀποστελλομένων καταστάσεων τεθειμένων εἰς τὰς ὑπολόγους ἀρχάς.

ε') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ὑποθέσεως σχετιζομένης πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τιμολογίων.

4. Γραφεῖον ἀρχείου.

α') Ἡ τήρησις εἰδικῶν πρωτοκόλλου τοῦ τμήματος.

β') Ἡ τήρησις τοῦ ἀρχείου τοῦ τμήματος.

γ') Ἡ ἐνέργεια πάσης λογιστικῆς καὶ γραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τμήματος.

δ') Ἡ μέριμνα φυλάξεως τῶν ἐπίπλων, σκευῶν καὶ ἐντύπων τοῦ τμήματος.

ε') Ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τμήματος.

Γ') Τμήμα Τρίτον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ τμήμα Γ' τῆς ἑλξεως σιδηροδρόμων καὶ τροchioδρόμων ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ κάτωθι τέσσαρα γραφεῖα, ὧν ἡ ἀρμοδιότης εἶνε:

1. Γραφεῖον τροχαίου σιδηροδρόμου.

α') Ὁ ἔλεγχος τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς ἐπισκευῆς λεσθῶν καὶ ἀτμαμαζῶν, ἡ δοκιμασία αὐτῶν, ἡ σύνταξις τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων.

β') Ἡ ἐπίβλεψις καὶ ἐξέτασις τοῦ τροχαίου κατὰ τὴν κίνησιν.

γ') Ἡ τήρησις μητρώων τροχαίου, περιλαμβανόντων πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν καὶ κίνησιν ἑκάστης ἀτμαμάξης καὶ ἑκάστου ὀχήματος, ὡς καὶ παντὸς λέβητος.

δ') Ἡ παρακολούθησις ἐξετάσεων θερμαστῶν καὶ μηχανοδηγῶν, καὶ ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκδοσιν οἰκείων διπλωμάτων καὶ τήρησις τῶν σχετικῶν μητρώων.

ε') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ὑποθέσεως, σχετιζομένης πρὸς τὸν ἔλεγχον τοῦ τροχαίου τῶν σιδηροδρόμων.

2. Γραφεῖον τροχαίου τροchioδρόμων καὶ ἡλεκτροκινήτων σιδηροδρόμων.

α') Ὁ ἔλεγχος τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ὀχημάτων ρυμουλκῶν καὶ ρυμουλκούμενων, ἡ δοκιμασία αὐτῶν καὶ ἡ σύνταξις τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων ἀδείας κυκλοφορίας.

β') Ἡ ἐπίβλεψις καὶ ἐξέτασις τροχαίου κατὰ τὴν κίνησιν.

γ') Ἡ τήρησις μητρώων τοῦ τροχαίου, περιλαμβανόντων πληροφορίας ἀναλόγους πρὸς τὰς τῆς παρ. 1γ.

δ') Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐξετάσεων ὀδηγῶν, ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκδοσιν τῶν οἰκείων διπλωμάτων καὶ ἡ τήρησις τῶν σχετικῶν μητρώων.

ε') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ὑποθέσεως, σχετιζομένης πρὸς τὸν ἔλεγχον τοῦ τροχαίου τῶν τροchioδρόμων καὶ ἡλεκτρικῶν σιδηροδρόμων.

3. Γραφεῖον ἐλέγχου καὶ μελετῶν τροχαίου.

α') Ἡ μελέτη ἐν γένει ἐπὶ τοῦ τροχαίου καὶ ἔλεγχος ὑποβαλλομένων διαγραμμάτων.

β') Ἡ τήρησις διαγραμμάτων τροχαίου κατὰ Ἑταιρείας.

γ') Ἡ μελέτη συμβάσεων, ὅσον ἀφορᾷ τὸ τμήμα τὸ ἀφορῶν τὴν ἑλξιν.

δ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ προμηθειῶν τροχαίου.

ε') Ἡ μελέτη κανονισμῶν, ἀφορῶντων τὴν ἑλξιν καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἀπασχολούμενον προσωπικόν.

ς') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ζητήματος, ἀφορῶντος τὴν ἑλξιν.

4. Γραφεῖον Ἀρχείου.

α') Ἡ τήρησις εἰδικῶν πρωτοκόλλου τοῦ τμήματος.

β') Ἡ τήρησις τοῦ ἀρχείου τοῦ τμήματος.

γ') Ἡ ἐνέργεια τῆς λογιστικῆς καὶ γραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τμήματος.

δ') Ἡ μέριμνα φυλάξεως τῶν ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων καὶ ἐντύπων τοῦ τμήματος.

ε') Ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τμήματος.

Δ') Τμήμα Τέταρτον.

Άρθρον 4.

Τὸ τμήμα Δ' γραμμῆς μελετῶν καὶ κατασκευῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ κάτωθι τέσσαρα γραφεῖα, ὧν ἡ ἀρμοδιότης εἶνε:

1. Γραφεῖον συντηρήσεως.

α') Ὁ ἐλεγχος ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς γραμμῆς τῶν τεχνικῶν αὐτῆς ἔργων, πλὴν τῶν σιδηρῶν γεφυρῶν, τῶν σταθμῶν ἐν γένει καὶ τῶν κτιρίων.

β') Ἡ μελέτη συμβάσεων κατὰ τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὴν γραμμὴν καὶ τὰ κτίρια.

γ') Ἡ μελέτη κανονισμῶν ἀφορῶντων τὴν γραμμὴν καὶ τὰ κτίρια καὶ τὸ ἀπασχολούμενον εἰς αὐτὰ προσωπικὸν συντηρήσεως.

δ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ προμηθειῶν ἀναγομένων εἰς τὴν γραμμὴν, τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ κτίρια ἐν γένει.

ε') Ἡ τήρησις τῶν διαγραμμάτων γραμμῆς, κατόψεων καὶ κατὰ μῆκος τομῶν, τῶν τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν σιδηρῶν γεφυρῶν, στρωτήρων, ἀλλαγῶν καὶ παντὸς εἶδους μικροῦ ὕλικου.

ς') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ζητημάτων ἀφορῶντων τὴν γραμμὴν, τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ κτίρια.

2. Γραφεῖον σιδηρῶν γεφυρῶν.

α') Ἡ μελέτη κανονισμῶν ἀφορῶντων τὰ σιδηρὰ ἢ τὰ ἐκ σιδηροπαχοῦς σκυροκονιάματος ἔργα, τὰς δοκιμασίας αὐτῶν, τὸν ἐλεγχον, καὶ τὴν συντήρησιν.

β') Ἡ δοκιμασία τῶν σιδηρῶν γεφυρῶν.

γ') Ὁ ἐλεγχος διαγραμμάτων σιδηρῶν γεφυρῶν.

δ') Ἡ τήρησις μητρώων σιδηρῶν γεφυρῶν μετὰ τῶν σχετικῶν διαγραμμάτων.

ε') Ὁ ἐλεγχος ἐπὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν σιδηρῶν ἔργων.

ς') Ἡ διενέργεια ἐπὶ προμηθειῶν ἀναγομένων εἰς τὰ σιδηρὰ ἔργα.

ζ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ζητήματος, ἀναγόμενου εἰς τὰ σιδηρὰ ἔργα καὶ τὰ ἐκ σιδηροπαχοῦς σκυροκονιάματος τοιαῦτα.

3. Γραφεῖον μελετῶν καὶ νέων ἔργων.

α') Ἡ ἐξέλεξις ὑποβαλλομένων μελετῶν κατασκευῆς νέων γραμμῶν καὶ πᾶσα σχετικὴ ἐνέργεια.

β') Ἡ τήρησις ἐν τάξει καὶ φύλαξις τῶν μελετῶν τούτων.

γ') Ἡ λεπτομερὴς ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἀναγραφὴ τῶν κυρίων τέρων στοιχείων ἐκάστης μελέτης ἐν περιλήψει καὶ ἡ τήρησις ἐν ἐνημερότητι γενικοῦ χάρτου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν μελετηθεισῶν ἢ ὑπὸ μελέτην γραμμῶν.

δ') Ἡ μελέτη καὶ ἐξέλεξις διαγραμμάτων νέων ἔργων ἐπὶ τῶν γραμμῶν καὶ κτιρίων καὶ ἐνέργεια ἐγκρίσεως αὐτῶν.

ε') Ὁ ἐλεγχος κατασκευῆς νέων ἔργων ἢ ἐγκριθέντων προπονήσεων ἐπ' αὐτῶν.

ς') Ὁ ἐλεγχος κατασκευῆς νέων γραμμῶν.

ζ') Ὁ ἐλεγχος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κατασκευῆς τοιούτων ἔργων ἐν γένει.

η') Ἡ τήρησις ἀρχείου διαγραμμάτων νέων ἔργων ἐν γένει, διαδιβαζομένου εἰς τὸ 1ον γραφεῖον μετὰ τὸν τελεωμένον αὐτῶν.

θ') Ἡ διενέργεια πάσης φύσεως ζητήματος, ἀναγόμενου εἰς τὰς μελέτας νέων γραμμῶν καὶ νέων ἔργων ἐπὶ κατασκευασμένων γραμμῶν ἢ προπονήσεων αὐτῶν.

3. Γραφεῖον Ἀρχείου.

α') Ἡ τήρησις ἐδικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ τμήματος.

β') Ἡ τήρησις τοῦ ἀρχείου τοῦ τμήματος.

γ') Ἡ ἐνέργεια τῆς λογιστικῆς καὶ γραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τμήματος.

δ') Ἡ μέριμνα φυλάξεως τῶν ἐπιπλῶν, σκευῶν καὶ ἐντύπων τοῦ τμήματος.

ε') Ἡ μέριμνα φυλάξεως πάντων τῶν τοπογραφικῶν καὶ πάσης ἄλλης κατηγορίας ἐργαλείων, καὶ ἡ τήρησις ἰδίου τέρου βιβλίου καταγραφῆς αὐτῶν.

ς') Ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τμήματος.

Ε') Τμήμα Πέμπτον.

Άρθρον 5.

Τὸ τμήμα Ε' στατιστικῆς καὶ ἐργασίας διαιρεῖται εἰς τὰ ἐξῆς τρία γραφεῖα, ὧν ἡ ἀρμοδιότης εἶνε:

1. Γραφεῖον ἐργασίας.

α') Ἡ μελέτη γενικῶν μισθολογικῶν κλιμακῶν τοῦ προσωπικοῦ σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων, καὶ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

β') Ἡ μελέτη γενικῶν κανονισμῶν σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν ὑπαλλήλων, τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, καὶ αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

γ') Ἡ μελέτη ταμείων αὐτοβοηθείας, προνοίας, συντάξεων καὶ ἀναλόγων ἰδρυμάτων διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων καὶ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

δ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀπαιρουμένων ἐκ τῶν γενικῶν κανονισμῶν, διὰ προσλήψεις, προαγωγὰς, ποινὰς, ἀμειβάς, μεταθέσεις, ἀπολαύς παντὸς εἶδους κλπ.

ε') Ἡ μελέτη καὶ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ζητήματος, ἀφορῶντος κατὰ γενικὸν τρόπον τὸ προσωπικὸν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων.

ς') Ἡ μελέτη λύσεως πάσης φύσεως διαφορᾶς γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, μεταξὺ προσωπικοῦ καὶ ἐπιχειρήσεων.

ζ') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ ἀπεργιῶν σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν ὑπαλλήλων.

2. Γραφεῖον στατιστικῆς.

α') Ἡ συλλογὴ παντὸς ἀποτελέσματος χρήσεως σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων, ἀφορῶντος εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ εἰς τὴν κίνησιν ἐν γένει τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

β') Ἡ κατάρτισις σχεδίου στατιστικῶν πληροφοριῶν, κεινοῦ δι' ἀπάσας τὰς ὁμοειδεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ μέριμνα πρὸς τακτικὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν καὶ ἐλεγχον τῆς ἀκριβείας αὐτῶν.

γ') Ἡ κατάρτισις ἐνιαυσίου στατιστικῆς τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων ἐν Ἑλλάδι, περιεχοῦσης ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἀποτελέσματα χρήσεως αὐτῶν.

δ') Ἡ κατάρτισις καὶ ἐκτύπωσις σχεδιαγραμμάτων καὶ χαρτῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων.

ε') Ἡ συλλογὴ χρησίμων πληροφοριῶν κινήσεως καὶ ἀποτελεσμάτων χρήσεως τῶν σιδηροδρόμων τῶν Ἑρωπαϊκῶν Κρατῶν, πρὸ παντὸς δὲ τῶν ὁμίρων ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ συσχετίσις τούτων πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς σιδηροδρόμους.

ς') Ἡ ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ζητήματος, ἀφορῶντος ἐν γένει τὴν στατιστικὴν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων.

ζ') Ἡ σύνταξις λεπτομεροῦς καταλόγου πάντων τῶν στοιχείων γραμμῆς καὶ τροχαίου τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων καὶ παρακολούθησις πάσης μεταβολῆς ἐπ' αὐτῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ διαρκοῦς ἐνημερότητος.

3. Γραφεῖον ἀρχείου.

α') Ἡ τήρησις ἐδικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Τμήματος.

β') Ἡ τήρησις τοῦ ἀρχείου τοῦ Τμήματος.

γ') Ἡ ἐνέργεια τῆς λογιστικῆς καὶ γραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος.

δ') Ἡ μέριμνα φυλάξεως τῶν ἐπιπλῶν, σκευῶν καὶ ἐντύπων τοῦ Τμήματος.

ε') Ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Τμήματος.

ς') Τμήμα Ἐκτον.

Άρθρον 6.

Τὸ Τμήμα ς', Μηχανολογικόν, ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ ἐξῆς πέντε γραφεῖα, ὧν ἡ ἀρμοδιότης εἶνε:

1. Γραφεῖον αὐτοκινήτων.

α') Ἡ ἐξέτασις ὁδηγῶν, μηχανοδηγῶν καὶ ἐγκυμναστῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡ προετοιμασία ἀδειῶν ἱκανότητος.

β') Ἡ τήρησις μητρώου ὁδηγῶν.

γ') Ἡ ἐξέτασις αὐτοκινήτων τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτικῶν καὶ δοκιμασία αὐτῶν.

δ') Ἡ τήρησις μητρώου αὐτοκινήτων.

ε') 'Ο έλεγχος τής κυκλοφορίας και λειτουργίας των αυτοκινήτων.

ς') 'Ο έλεγχος των σταθμών αυτοκινήτων, των αποθήκων υγρών καυσίμων και ή χορήγησης σχετικών άδειών ιδρύσεως και λειτουργίας.

ζ') 'Η στατιστική επί των αυτοκινήτων.

η') 'Η ενέργεια επί προμηθειών αυτοκινήτων του Δημοσίου, ως και υλικών και ειδών διαφόρων διά την κίνησιν και επισκευήν αυτών.

θ') Πάσα ενέργεια σχετιζόμενη προς την κυκλοφορίαν των αυτοκινήτων, τούς σταθμούς αυτών και τας αποθήκας υγρών καυσίμων.

2. Γραφείον μηχανολογικών εγκαταστάσεων.

α') 'Ο έλεγχος πάσης βιομηχανικής και μηχανολογικής εν γένει εγκαταστάσεως, ως και ή έκδοσις άδειών ιδρύσεως, επέκτασεως, μεταρρυθμίσεως και λειτουργίας αυτών.

β') 'Η πρόστις διακοπής λειτουργίας εργοστασίων.

γ') 'Η τήρησις μητρώου άδειών εργοστασίων.

δ') 'Η δοκιμασία και επιθεώρησις άτμολεβήτων, άτμοδοχείων και αεριοδεξαμενών και ή ενέργεια έκδόσεως των σχετικών πιστοποιητικών δοκιμασίας και επιθεωρήσεως.

ε') 'Η τήρησις μητρώου άτμολεβήτων.

ς') 'Ο έλεγχος εγκαταστάσεως και λειτουργίας άνυψωτήρων μη ήλεκτροκινήτων, δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων.

ζ') 'Ο έλεγχος εγκαταστάσεως και λειτουργίας των κεντρικών θερμάνσεων δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων.

η') 'Ο έλεγχος τής κατασκευής εγκαταστάσεων παραγωγής αερίου, προς φωτισμόν, θέρμανσιν και κίνησιν, ό έλεγχος επί τής τηρήσεως των συμβάσεων έκτελέσεως τούτων εγκαταστάσεων και ό έλεγχος επί τής έκμεταλλεύσεως αυτών.

θ') 'Η μελέτη διακανονισμού των τιμολογίων πωλήσεως αερίου.

ι') 'Η στατιστική επί των εργοστασίων, σχετικώς προς την άρμοδιότητα του τμήματος, άτμολεβήτων, άνυψωτήρων μη ήλεκτροκινήτων, κεντρικών θερμάνσεων και εν γένει πάσης μηχανολογικής εγκαταστάσεως.

ια') 'Η δ ενέργεια πάσης ύποθέσεως άναγομένης εις τον έλεγχον των μηχανολογικών εγκαταστάσεων.

3. Γραφείον μηχανημάτων οδοποιίας.

α') 'Η έποπτεία τής καλής λειτουργίας των οδοστρωτήρων και μηχανημάτων οδοποιίας.

β') 'Ο έλεγχος και ή επίβλεψις των έκτελουμένων έπισκευών εις τούτα.

γ') 'Η φροντίς διά την προμήθειαν, έκλογήν, δοκιμασίαν και παραλαβήν αυτών.

δ') 'Η τήρησις μητρώου οδοστρωτήρων και μηχανημάτων οδοποιίας, έν ημέρου έν πάση στιγμή και παρέχοντος πύσαν πληροφορίαν προμηθείας, δοκιμασίας, παραλαβής και επισκευής αυτών.

ε') 'Η δοκιμασία και επιθεώρησις των άτμολεβήτων των οδοστρωτήρων και των άτμοκινήτων άμαξομηχανών.

ς') 'Η ενέργεια επίσης φύσεως ύποθέσεως άναγομένης εις την προμήθειαν, δοκιμασίαν, παραλαβήν και επισκευήν των οδοστρωτήρων και μηχανημάτων οδοποιίας του Δημοσίου.

4. Γραφείον μελετών.

α') 'Η μελέτη συμβάσεων άναγομένων εις έπιχειρήσεις παραγωγής αερίου προς φωτισμόν και θέρμανσιν.

β') 'Η μελέτη πάσης φύσεως ζητήματος, οικονομικού, εργατικού ή διοικητικού, άναγομένου εις τας έπιχειρήσεις τούτας.

γ') 'Η μελέτη και σύνταξις κανονισμών τεχνικών, άναγομένων εις ύποθέσεις τής άρμοδιότητος του τμήματος.

δ') 'Ο καταρτισμός συμβάσεων προνομιακών έκμεταλλεύσεων.

ε') 'Η μελέτη πάσης φύσεως μηχανολογικού θέματος τής άρμοδιότητος του τμήματος.

5. Γραφείον αρχείου.

α') 'Η τήρησις ειδικού πρωτοκόλλου του τμήματος.

β') 'Η τήρησις του αρχείου του τμήματος.

γ') 'Η ενέργεια πάσης λογιστικής και γραφικής ύπηρεσίας του τμήματος.

δ') 'Ο έλεγχος των καταστάσεων πληρωμής καταναλώσεως αερίου υπό των δημοσίων καταστημάτων.

ε') 'Η μέριμνα προμηθείας καυσίμου ύλης, διά τας ανάγκας του Υπουργείου.

ς') 'Η μέριμνα φυλάξεως των επίπλων, σκευών και έντύπων του τμήματος.

ζ') 'Η σύνταξις του προϋπολογισμού του τμήματος.

Ζ') Τμήμα έβδομον.

Άρθρον 7.

Το τμήμα Ζ'. 'Ηλεκτρολογικόν, ύποδιαιρείται εις τας έξής τέσσαρα γραφεία ών ή άρμοδιότης είνε:

1. Γραφείον μελετών.

α') 'Η έκπόνησις μελετών και ό έλεγχος μελετών κατασκευής ήλεκτρικών εν γένει έργων και εγκαταστάσεων.

β') 'Η επίβλεψις κατασκευής τούτων έργων.

γ') 'Η έκπόνησις μελετών και ό έλεγχος μελετών ήλεκτροκινήτων, σιδηροδρόμων και τροχιοδρόμων.

δ') 'Η μελέτη και καταρτισμός συμβάσεων ήλεκτροκινήσεως σιδηροδρόμων και τροχιοδρόμων, όσον άφορά εις το ήλεκτρολογικόν μέρος αυτών, όσον τεχνικόν όσον και οικονομολογικόν.

ε') 'Ο έλεγχος συμβάσεων πάσης φύσεως κατά το μέρος το άφορών εν γένει ήλεκτρικας εγκαταστάσεις.

ς') 'Η ενέργεια επί παντός ζητήματος σχετιζόμενου προς την έλεγχον μελετών και κατασκευών ήλεκτρικών εν γένει έργων και εγκαταστάσεων ή ήλεκτροκινήσεως σιδηροδρόμων και τροχιοδρόμων και ή προπαρασκευαστική εργασία εγκαρίσεως αυτών.

2. Γραφείον έλέγχου.

α') 'Η επίβλεψις επί τής τηρήσεως των συμβάσεων ήλεκτρολογικών εγκαταστάσεων και άδειών.

β') 'Η επίβλεψις επί τής τηρήσεως των κανονισμών άσφαλείας.

γ') 'Ο τεχνικός και οικονομικός έλεγχος των ήλεκτρικών εν γένει έπιχειρήσεων.

δ') 'Η επίβλεψις επί τής λειτουργίας των έπιχειρήσεων τούτων.

ε') 'Η μελέτη του διακανονισμού των τιμολογίων των έπιχειρήσεων τούτων και ό έλεγχος εφαρμογής αυτών.

ς') 'Ο έλεγχος και ή επίβλεψις επί των ήλεκτροκινήτων άνυψωτήρων δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων.

ζ') 'Η ενέργεια επί πάσης φύσεως ζητήματος, άφορώντος εις τον έλεγχον των ήλεκτρικών έπιχειρήσεων και εν γένει ήλεκτρικών εγκαταστάσεων εν τῷ Κράτει.

3. Γραφείον ήλεκτροφωτισμού πόλεων και δημοσίων καταστημάτων.

α') 'Ο καταρτισμός συμβάσεων ή άδειών διά την ίδρυσιν και έκμετάλλευσιν ήλεκτρικών εγκαταστάσεων παραγωγής, μεταφοράς, μετατροπής και διανομής ήλεκτρικού ρεύματος.

β') 'Η ενέργεια διά την έκδοσιν άδειών λειτουργίας ήλεκτρικών εγκαταστάσεων και εργοστασίων.

γ') 'Η σύνταξις κανονισμών και συμβολαίων συνδρομής, διά την χορήγησιν ήλεκτρικού ρεύματος.

δ') 'Η σύνταξις στατιστικής επί των εγκαταστάσεων ήλεκτροφωτισμού πόλεων και επί των άποτελεσμάτων έκμεταλλεύσεως αυτών.

ε') 'Η ενέργεια επί παντός εργατικής φύσεως ζητήματος των έπιχειρήσεων παραγωγής ρεύματος.

ς') 'Η μελέτη και σύνταξις προϋπολογισμών και συγγραφών διά την έκτέλεσιν εγκαταστάσεων ήλεκτροφωτισμού και κινητήριου δι' ήλεκτρικού δυνάμεως εις τας δημόσια εν γένει καταστήματα.

- ζ') 'Η επίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως τοιούτων ἔργων.
 η') 'Η θεώρησις τῶν καταστάσεων πληρωμῆς καταναλώσεως ρεύματος ὑπὸ τῶν δημοσίων καταστημάτων.
 θ') 'Η ἐνέργεια ἐπὶ πάσης φύσεως ζητήματος, συναφούς πρὸς τὰς εἰς τὸ ὑπ' ὅψιν γραφεῖον ὑπαγομένους ὑποθέσεις.
 4. Γραφεῖον Ἀρχείου.
 α') 'Η τήρησις τοῦ εἰδικοῦ πρωτοκόλλου καὶ εὐρετηρίου τοῦ τμήματος.
 β') 'Η τήρησις τοῦ ἀρχείου τοῦ τμήματος.
 γ') 'Η ἐνέργεια τῆς λογιστικῆς καὶ γραφικῆς υπηρεσίας τοῦ τμήματος.
 δ') 'Η μέριμνα φυλάξεως τῶν ἐπίπλων, σκευῶν καὶ ἐντύπων τοῦ τμήματος.
 ε') 'Η συντάξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τμήματος.

II. Πρωτόκολλα τῆς Διευθύνσεως τῶν σιδηροδρόμων καὶ τρόπος διενεργείας τῶν ἐγγράφων.

A') Γενικὸν Πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Γενικὸν Πρωτόκολλον τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων φέρει τὰς ἐξῆς στήλας :

1. Αὐξήντος ἀριθμοῦ πρωτοκόλλου Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων.
2. Ἀριθμοῦ Γ. Πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.
3. Στοιχείου τοῦ τμήματος.
4. Ἡμερομηνίας λήψεως.
5. Ἡμερομηνίας ἐνεργείας.
6. Ἀριθμοῦ ἀπαντήσεως.
7. Παρατηρήσεων.

'Η σφραγὶς τοῦ Γενικοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων δέον νὰ ἐγκαταλείπη ἀποτύπωμα ἐρυθροῦ χρώματος, φέρον τὰς λέξεις «Διεύθυνσις Σιδηροδρόμων» καὶ συμπληρούμενον διὰ τοῦ αὐξήντος ἀριθμοῦ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως, τοῦ στοιχείου τοῦ τμήματος καὶ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως. Πρὸς τοῦτοις θὰ ἀφίη καὶ γραμμὴν, ἥτις θὰ συμπληροῦται διὰ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τοῦ ἐγγράφου παρὰ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἀνήκει ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ, ὡς ἐν ἄρθρῳ 10 διευκρινίζεται.

B') Εἰδικὰ πρωτόκολλα καὶ εὐρετήρια.

Ἄρθρον 9.

Τὸ εἰδικὸν πρωτόκολλον οἰουδήποτε τμήματος τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων φέρει τὰς ἐξῆς στήλας :

1. Ἀριθμοῦ τοῦ Γενικοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων.
2. Ἀριθμοῦ τοῦ Γενικοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου.
3. Σχετικοῦ ἀριθμοῦ.
4. Ἀριθμοῦ εἰσερχομένου ἐγγράφου.
5. Ἡμερομηνίας εἰσερχομένου ἐγγράφου.
6. Τόπου ἐκδόσεως εἰσερχομένου ἐγγράφου.
7. Ὄνοματος ἀναφερομένου ιδιώτου ἢ ἀρχῆς.
8. Περιλήψεως εἰσερχομένου ἐγγράφου.
9. Περιλήψεως γενόμενης ἐνεργείας.
10. Ἡμερομηνίας γενομένης ἐνεργείας.
11. Στοιχείων θυρίδος καὶ ἐρμαρίου ἀρχείου, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ ἐνέργεια.
12. Παρατηρήσεων.

Τὸ εὐρετήριον εἰσερχομένων ἐγγράφων ἐκάστου τμήματος, προαιρετικῶς τηρούμενον παρὰ τοῦ γραφείου ἀρχείου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἀνάγκη ἐπιβάλλει τοῦτο, εἶνε διηρημένον κατὰ μερίδας διαφόρων ἀρχῶν, σιδηροδρομικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων καὶ ιδιωτῶν καὶ φέρει τὰς ἐξῆς στήλας :

1. Ἀριθμοῦ Γενικοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως.
2. Ἀριθμοῦ ἐγγράφου.
3. Ἡμερομηνίας ἐκδόσεως ἐγγράφου.

4. Ὄνοματος ἀναφερομένου.

5. Περιλήψεως εἰσερχομένου ἐγγράφου.

'Ανάλογος θὰ εἶνε ὁ τύπος τοῦ εὐρετηρίου ἐξερχομένων ἐγγράφων.

Γ') Ἐγγράφα εἰσερχόμενα.

Ἄρθρον 10.

Τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν σιδηροδρόμων ἐγγράφα παραδίδονται ὑπὸ τοῦ τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ α' τμήματος τῆς Διευθύνσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὸν Διευθυντήν.

Ὁ Διευθυντὴς λαμβάνει γινώσκιν ἀπάντων τῶν ἐγγράφων, πρὸς ἐνδειξιν μονογράφων ἐκάστων, καὶ ἀφοῦ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ τοῦ τοῦ στοιχείου τοῦ τμήματος εἰς ὃ ἀνήκει, ἐπιστρέφει πάντα ταῦτα εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ α' τμήματος.

Ὁ προϊστάμενος τούτου διακρίνει τὰ ἐγγράφα κατὰ τμήματα, ἐπιθέτει ἐπ' αὐτῶν τὴν σφραγίδα τοῦ ἄρθρου 8 καὶ ἀναγράφει ἐπὶ τοῦ ἀποτυπώματος αὐτῆς τὸ στοιχείον τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἐκάστων ἐγγράφων ἀνήκει καὶ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως.

Συμπληροῦνται μετὰ τοῦτο αἱ στήλαι 1, 2, 3, 4 καὶ ἡ 6, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις τοῦ ἐν ἄρθρῳ 8 γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως, πρωτοκολλουμένων τῶν ἐγγράφων κατὰ σειρὰν αὐξήντος ἀριθμοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ ἀποτυπώματος τῆς σφραγίδος ὁ αὐξήντος ἀριθμὸς τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως ἐν τῇ ὀριζοντίᾳ γραμμῇ, τοῦ ὁποίου ἀνεγράφησαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐγγράφου.

Μετὰ τὴν προετοιμασίαν ταύτην ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ γενικῶν πρωτοκόλλων Ὑπουργείου καὶ Διευθύνσεως ἐκάστου ἐγγράφου κατὰ σειρὰν εἰς ἴδιον πρόχειρον βιβλιάριον κατὰ τμήματα. Τοῦτο τὸ βιβλιάριον μετὰ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐκάστην τμήμα ἀποστέλλονται εἰς τὸ γραφεῖον ἀρχείου αὐτοῦ, ὃ προϊστάμενος τοῦ ὁποίου διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, βεβαιῶν τὴν λήψιν τῶν ἐγγράφων, ἐπαναφέρειν τὸ βιβλιάριον ὁμοίως εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ α' Τμήματος.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου ἀρχείου ἐκάστου τμήματος, παραλαβὼν τὰ ἐγγράφα, ἀναγράφει ἐπὶ τοῦ ἀποτυπώματος τῆς σφραγίδος τοῦ ἄρθρου 8 τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως.

Μετὰ τοῦτο συμπληροῦνται τὰς ὀκτὼ πρώτας στήλας τοῦ εἰδικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἄρθρου 9 πρωτοκολλῶν τὰ ἐγγράφα κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως, καὶ τὰς οἰκείας στήλας τοῦ εὐρετηρίου. Προβαίνει κατόπιν εἰς τὴν σχετικὴν ἐκάστου ἐγγράφου, ἀναγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὰ στοιχεῖα θυρίδος καὶ ἐρμαρίου, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ τμηματάρχου καὶ ὑποβάλλει ἅπαντα τὰ ἐγγράφα οὕτω προετοιμασθέντα εἰς αὐτόν.

Δ') Ἐγγράφα ἐξερχόμενα.

Ἄρθρον 11.

Τὰ πρόχειρα ἐγγράφα ἐνεργειῶν, μετὰ τὴν μονογράφησιν αὐτῶν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀποστέλλονται ὑφ' ἐκάστου τμηματάρχου εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ α' Τμήματος, ὃ προϊστάμενος τοῦ ὁποίου μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀντιγραφὴν εἰς τὸ καθαρὸν καὶ παραβολὴν.

Τούτου γενομένου συμπληροῦται ἡ στήλη 5 τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἄρθρου 8 καὶ ἀποστέλλονται τὰ ἐγγράφα πρόχειρα καὶ καθαρὰ εἰς τὸν τμηματάρχην τῆς Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου, ὅστις μεριμνᾷ διὰ τὴν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον ἀποστολὴν τῶν δευτέρων.

Τὰ πρόχειρα τῶν ἐνεργειῶν πρωτοκολλοῦνται ἐν τῷ γενικῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ Ὑπουργείου, ἐπιστρεφόμενα εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ πρώτου τμήματος, τῇ φροντίδι τοῦ τμήματος Διεκπεραιώσεως ἐντὸς τὸ πολὺ 24 ὥρων. Διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῆς τηρήσεως τῆς διατάξεως ταύτης, βεβαιοῦται ἐν ἀνάγκῃ ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ τῶν ἐνεργειῶν διὰ τῶν ὑπογράφων τοῦ

Τμηματάρχου Διεκπεραιώσεως καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ τρίτου γραφείου τοῦ Α' τμήματος, ὅστις ὑποχρεοῦται καθ' ἑκάστην νὰ υποβάλλῃ σημείωμα εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν καθυστερούντων πρὸς ἐπίτροφον προχείρων τῶν ἐνεργειῶν.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπὸ τοῦ τρίτου γραφείου τοῦ Α' τμήματος, χωρίζονται αὗται κατὰ τμήματα, ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ γενικοῦ πρωτοκόλλου Ὑπουργείου καὶ Διευθύνσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 10 καὶ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον ἀρχείου τοῦ ἐνδιαφερομένου τμήματος, ὁ προϊστάμενος τοῦ ὁποῦ βεβαίωσιν τὴν λήψιν, υπογράφων ἐν τῷ βιβλίῳ.

Αἱ ἐνεργεῖαι αὗται πρωτοκολλοῦνται ὑπὸ τοῦ γραφείου ἀρχείου τοῦ τμήματος, συμπληρουμένων τῶν στήλων 9, 10 καὶ 11 τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἄρθρου 9 καὶ ἀποτίθενται ἐν τῇ οἰκίᾳ θυρίδι τοῦ ἀρχείου.

Ε') Ἐγγραφα οἰκοθεν.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὰ οἰκοθεν ἐνεργουμένα ἔγγραφα τηρεῖται ἡ αὐτὴ τακτικὴ τοῦ ἄρθρου 11, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ προϊστάμενος τοῦ τρίτου γραφείου τοῦ Α' τμήματος ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐνεργείας εἰς τὸν τμηματάρχην τῆς Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου, νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ἀριθμὸν τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου, τὸν ὁποῖον προσθέτει εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἐνεργείας σὺν τῷ ἀριθμῷ τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων, εἰς τὸ ὁποῖον συμπληροῖ τὰς στήλας 1, 2, 3 καὶ 5, προσθέτων καὶ τὴν λέξιν «οἰκοθεν» ἐν τῇ ἐξόχῳ στήλῃ.

Διὰ ἐνεργείας ὑπομνηστικόμενας, γίνεται χρῆσις νέου ἀριθμοῦ οἰκοθεν.

Σ') Ἐγγραφα παρὰ μένοντα ἄνευ ἐνεργείας ἢ ἄνευ ἀπαντήσεως.

Ἄρθρον 13.

Τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ Α' τμήματος κατὰ τὴν 10ην, 20ην καὶ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς υποβάλλει εἰς τὸν Διευθυντὴν πῖνακα, ἐμφαίνοντα τὰ ἐξῆς στοιχεῖα τῶν μὴ ἐνεργηθέντων ἐγγράφων 1) τὸν ἀριθμὸν τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων, 2) τὸν ἀριθμὸν τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου, 3) τὸ στοιχεῖον τοῦ τμήματος.

Ἐπὶ τῶν προχείρων τῶν ἐνεργειῶν, ὁ Διευθυντὴς σημειοῖ δι' ἐκείνας ὧν ἀναμένεται ἀπάντησις, τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν αὗται δεῖν νὰ τῷ ὑπομνησθῶσι. Τὸ τρίτον γραφεῖον τοῦ Α' τμήματος τηρεῖ ἰδίον βιβλίον διηρημένον κατὰ ἡμερομηνίαν, ὑπὸ ἑκάστην τῶν ὁποίων σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου τῶν ὑπὸ ὑπόμνησιν ἐνεργειῶν.

Καθ' ἑκάστην ἐλέγχονται οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, διαγράφονται ἐκεῖνοι οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἐνεργείας, ἐφ' ὧν ἀπάντησις ἐλήφθη, καὶ οἱ ὑπόλοιποι υποβάλλονται ἐν σημειώματι εἰς τὸν Διευθυντὴν μετὰ τοῦ στοιχείου τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἔκκ. στος ἀνήκει.

Ζ') Προσωρινὴ διάταξις.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἀντιγραφή τῶν ἐγγράφων προσωρινῶς δύναται ν' ἀνατεθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸ πρῶτον γραφεῖον τοῦ Α' τμήματος, ὅποταν ὁ τμηματάρχης ἑκάστου τμήματος ὑποχρεοῦται ν' ἀποστέλλῃ τὰς ἐνεργείας εἰς τὸν προϊστάμενον τούτου, οὗτος δὲ μετὰ τὴν ἀντιγραφὴν καὶ παραλαβὴν, εἰς τὸ τρίτον γραφεῖον. Ἡ περαιτέρω διαδικασία ἀκολουθεῖ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9.

III. Γενικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία παντὸς τμήματος καθορίζεται διὰ κανονισμῶν, οἵτινες, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀναθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. Σακελλαρόπουλος

(14)

Περὶ αὐξήσεως τιμολογίων Σιδηροδρόμων Ἡύρου—
Κατακόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθμ. 25 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2956, ἐγκρίνομεν αὐξήσιν τῶν τιμολογίων τῶν εἰσιτηρίων καὶ ἐμπόρευμάτων τοῦ Σιδηροδρόμου Πύργου—Κατακόλου κατὰ 60 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ ταιούτων.

Διᾶθεσις τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν τιμολογίων ὑπεράνω τῶν συμβατικῶν ὁρίων ἰδὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, συμφώνως τῷ νόμῳ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διατάγματος ἀρχεῖται ἅμα τῇ δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. Σακελλαρόπουλος

(15)

Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1920 Β. Α. καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 ὁμοίου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως Μουσουλμανικῶν Νεκροταφείων λόγῳ ρυμοτομίας καὶ ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἰωαννίνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1322 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1149 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν τῇς Νέαις Χώρας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀνακαλεῖται τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1920 Ἡμέτερον διατάγμα, δι' οὗ ἀνεκλήθη τὸ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 ὅμοιον περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως μουσουλμανικῶν νεκροταφείων λόγῳ ρυμοτομίας καὶ ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ διετάχθη ἡ ἐφαρμογὴ ἐν προκαταμένῳ τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων τῶν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου καὶ 12 Νοεμβρίου 1836 (Β. διαταγμάτων ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως, ἐπανερχομένου καὶ αὐθις ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἀνακληθέντος ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 διατάγματος, συντελεσθῇ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ δήμου Ἰωαννιτῶν ἢ λόγῳ ρυμοτομίας καὶ ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων μουσουλμανικῶν νεκροταφείων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. Σακελλαρόπουλος

(16)
*Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1922 Ν. διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου δικαιώματος ἐπὶ πάντων τῶν ἐκ τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ἐκφορευομένων ἐμπορευμάτων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου δικαιώματος ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης ἐκφορευομένων ἐμπορευμάτων πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ στέγασιν τῶν προσφύγων Θεσσαλονίκης», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ διάθεσιν τοῦ εἰσπραχθέντος χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τοῦ προσθέτου δικαιώματος τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 24 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. διατάγματος, καθίσταται πενταμελής ἐπιτροπὴ, ἐδρεύουσα ἐν Θεσσαλονίκῃ, αποτελουμένη 1) ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, ὄντος καὶ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, 2) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιμελητηρίου, 3) ἐκ δύο μελῶν τοῦ αὐτοῦ Ἐπιμελητηρίου, 4) ἐξ ἐνὸς πράκτορος τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀτμοπλοικῶν Ἐταιριῶν. Τὰ δύο μέλη, ὡς καὶ ὁ ἀτμοπλοικὸς πράκτωρ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐν συνεδριάσει αὐτοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κατὰ πρόκλησιν τοῦ Προέδρου τῆς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἐγκατάστασιν καὶ στέγασιν τῶν προσφύγων Θεσσαλονίκης κατὰ πλειοψηφίαν τηρουσά βιβλία πράξεων αὐτῆς.

Εὐρίσκειται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 4 μελῶν αὐτῆς σὺν τῷ Προέδρῳ. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν δικαστηρίων διὰ πάσας τὰς ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος καὶ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ παραγομένης νομικᾶς σχέσεως καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ πάσης Αρχῆς δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἀτελῶς.

Ἐπίσης εἶτε μόνος εἶτε μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖ, ὅσας κρίνει εὐλογον, τὸν ἑλεγχον τῆς διαχείρισεως τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν εἰσπράξιν ὑπαλλήλου, ὡς καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Βιομηχανικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, πρὸς ὃν παραδίδονται αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἐπιβληθέντος δικαιώματος.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε ἄμισθος. Διαικονοῦνται ὅμως τῆς ἀπολήψεως ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ὅσας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ στεγάσεως τῶν προσφύγων ἤθελον ὑποβληθῇ εἰς τοιαύτας δαπάνας. Ἡ πληρωμὴ τῶν τοιούτων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει ἀπλῆς καταστάσεως ἐν ἣ ἡ ἀναγράφονται ἡ χρονολογία τῆς γενομένης δαπάνης, τὸ δαπανηθέν ποσόν, ὡς καὶ ὁ σκοπὸς τῆς δαπάνης, τεθεωρημένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, θέλει δὲ πληρῶνεσθαι ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 275 (Τεύχος Α') τῆς 17 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

πέξης δι' ἐπιταγῆς, περὶ ἧς ὁρισθήσεται διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐκ τοῦ προσθέτου τούτου δικαιώματος εἰσπραχθὲν χρηματικὸν ποσὸν διατεθῆσεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ στέγασιν τῶν προσφύγων Θεσσαλονίκης, τούτεστιν ἐξεύρεσιν καὶ ἀγορὰν ἀναγκαίου καὶ καταλλήλου χώρου καὶ ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 Ἐπιτροπὴ, ἀρμοδίᾳ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ ἀναγκαίου καὶ καταλλήλου χώρου πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν στεγάσεως τῶν προσφύγων Θεσσαλονίκης, προκειμένου μὲν περὶ τοῦ χώρου (γηπέδων) δύναται νὰ προβῇ, κατόπιν ἀποφάσεώς της εἰς τὴν δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἀγορὰν αὐτοῦ, τῆς τοιαύτης ἀγορᾶς ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ἀφοῦ πρότερον προκαλέσῃ διὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης τὴν ὑπὸ τῆς Δημοσίας Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας βεβαίωσιν περὶ τοῦ καταλλήλου καὶ ὑγιεινοῦ τοῦ χώρου καὶ τῆς ὑπάρξεως ποτίμου ὕδατος, προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν δύναται νὰ προβαίῃ εἰς ταύτην δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ ἄνευ μειοδοτικοῦ συναγωνισμοῦ, κατ' ἐλευθέρην κρίσιν αὐτῆς, ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιουμένων λαμβάνειν εἴτε ἐκ τῆς πωλήσεως γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν, εἴτε ἐξ ἀγορᾶς ὑλικῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν, εἴτε ἐξ ἐργατικῶν, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκοδομῶν, θέλει γίνεσθαι δι' ἐπιταγῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εἴτε ἐπὶ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, παρ' ᾧ εἶνε κατατεθειμέναι αἱ εἰσπράξεις τοῦ προσθέτου δικαιώματος, εἴτε ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐν περιπτώσει πραγματοποιήσεως δανείου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀνωτέρω Ν. διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργὸν ἀντικείμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργός
Α. Δοξιάδης

(17)
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συγκροτήσεως τοιῶν Συμβουλίων ἐξ ἀξιοματικῶν περὶ συντάξεως πινάκων προαγωγῆς κλπ.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1922 νομοθετικὸν διάταγμα, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος καταργεῖται, τοῦ Συμβουλίου διὰ τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς καὶ συνταγματάρχας συμμορφωμένου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἀξιωματικῶν, πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ὡς εἰρηται διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ γ' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ο Υπουργός των Στρατιωτικών υποχρεούται εντός δύο ημερών από της δημοσίευσής του Β. διατάγματος περί εκκρίσεως των υποβληθέντων αὐτῶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πινάκων νὰ προκαλέσῃ τὰ οἰκεία Β. διατάγματα αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος, ἀποτάξεως, ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀνακληθησομένων ἐκ διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας.

Εἰς τὸν ἑμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργός
Σ. Γονατᾶς

(18)

Περὶ συγκροτήσεως τοῦ Στόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἑμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Υπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ὁ Στόλος ἀπαρτίζεται:

- 1) Ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Λήμνας», «Κιλκίς», τοῦ θωρηκτοῦ εὐδρόμου «Γ. Ἀβέρωφ» καὶ τοῦ εὐδρόμου «Ἑλλης», ἀποτελούντων μοίραν.

- 2) Ἐκ τῆς ομάδος τῶν ἀντιτορπιλικῶν «Λέων», «Πάνθηρ», «Ἰέραξ» καὶ «Αετός».

- 3) Ἐκ τῆς ομάδος τῶν ἀντιτορπιλικῶν «Σμύρνη», «Θύελλα», «Σφενδόνη», «Δόγην», «Νίκη», «Ἀσπίς» καὶ «Βέλος».

- 4) Ἐκ τῶν τορπιλοβόλων «Ἀἴγλη», «Ἀάφνη», «Δωρίς», «Ἀρέθουσα», «Ἀλκυόνη» καὶ «Θέτις».

- 5) Ἐκ τῶν βοηθητικῶν πλοίων:

Πλωτῶν Νοσοκομείων «Ἀμειβίτη», πλοίου ἐφοδισμοῦ «Χίος», πετρελαιοφόρον «Προμηθεύς», ὑδροφόρος «Γένεδος», τὰ ναυαγρευτικά Υ3, Υ4.

Εἰς τὸν αὐτὸν Υπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Υπουργός
Κ. Βούλγαρης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(19)

Ἀριθ. 84432/14452.

Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922-23 ἀνακληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 2764, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 15/17 Οκτωβρίου 1922 καὶ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ νόμου 1555, ἀποφασίζομεν:

Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῶν (35.000.000) τριᾶκοντα πέντε ἐκατομμυρίων, οὕτως ἢ διὰ θέσεως διὰ τὴν χρῆσιν

1922-23 ἐπετρέπη διὰ τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος νομοθετικοῦ διατάγματος, μεταφέρεται ποσὸν δραχμῶν τεσσάρων ἐκατομμυρίων πεντακοσίων ὀγδοήκοντα ἐννέα χιλιάδων (4.589.000) εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κάτωθι πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1922-23 καταδειχθεισῶν ἀνεπαρκῶν ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας.

Υπουργεῖον Ἑσωτερικῶν

Κεφ. 1 ἄρθρ. 2.— Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, βιβλιοδέτησις, προμήθεια γραφομηχανῶν καὶ ὕλικού αὐτῶν, ἐπιδιόρθωσις αὐτῶν, μεταφορὰ ἐντύπων, ταχυδρομικὰ τέλη, σκεύη καὶ ἐπιπλα καὶ ἐξόδα ἐπιδιορθώσεως αὐτῶν. Στοιχὰ κλητήρων, προμήθεια συγγραμμάτων, ἀγορὰ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ βιβλιοδέτησις αὐτῶν δραχ. 30.000

Κεφ. 15 ἄρθρ. 1.— Ἀποδοχαὶ ἀξιωματικῶν ὀργανωτικῆς Ἱταλικῆς Ἀποστολῆς τῆς Χωροφυλακῆς δραχ. 645.000

Κεφ. 15 ἄρθρ. 2.— Ἐξόδα λειτουργίας αὐτοκινήτου ἐξόδα γραφείων καὶ ὁδοπορικὰ τῆς Ἱταλικῆς Ἀποστολῆς δραχ. 25.000

709.000

Υπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Κεφ. 1 ἄρθρ. 7.— Ἐξόδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτου τοῦ Υπουργοῦ ἢ μίσθωμα οχήματος ἐν περιπτώσει βλάβης τοῦ αὐτοκινήτου δρ. 15.000

Κεφ. 10 ἄρθρ. 2.— Ὀδοπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐποπτῶν λόγῳ μεταθέσεως ἢ δι' ὑπηρεσίαν δραχ. 10.000

25.000

Υπουργεῖον Γεωργίας

(Κεφ. 22 ἄρθρ. 1.— Μηνιαῖον χορήγημα ὑποτρόφου πρὸς σπουδὴν τῆς κτηνιατρικῆς καὶ ἐξόδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου αὐτῶν καὶ ὁδοπορικὰ περιουσιῶν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δραχ. 500.000

Υπουργεῖον Ναυτικῶν

Κεφ. 1 ἄρθρ. 11.— Ἐξόδα Ναυτικῶν Δοκίμων, πλὴν ἀποζημιώσεως διδακτικοῦ προσωπικοῦ δραχ. 181.000

Κεφ. 6 ἄρθρ. 8.— Ἀνταλλακτικὰ μηχανῶν, μέσων μεταφορῶν καὶ ὕλικὰ συντηρήσεως καὶ ἐπισκευὰ μηχανημάτων καὶ πετομηχανῶν καὶ ὕλικὰ συντηρήσεως πετομηχανῶν δραχ. 2.000.000

Κεφ. 12 ἄρθρ. 1.— Ἀποδοχαὶ καὶ ἀποζημιώσεις μελῶν Βρετανικῆς Ἀποστολῆς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς δραχ. 1.000.000

Κεφ. 7 ἄρθρ. 10.— Συμμετοχὴ εἰς τὸ Διεθνὲς ὑδρογραφικὸν γραφεῖον δραχ. 183.000

3.364.000

4.589.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1922.

Ὁ Υπουργός
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1923

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 124

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά διατάγματα

Περὶ ἐλαττώσεως τέλους ἀδείας ἐπιτηδεύματος κλπ.	1
Περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων.	2
Περὶ προποιοτήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 2085, περὶ σχεδίου καὶ κτηματολογίου πόλεως Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων.	3
Περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς ἀτυκτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων.	4
Περὶ συστάσεως εἰς τὴν ἑδρὰν ἐκάστου Πρωτοδικείου Νέων Χωρῶν, πλην τῆς Δυτικῆς Θράκης, Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1912 μέχρι 31 Αὐγούστου 1914 συναφθεισῶν συμβάσεων κλπ. ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ παράθεσιν τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων κλπ.	5
Βασιλικά διατάγματα	
Περὶ προαγωγῆς τοῦ ἐν Διέξει ἀμύθου ὑποπροξενείου εἰς Προξενεῖον.	6
Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν Διέξει ἀμύθου Προξενείου.	7
Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Γενούῃ Γενικοῦ Προξενείου καὶ ἐπὶ τῶν Νομῶν Διόρθου, Λούκας καὶ Πίσσης.	8
Περὶ φορολογίας τῶν ξενοδογείων ὑπνοῦ, ἐστιατορίων καὶ ζαχαροπλαστείων α' τάξεως εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνω τῶν 50.000 κατοίκων.	9
Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφ' ἀπαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης.	10
Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἄρθρων τινῶν τοῦ Ν. διατάγματος «περὶ προποιοτήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσθέτων τελῶν κλπ. νόμων».	11
Περὶ καταβολῆς εἰς τρεῖς δόσεις τοῦ τέλους ἀδείας τῶν πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως κέντρων τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων.	12
Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐν Θράξῃ Δημοσίων Καπνεργαστασίων, τῆς τάξεως τούτων καὶ τῆς σύνθεσος τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.	13
Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐν Θράξῃ Ἀποθηκῶν Μονοπωλίων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.	14

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐλαττώσεως τέλους ἀδείας ἐπιτηδεύματος κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγρ. τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 29 Μαρτίου 1923 προσαυξήσεως τοῦ τέλους ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος περιορίζεται εἰς τὸ πενταπλάσιον καὶ διὰ τοῦς ἐξῆς ἐπιτηδεύματις :

α') Ἀμαξηλάτας καὶ καρραγωγεῖς, πρὸς ἔχοντας ἐν μόνον ὄχημα, β') λεμβούρους, γ') κασσινερώτας, δ') ἐπιδιόρθωτάς ὑποδημάτων, ἐνδυμάτων ἐν γένει καὶ ὥρολογίων, ε') πεταλωτάς, ς') χαλκίεις, ζ') φανοποιούς. Δὲν ἐφαρμόζεται δὲ διὰ τοῦς ὑποδηματοκαθαριστάς τοῦς μὴ ἐργαζομένους ἐν κηλοστήματι καὶ τοῦς ἀχθοφόρους ὑποβαλλομένους εἰς τὸ ἀρχικὸν τέλος.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔτους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Κ. Γόντικας, Γ. Κοφιλάκης, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλάροπουλος, Α. Δοξιάδης, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

(2)

Περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 1 τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

1. Πᾶσα ἀνώνυμος τραπεζικὴ ἐταιρεία λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὅπως διὰ πᾶσαν παρ' αὐτῇ ἀνώνυμον καταθέσιν τρίτου ληκτικῆς ἢ ὑπὸ προθεσμίαν ἢ ὅρον εἴτε ἐπὶ τοκοῦν εἴτε ἀποκοῦν πληρωτέαν ἐν Ἑλλάδι εἰς ἀλλοδαπὰ χρυσὰ νομίσματα ἢ εἰς χρυσὰς δραχμὰς ἢ εἰς χρυσὸν παραδῶσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦσαν διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου, τὰ ἀντίστοιχα χρυσὰ νομίσματα.

2. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χρεοὶ τὸν λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου δι' ἰσαριθμοῦ ποσοῦ δραχμῶν εἰς τὸ ἄρτον καὶ παραδίδει αὐτάς πρὸς τὴν ἐταιρείαν.

3. Ἡ ἐταιρεία ἐξοφλεῖ τὸν καταθέτην ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἢ, ἐὰν ὁ καταθέτης δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ βραδύτερον, εἰς ἰσαριθμοῦς δραχμὰς εἰς τὸ ἄρτον, εἴτε εἴνε ἀμέσως ἀπαιτητὴ ἢ καταθέσις, εἴτε τελεί ὑπὸ προθεσμίαν.

4. Ἡ ἐταιρεία δύναται, ἀντὶ χρυσῶν νομισμάτων, νὰ παραδῶσιν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἰσοτίμον συνάλλαγμα εἰς δολάρια.

5. Ἡ διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 3 Μαρτίου 1923 κυρωθεῖσα σύμβασις μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν θίγεται.

6. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς Πρόεδρου, ἐξ ἐνός

διευθυντού της Γενικής Διευθύνσεως του Δημοσίου Λογιστικού και εξ ἐνός τῶν διευθυντῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὁριζομένου παρὰ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς, νὰ συνάψῃ εἰδικὴν συμφωνίαν μετὰ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 τραπεζιτικῶν ἐταιρειῶν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ συμφιλιωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ ὑπὸ ὅρους, ἐναντι τοῦ Δημοσίου, αἱ εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεις τῆς Τραπεζῆς πρὸς εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις αὐτῆς. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ χορηγήσῃ πρὸς τὴν αἰτούσαν ἐταιρείαν παράτασιν τῆς ἀνωτέρω μηνιαίας προθεσμίας μέχρι τριῶν προσέτι μηνῶν. Διὰ τῆς ἀνωτέρω εἰδικῆς συμφωνίας δύναται νὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρα πρόνοια περὶ τῶν εἰς χρυσὸν νομίσματα παρὰ τῇ Τραπεζῇ καταθέσεων φιλανθρωπικῶν ἐν γένει ἰδρυμάτων.

7. Ἀνώνυμος τραπεζικὴ ἐταιρεία μὴ συμμορφωθείσα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτροπῆς, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τοῦ ἐκ τῶν νόμων 987 καὶ 1414 πλεονεκτήματος τῆς ἐξοφλήσεως τῶν παρ' αὐτῇ εἰς χρυσὸν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 καταθέσεων, εἰς τραπεζικὰ γραμματῆα εἰς τὸ ἄρτιον καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἐξόφλησιν τῶν καταθέσεων τούτων διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσαξίου αὐτῶν, νὰ καταβάλῃ δὲ τὴν τυχὸν διαφορὰν διὰ τὰς ἐξ αὐτῶν διὰ τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὸ ἄρτιον ἐξοφληθείσας.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς χρυσὸν συνολογούμεναι ὑποχρεώσεις ἐξοφλοῦνται, εἴτε δι' αὐθυσίων χρυσῶν νομισμάτων, εἴτε διὰ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας αὐτῶν, θεωρουμένου ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ εἶνε ἴση πρὸς τὸ δολλάριον εἰς συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Ἑλλάδι κυκλοφορία τῶν χρυσῶν νομισμάτων.

2. Ἡ ἐξαγωγή τῶν χρυσῶν νομισμάτων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπαγορεύεται.

3. Αἱ παραβάσεις τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐθαφίου διέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ τελωνιακοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 7 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων» κηρύσσεται, αἱ δὲ διατάξεις τῶν νόμων 987 καὶ 1414 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν νομοθέτημα.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατῆς

Τὰ Μέλη

Μ. Μίσιος, Γ. Παπανδρέου, Κ. Γόντικας, Γ. Κοφινῆς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Α. Δοξιάδης, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

(8)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 2085 «περὶ σχεδίου καὶ κτηματολογίου πόλεως Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπι-

τροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσειν.

Ἄρθρον 1.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 Νομοθετικοῦ διατάγματος, τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2085 κυρωθέντος, προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11.

Ἄρθρον 6.

1. Συνίσταται εἰδικὸν ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον Κτηματολογίου τῆς Ἑλλάδος» σκοποῦν τὴν τήρησιν καὶ σύνταξιν πλήρους κτηματολογίου καὶ κτηματικῶν βιβλίων καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

2. Τὸ ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον.

3. Τὸ «Ταμεῖον Κτηματολογίου τῆς Ἑλλάδος» διοικεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ τμηματάρχου σχεδίων πόλεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, τοῦ προέδρου τῆς κατὰ τὸν νόμον 1709 ἐπιτροπῆς τοῦ σχεδίου πόλεως Ἀθηνῶν ἢ τοῦ διατελέσαντος προέδρου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἤθελε παύσῃ ὑφισταμένη καὶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸν νόμον 2085 ἐποπτευούσης ἐπιτροπῆς.

4. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦτο δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ ἀντιπρόεδρος, ὅστις ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ διατεῖ θητεία μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτοῦ.

5. Καθήμενον λογιστοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ τριῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ μηνιαία ἀποζημιώσει ὁριζομένη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινόμενη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ἑξακοσίας.

6. Καθήμενον γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἔχων β. θμὸν τοῦλάχιστον ἀκολουθοῦ ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ κανονιζομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα μηνιαίας.

7. Καθήμενον τοῦ βοηθοῦ τοῦ Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν γραφέων τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ κανονιζομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ἑκατὸν μηνιαίας.

8. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνουσιν ἀποζημιώσιν κανονιζομένην διὰ Β. διαταγμάτων καὶ μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα μηνιαίας.

9. Τὰ ὅρια τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιμισθίων καὶ ἀποζημιώσεων, δύναται ν' αὐξηθῶσι, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσης, διὰ Β. διαταγμάτων μέχρι πενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

10. Τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπροέδρου, τὰ τῶν συνεδριάσεων, τῆς ἀπαρτίας, τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιτροπῆς κανονισθῶσιν διὰ Β. διαταγμάτων.

11. Ἡ ἐπιτροπὴ μέχρις ἀποκτήσεως ἰδίου οἰκήματος συνδράζει εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ταμεῖον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον, ἐκπροσωπούμενον ἐν πάσῃ δικαιοπραξίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐννόμῳ σχέσει ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου, προκειμένου δὲ περὶ δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους περὶ δικαστικῆς παραστάσεως τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ εὐθύνη τοῦ ταμεῖου διὰ τὰς ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς ἐνεργουμένας πράξεις, διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ προστήσεως ἀρχῶν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

3. Τὸ ταμεῖον ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν διαφόρων δημοσίων

ἢ ἄλλων ἀρχῶν ὡς καὶ μετὰ παντὸς ἰδιώτου, διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρον 8.

1. Πάντες οἱ πόροι τοῦ ταμείου κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον διὰ πάσας τὰς πόλεις ἢ περιοχὰς τοῦ Κράτους «Ταμεῖον Κτηματολογίου τῆς Ἑλλάδος».

2. Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, βάσει ἐπιταγῶν τοῦ προέδρου τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνεργοῦνται εἰς βάρος τῆς ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ παρ' αὐτῇ καταθέσεως τοῦ «Ταμεῖου Κτηματολογίου» πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πληρωμαὶ πρὸς τὴν σκοπὴν συντάξεως καὶ τηρήσεως πλήρους κτηματολογίου καὶ κτηματικῶν βιβλίων τοῦ Κράτους, μετὰ τῶν συναφῶν τοπογραφικῶν καὶ χωροσταθμικῶν ἐργασιῶν. Ἡτοι πᾶσαι αἱ δαπάναι α') διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ πληρωμὴν ἐργατικῶν τε καὶ τεχνικοῦ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ, β') δι' ἐντυπα, σχεδιάσεις, δημοσιεύματα κλπ., γ') δι' ἀνοικοδόμησιν ἰδιαίτερου κτιρίου πρὸς στέγασιν τῶν σχετικῶν ὑπηρεσιῶν, δ') δι' ἀγοράν, ἐγκατάστασιν, ἐπισκευήν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν ὀργάνων, ἐργαλείων, μηχανημάτων καὶ λοιπῶν ὑλικῶν καὶ χρεωδῶν, ε') δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποζημιώσεως λογιστοῦ, γραμματέως καὶ γραφέως, μισθὸν κλητῆρος καὶ ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς καὶ στ') διὰ πᾶσαν ἐτέραν δαπάνην συναστὴ τῷ ναταρισμῷ κτηματολογίου καὶ κτηματικῶν βιβλίων.

2. Ἡ ἐνέργεια τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πληρωμῶν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι μελῶν τῆς διαχειριστικῆς τοῦ ταμεῖου ἐπιτροπῆς ἢ τῶν ἐν ταῖς ἐργασίαις κτηματογραφίσεως ἀσχολουμένων υπαλλήλων.

3. Αἱ χρηματικαὶ αὐταὶ ἐπιταγαὶ καθίστανται πληρωτέαι μετὰ προηγουμένην θεώρησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι αἱ πληρωθησόμεναι δαπάναι κείνται ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ταμεῖου καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ ἐκκαθάρισιν τούτων ἐτηρήθησαν αἱ σχετικαὶ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεις.

4. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας διαβιβάζεται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμεῖου λεπτομερὲς ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὴν ἐξαμηνίαν αὐτὴν κινήσεως τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ταμεῖου. Ὁ λογαριασμός καὶ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ θεωροῦνται ὡς καλῶς ἔχοντα, ἂν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διαβιβάσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν δὲν διατυπωθῶσιν ὑπ' αὐτῆς ἀντιρρήσεις.

5. Τὰ τῆς συντάξεως ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ ταμεῖου, τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐνεργείας πληρωμῶν κανονισθῶσιν διὰ Β. διαταγμάτων.

6. Αἱ ἐκ τινος πόλεως ἢ περιοχῆς εἰσπράξεις τοῦ ταμεῖου διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συντάξεως κτηματικῶν σχεδίων καὶ βιβλίων τῆς πόλεως ἢ τῆς περιοχῆς ταύτης ἐπιτροπομένης ἐξαιρετικῶς τῆς διαθέσεως τῶν ἐκ τῶν εἰρημένων εἰσπράξεων περισσευμάτων δι' ἐτέραν πόλιν ἢ περιοχὴν μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ περάτωσιν τῶν ἐν τῇ πόλει ἢ περιοχῇ, ἐξ ἧς προήλθον αὐταί, ἐργασιῶν.

7. Αἱ ὑπὸ τοῦ ταμεῖου συνομολογούμεναι συμβάσεις καὶ λοιπαὶ πράξεις ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς οἰουδήποτε τέλους καὶ οἰασδήποτε φορολογίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ «Ταμεῖου Κτηματολογίου τῆς Ἑλλάδος» ὅπως συνάπῃ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἴτε μετὰ τοῦ Ταμεῖου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, συμβάσεις, κυρουμένας ἐκαστοτε διὰ Β. διαταγμάτων, περὶ χορηγήσεως αὐτῇ ἐντόκων

βραχυπροθέσμων ἢ μακροπροθέσμων δανείων εἰς βάρος τοῦ «Ταμεῖου Κτηματολογίου» καὶ ἐπὶ ἐκχωρήσει προσδῶν αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δαπανῶν, ἐκ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀναγεγραμμένων.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς, ἵνα ἐν ταῖς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνάπτομέναις συμβάσεσι παρέχωσι τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν τακτικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκαστοτε χορηγουμένων δανείων.

3. Πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἰδίου κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμεῖου καὶ τῶν τοπογραφικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας ὡς καὶ τῆς Γεωδαιτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐκχωρεῖται τὸ παρὰ τὰς ὁδοὺς Σκουφᾶ καὶ Λυκαβηττοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν δημόσιον γῆπεδον.

4. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ταύτην καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐπιπλώσεων τῶν κτιρίων κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ συναφθησομένων συμβάσεων δανείων, διατίθεται ἐτησίως ἐκ τῶν πόρων τοῦ ταμεῖου χρηματικὸν ποσὸν μέχρι τοῦ πέμπτου τῶν ἐτήσιων ἐπιδομάτων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ πέμπτον τῶν ἐτήσιων πόρων τοῦ ταμεῖου δὲν ἐξαρκεῖ διὰ τὴν ἐτήσιαν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου, ἀναγράφεται πίστωσης ἀνάλογος ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἐκατέρων τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας.

5. Πρὸς ἐκπόνησιν τῶν σχεδίων ἀνοικοδομήσεως τοῦ κτιρίου καὶ σύνταξιν τῶν συναφῶν στοιχείων (προϋπολογισμοῦ κλπ.) ἐπιτρέπεται κατέκιν ἀποφάσεως τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμεῖου ἢ πρόσληψιν ἐνδὲς ἀρχιτέκτονος ἐπὶ συμβάσει, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

6. Ἡ γενικὴ προμελέτη μετὰ τῶν ὄρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεων πρὸς συνολικὴν ἢ μερικὴν κατὰ κατηγορίας ἐργολαβικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κτιρίου μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων αὐτῆς, συντασσόμενη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμεῖου καὶ τῶν Προϊσταμένων τῶν Τοπογραφικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας, ὑποβάλλεται εἰς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἐργῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐκτίθεται κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν τῶν Δημοσίων Ἐργῶν «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἐργῶν εἰς Δημόσιον συγκοινωνισμόν».

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὡς καὶ τῶν Νόμων 1122 καὶ 2085 ὡς ἐτροποποιήθησαν δύναται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων καὶ διὰ περιοχὰς τῆς ὑπαίθρου χώρας ἐπὶ συνεχοῦς ἐκτάσεως οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 100 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων.

2. Ἡ ἐκτέλεσις κτηματογραφίσεως περιοχῶν ὑπαίθρου χώρας συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν τοπογραφικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας. Δύναται κτηματογραφίσεις πόλεων μετὰ τῶν περιχώρων καὶ προαστείων αὐτῶν νὰ διεξάγωνται, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καὶ ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

3. Ἐπιτρέπεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν προϊσταμένων τῶν τοπογραφικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας ἢ ἀμοιβὰ ἐνίσχυσις διὰ προσωπικοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν.

4. Εἰς πόλεις ἢ περιοχὰς ἐν αἷς ἐνεργεῖται κτηματογράφησις ὑπὸ τῆς ἐτέρας τῶν ἀνωτέρω τοπογραφικῶν ὑπηρεσιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐναρξίς τοιούτων ὑπὸ τῆς ἄλλης, μὴ ἀπο-

κλειομένης τῆς κατά τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφε-
ρομένης ἐνσχυρίσεως διὰ προσωπικοῦ.

5. Αἱ διενεργούμεναι εἰσπράξεις ἐκ κτηματογραφίσεων πό-
λεων ἢ περιοχῶν ὑπαίθρου χώρας ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρε-
σίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰσέρχονται εἰς τὸ κατὰ τὸ
παρὸν Νομ. διάταγμα «Ταμεῖον Κτηματολογίου τῆς Ἑλλά-
δος» ὡς πόροι αὐτοῦ, ἡ δὲ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων ἐνε-
ργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ.
διατάγματος ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 διαχειριστικῆς ἐπι-
τροπῆς τοῦ ταμεῖου, εἰς τὴν συμμετέχει καὶ ὁ προϊστάμενος
τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

1. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1842, ὁμοίως τὸ
ἄρθρον 1 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 1843 κυρωθέντος Ν. διατάγμα-
τος «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τοπογραφικῆς
ὑπηρεσίας» ἀφορῶντα τὴν ἀνάθεσιν τοπογραφικῶν ἐργασιῶν
τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὴν Χαρτογραφικὴν ὑπηρεσίαν
στρατοῦ ἐξαιρουμένων τῶν ἡδὴ ἀνατεθεισῶν.

2. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 1843 κυρωθέντος ὡς
ἀνω Νομ. διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ὁ προϊδι-
ρισμός τῆς ζώνης τοῦ χειμαρρίου κύματος γίνεται ἐπὶ δια-
γράμματος συντάσσοντος ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας
τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ
ἐνὸς ὑπάλληλου τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου
Γεωργίας προτεινομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, ἐνὸς
τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως κτημάτων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ
διευθυντοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑδρογραφικῆς ὑπηρε-
σίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἢ τοῦ ναυάρχου αὐτοῦ
ἀναπληρωτοῦ».

3. Εἰς τὰ μέλη τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς δύναται νὰ χορη-
γηθῇ ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ
τῆς Γεωργίας κατέπειν συμφώνου γνωμοδότησεως τῆς ἐπιτρο-
πῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου Νομ. διατάγματος.

4. Αἱ τέσσαρες πρῶται παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νό-
μου 2204, τροποποιῶνται ὡς ἑξῆς: «εἰς τὴν Τοπογραφικὴν
ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δύναται νὰ προσληθῶσι
ὡς τοπογράφοι μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου
3 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1923 Νομ. διατάγματος περὶ τρο-
ποποιήσεως διατάξεων ἀφορῶντων εἰς τὰς τοπογραφικὰς ὑπηρε-
σίας τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας» μέχρι
πέντε ἀπόφοιτοι τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων
ἔχοντες, τοὐλάχιστον πενταετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Χαρτογρα-
φικῇ ὑπηρεσίᾳ στρατοῦ κατατασσόμενοι ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπι-
τροπῆς ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ δο-
κίμου μηχανικοῦ μέχρι τοῦ προϊσταμένου Συνεργείου. Οἱ οὕτω
προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ προαχθῶσι πέραν
τοῦ βαθμοῦ τοῦ προϊσταμένου Συνεργείου.

Ὡς ὅριον ἡλικίας προσλήψεως ὁρίζεται τὸ κατὰ τὰς στρα-
τιωτικὰς διατάξεις ὅριον ἡλικίας τοῦ τελευταίου βαθμοῦ δὲν
ἐφέρειν εἰς τὸ στράτευμα.

5. Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι ἐν περιπτώσει ἀπομακρύνσεως
τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δικαιοῦνται ἐπιλογῆς μεταξὺ τῆς συν-
τάξεως τῆς δικαιοῦνται ὡς πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τῆς συν-
τάξεως τῆς θὰ ἐδικαιούτο κατὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατεύματος ἀ-
ποχώρησίν των.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 Νομ. δια-
τάγματος, τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2085 κυρωθέντος, μετονομάζε-
ται εἰς 12, ἡ δὲ πρώτη παράγραφος αὐτοῦ ἀντικαθίσταται
ὡς:

«Πρὸς κάλυψιν τῶν πρὸς σύνταξιν τῶν κτηματικῶν σχε-
δίων καὶ βιβλίων δαπανῶν, ἐπιβαρύνεται, ἐφ' ὅπως ἕκαστος
ιδιοκτῆτης ἀκινήτου ιδιοκτησίας, διὰ καταβολῆς χρηματικῆς
ποσῆς, μέχρι δραχ. 2.00 ἀνὰ τετρ. μ. κτηματογραφίσεως
ἐπιφανείας, δικαιούμενος κεκυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ κτημα-

τικού σχεδίου τῆς ιδιοκτησίας τοῦ (τίτλου). Τὸ εἰσπρακτέον
τοῦτο ποσὸν ὁρίζεται ἑκάστοτε κατὰ τομεῖς ἢ συνοικίας ἢ ἰ-
διοκτησίαν ἢ οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑ-
πουργοῦ, μετὰ πρότασιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Τοπογραφικῆς
ὑπηρεσίας καὶ γνωμοδότησιν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ τα-
μεῖου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν αὐτοῦ τοῦ
εἰδούς καὶ τῆς ποιότητος τῶν ιδιοκτησιῶν. Πρὸς κάλυψιν δὲ
τῶν δαπανῶν τηρήσεως τῶν κτηματικῶν σχεδίων καὶ βι-
βλίων, ἤτοι διὰ πάσαν μεταβολὴν καταστάσεως αὐτῆς, ἤτοι
μεταβιβάσιν τῆς κυριότητος δι' ἐκποίησεως ἢ διανομῆς ἢ κατὰ
πάντα ἄλλον τρόπον, τροποποιεῖται ὁριογραμμῶν, διανομῆν τῆς
ιδιοκτησίας ἢ συγχώνευσιν μεθ' ἑτέρων, ἀνωκοδόμησιν οἰκοδο-
μημάτων, συμπληρώσιν ἢ διαρρύθμισιν ὑπαρχόντων κτιρίων
καὶ ἐν γένει διὰ πάσης φύσεως μεταβολῆν τῆς ιδιοκτησίας
συνεπαγομένην τὴν ἐν τοῖς κτηματικοῖς σχεδίοις καὶ βιβλίοις
μεταβολὴν τῶν στοιχείων τῆς ἐν αὐτοῖς ἀποτυπωθείσης καὶ
καταχωρίσεως μορφῆς τῆς ιδιοκτησίας, ἐπιβαρύνεται ἕκα-
στος ιδιοκτῆτης ἀκινήτου ιδιοκτησίας διὰ χρηματικῆς εἰσφο-
ρᾶς μέχρι δραχμῶν μίας ἀνὰ τετρ. μέτρον ἐπιφανείας τῆς
ιδιοκτησίας τοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὁριζομένης.

Τ' ἀνωτέρω ποσὰ καὶ τὰ δι' ὁροσήμανσιν τῶν ἀκινήτων
ιδιοκτησιῶν δαπανηθέντα, βεβαιούμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοφύλα-
κος, μετὰ προηγουμένην τῆς βεβαιώσεως θεώρησιν ὑπὸ τοῦ
προϊσταμένου τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, κατατίθενται, ὑπὸ
τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἀκινήτων ιδιοκτησιῶν, εἰδοποιουμένων
γενικῶς καὶ ἀτομικῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοφύλακος, παρὰ τῇ Ἐ-
θνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας, ἐφαρμοζομένων ἐν
περιπτώσει δυστροπίας ἢ ἀρνήσεως ὀφειλετῶν τῶν σχετικῶν
περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεων καὶ ἐγγρα-
φόμενης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν δυστροπόντων ἢ ἀρνούμενων
ὀφειλετῶν ὑποθήκης ἀτελῶς ὑπὲρ τοῦ «Ταμεῖου Κτηματολο-
γίου τῆς Ἑλλάδος». Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ποσὰ μετὰ τῶν εἰς
τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας
δι' ἐκτελέσιν Κτηματολογίου ἀναγραφόμενων καὶ ὡς εἰσφορὰ
τοῦ Κράτους εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ εἰδικοῦ «Ταμεῖου Κτημα-
τολογίου τῆς Ἑλλάδος» τιθεμένων, συνιστῶσι τοὺς πόρους τοῦ
Ταμεῖου τούτου.

Διὰ Β. διατάγματος καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐκ-
τελέσεως τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Μ. Μίσσιος, Β. Παπανδρέου, Κ.
Γόντικας, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριακός, Δ.
Σακελλαρόπουλος, Α. Δεξιᾶδης, Π. Μαυρομιχάλης,
Κ. Βούλγαρης.

(4)

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως
τῶν προσφύγων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15
Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτρο-
πῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀποκατάστασιν ἐν γένει τῶν ἀστικῶν τάξεων τῶν πρόσ-
φύγων συνιστᾶται παρὰ τοῦ Ὑπουργίου Ὑγιεινῆς, Πρόνοιας
καὶ Ἀντιλήψεως τετραμελὲς Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ

Γενικού Γραμματέως Υπουργείου Υγιεινής, Προνοίας και Αντιλήψεως, του Προέδρου του Ταμείου Περιθάλψεως Προσφύγων και δύο ιδιωτών διαριζομένων δια Β. διατάγματος προτάσει του Υπουργού Υγιεινής, Προνοίας και Αντιλήψεως.

Η Επιτροπή αυτή, αποτελούσα ιδίαν αρχήν, εκλέγει εν εκ των μελών αυτής ως Πρόεδρον αυτής, μεριμνῶν δὲ περὶ πον- τὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀστικήν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων εἴτε τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν ἰδρυσιν ἀστικῶν συν- ομισμάτων εἴτε εἰς τὴν εὑρεσιν ἐργασίας, δημιουργίαν ἢ ἐνίσχυ- σιν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνῶν πάσης φύσεως, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει παραγωγικὴν ἀπασχόλησιν τῶν προσφύγων.

Ἄρθρον 2.

Ἀπασα αἱ ἀποφάσεις τῆς Επιτροπῆς ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Υπουργοῦ Υγιεινής, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ Διευθύνσεις Προσφύγων καὶ Ἀστικῆς Ἐγκαταστάσεως Προσφύγων τοῦ Υπουργείου Υγιεινής, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως συγχωνεύονται εἰς μίαν Διεύθυνσιν ὀνομαζομένην Διεύθυνσιν Προνοίας καὶ Ἀστικῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, εἰς ἣν περιλαμβάνονται τὰ κάτωθι Τμήματα 1) Τμήμα Προσφύγων, 2) Τμήμα Στατιστικῆς, 3) Τμήμα Ἐργασίας, 4) Τμήμα Τεχνικόν, 5) Τμήμα Λογιστικόν, 6) Τμήμα Ἐπιτάξεως.

Ἡ ἀρμοδιότης καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν Τμημάτων τούτων κανονισθῶσιν διὰ Β. διατάγματος, ὡς ἐπίσης διὰ Β. διατάγματος δύναται ν' αὐξηθῇ ἢ νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμημάτων ἐφ' ὅσον, προκειμένου περὶ αὐξήσεως, δὲν ἐπέρχε- ται καὶ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁργανικῶν θέσεων τοῦ Υ- πουργείου Υγιεινής, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα δ' ἀχείρησις χρημάτων ἢ ἄλλων εἰδῶν ἀναγκασιούτων εἰς τὸ ἔργον τῆς Επιτροπῆς γίνεται διὰ τοῦ Ταμείου Περιθάλ- ψεως Προσφύγων. Ἡ διάθεσις τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο χο- ρηγουμένων παρὰ τοῦ Δημοσίου τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπι- χορηγήσεων, ὡς καὶ παντὸς χρηματικοῦ ποσοῦ προωρισμένου διὰ τὴν ἀστικήν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων γίνεται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Επιτροπῆς Ταμείου Περιθάλψεως διατηροῦντος τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ πρωτοβουλίαν μόνον ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν χρηματικῶν τούτων ποσῶν. Τοῦ Διοικητι- κοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Υπουργείου Υγιεινής, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 5.

Συνιστᾶται παρὰ τῇ Επιτροπῇ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον δεκαμελές. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο γνωμοδοτεῖ ἐπὶ πάσης φύσεως ζητημάτων ἀνατιθεμένων αὐτῷ ὑπὸ τῆς Επιτροπῆς, τὰ δὲ μέλη αὐτοῦ ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Υγιεινής, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ λαμβάνουσιν 20 δραχμὸν ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Β. διατάγματος κληρονομήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας ἐν γένει τῆς Επιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσ- φύγων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτῆς δύναται ν' αὐξηθῇ ἢ νὰ ἐλατ- τωθῇ ἐπίσης διὰ Β. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γενατάς

Τὰ Μέλη

Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Κ. Τόντικας, Γ. Κεφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Δοξιάδης, Κ. Βούλγαρης.

(5)

Περὶ συστάσεως εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου Πρωτοδικείου Νέων Χωρῶν, πλὴν τῆς Ἀστικῆς Θράκης, Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1912 μέχρι 31 Αὐγού- στου 1914 συναρθεσίων συμβάσεων κλπ. ἐπὶ ἀκινήτων καὶ παράδοσιν τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παρ. τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμ- βρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Επιτροπῆς, προ- τάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου Πρωτοδικείου Νέων Χωρῶν, πλὴν τῆς Ἀστικῆς Θράκης, συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὡς Προέδρου αὐτῆς, τοῦ ἀρχαιότερου πρωτοδικίου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἐξέτασις τῶν ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου τοῦ 1912 μέχρι 31 Αὐγούστου τοῦ 1914 ἐγγράφως συναρθεσίων συμβάσεων καὶ προσυμφώνων ἀγορα- πωλησίας ἢ συστάσεως ἄλλου ἐμποπραγμάτου δικαίματος ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ παράδοσιν τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων, ὡς καὶ τῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπρασιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, κειμένων ἐν ταῖς Ν. Χώρας. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐκτελῇ ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, κρίνουσα ἐπὶ τῇ βῶσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἀποφάνεται κατὰ πλειοψηφίαν. ἂν ἡ ὑπὸ κρίσιν σύμ- βασις εἴναι ἢ μὴ εἰκονικὴ, ἂν πρόκειται περὶ συμβάσεως ἢ σει- ρᾶς τοιοῦτων καλυπτουσῶν ἀγοραπωλησίας ἢ συστάσιν ἄλλου ἐμποπραγμάτου δικαίματος καὶ ἂν αὕτη εἴναι κυρώτα.

Πρὸς τοῦτο δέον πᾶς ἐνδιαφερόμενος νὰ υποβάλλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ καθεστῇ τὸ ἀκίνητον, ἐντὸς ἑξῶς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος, σχετικὴν αἴτησιν μεθ' ὧν τῶν ἐγγράφων στοιχείων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ αἴτησις του.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ βῶσει τῆς γνωμοδοτή- σεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ συμφωνίας τῶν τῶν Συμβου- λίου Κτημάτων, ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ κυρώσει ἐκά- στης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατατίθενται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῶν κοινοποιήσεων τῶν παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ, συντα- σομένης ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ ἀναλογικῷ χαρποσήμῳ πράξεως κατα- θέσεως, ἐν ἣ ἀναγράφεται ὁλόκληρος ἡ ἀπόφασις. Πρὸς καθο- ρισμόν τοῦ ἀναλογούντος χαρποσήμου, πλὴν τῶν ἐπὶ παλαιοῦ χαρ- ποσήμου συντασσόμενων πράξεων καταθέσεως ἀποφάσεων περὶ κυρώσεως προσυμφώνων, θὰ λογίζηται εἰς τίμημα τὸ ποσὸν τὸ καθοριζόμενον εἰς τὰ ἰδιωτικὰ πωλητήρια ἢ ἄλλα συστατικὰ ἐμποπραγμάτων δικαίωμάτων ἐγγράφα. Ἡ συμβολαιογραφικὴ αὕτη πράξις πλὴν τῆς ἀπορώσεως προσυμφώνων, ἀποτελεῖ τίτλον μετα- βιβάσεως κυριότητος ἢ συστάσεως ἐτέρου ἐμποπραγμάτου δικαίω- ματος καὶ δέον νὰ μεταγραφῇ ἐντὸς δύο μηνῶν τῇ ἐπιμε- λείᾳ τοῦ συντάξαντος ταύτην συμβολαιογράφου εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν καὶ ἐπὶ ὑποθηκῶν νὰ καταχωρίζηται εἰς τὰ οἰκεία βιβλία ὑποθηκῶν.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐκ τῶν κυρωθέντων προσυμφώνων ἀποροσόντων δικαιωμάτων ἐπιτοέπεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, λημβανομένης κατὰ τὴν ἐπ' ἀνα- φορᾷ διαδικασίαν, ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις τῶν περὶ ὧν τὰ προσυμφώνων ἀκινήτων, τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ κατάσχεσις ὑποχρεωμέ- νοι ἐντὸς ἑξῶς ἀπὸ τῆς κατασχεσεως εἰς ἑξαμῶν τῆς περὶ κύ- ρους κατασχεσεως ἀγωγῆς ἐκ τοῦ προσυμφώνου.

Άρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἤδη συμφώνως τοῖς νόμοις 262 καὶ 1073 κατελιγμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τούτου διεκδικουμένων ἀκινήτων. Δύνανται ἐν τούτοις νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ τοπικὰς περιφέρειας ἢ κατὰ κατηγορίας ἀκινήτων ἢ εἰς συγκεκριμένας περιπτώσεις. Ὡσαύτως δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων καὶ ἐπὶ τῶν νομίμως συναφθεισῶν συμβάσεων καὶ προσυμφώνων τοῦ άρθρου 1, ἀλλ' ἀφορῶσιν ἀκίνητα κατελιγμένα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου συμφώνως τοῖς νόμοις 262 καὶ 1073.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. διαταγμάτων ἐκάστοτε ἐκδιδομένων καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐγγράφως συναφθεισῶν συμβάσεων καὶ προσυμφώνων.

Άρθρον 4.

Τὸ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου ἐ. ε. νομοθετικὸν διάταγμα περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῶν κατὰ παράβασιν τῶν περὶ δικαιοπραξιών ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Ν. Χώρας ἀπαγορευτικῶν διατάξεων συναφθεισῶν συμβάσεων ἀγοραπωλητίας ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐπ' αὐτῶν ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος κατεργάζεται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Κ. Γόντικας, Γ. Καφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ προαγωγῆς τοῦ ἐν Διέγῃ ἀμύθου Ὑποπροξενείου εἰς Προξενεῖον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 76 τοῦ ΧΝΣ νόμου, ὡς ἐ τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΒΨΗ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ ἐν Διέγῃ Ἡμέτερον ἀμύθον Ὑποπροξενεῖον προάγεται εἰς Προξενεῖον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός

Α. Ἀλεξανδρῆς

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν Λιθόρῳ ἀμύθου Προξενείου. (7)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 76 τοῦ ΧΝΣ νόμου, ὡς ἐ τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΒΨΗ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Καταργεῖται τὸ ἐν Λιθόρῳ ἀμύθον Προξενεῖον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός

Α. Ἀλεξανδρῆς

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Γενούῃ Γενικοῦ Προξενείου καὶ ἐπὶ τῶν νομῶν Λιθόρνου, Λούκας καὶ Πίσης. (8)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 77 τοῦ ΧΝΣ νόμου, ὡς ἐ τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΒΨΗ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Γενούῃ Γενικοῦ Προξενείου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν νομῶν Λιθόρνου, Λούκας καὶ Πίσης.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός

Α. Ἀλεξανδρῆς

Περὶ φορολογίας τῶν ξενοδοχείων ἔθνου, ἐσπορευμάτων καὶ ζαχαροπλαστείων α' τάξεως εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνω τῶν 50,000 κατοίκων. (9)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς παραγρ. 5 καὶ 6 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922, περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκέδασεως καὶ δημοσίων θεαμάτων καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 21 Ἀπριλίου 1923 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας κέντρων διασκέδασεως κλπ. νόμων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ἀπὸ 15 Μαΐου 1923 τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922 περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκέδασεως καὶ δημοσίων θεαμάτων.

Άρθρον 2.

1. Ο χαρακτηρισμός των εἰς τὸν φόρον 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἡμερησίων ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ὑποκειμένων ξενοδοχείων ὑπνου, ἐστιατορίων καὶ ζαχαροπλαστείων α' τάξεως, κειμένων εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3047 περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης α') ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἑμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ἐτέρου εἰδικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐὰν δὲν ὑπηρετῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Ἐφορείας τοιοῦτος, ἐξ ἐνὸς πρωτοδίκου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, β') ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, καὶ γ') ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐν κωλύματι τῶν δύο τελευταίων μελῶν ἐκ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὴν κίνησιν τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων κέντρων, τὸ δι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦμενον ο' κωδῆμα ἢ διαμέρισμα, τὴν τοποθεσίαν τοῦτο, χαρακτηρίζει δι' ἀποφάσεως τῆς ἡτιολογημένης τὸ ξενοδοχεῖον ὑπνου ἢ τὸ ἐστιατόριον ἢ τὸ ζαχαροπλαστεῖον ὡς α' τάξεως τοιοῦτον, ἥτις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Κέντρου.

3. Κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται, συμφώνως πρὸς τὴν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922 περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως, καὶ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, προσφυγὴ εἰς Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο διατάξεις.

Άρθρον 3.

Ὁ φόρος 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἡμερησίων εἰσπράξεων τῶν ξενοδοχείων ὑπνου, τῶν ἐστιατορίων καὶ τῶν ζαχαροπλαστείων α' τάξεως, τῶν κειμένων εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων, καθορίζεται διὰ πρωτοκόλλου συντασσμένου κατ' ἐκτίμησιν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 4.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πρωτόκολλον ἢ Ἐπιτροπὴ συντάσσει λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἡμερησίας ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις τῶν ξενοδοχείων, ἐστιατορίων καὶ ζαχαροπλαστείων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὑπολογίζουσα τὸν πληρωτέον φόρον 10 ο)ο ἐπ' αὐτῶν καθ' ἑκάστην.

2. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφει καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου ἢ ἐστιατορίου ἢ ζαχαροπλαστείου, τῆς παρ' αὐτοῦ υπογραφῆς του θεωρουμένης ὡς κοινοποιήσεως, ἀν δὲ ἀρνηθῇ νὰ υπογράψῃ ἢ ἀν ἀπουσιάξῃ, κοινοποιεῖται αὐτῷ, ἀνευ ἀναβολῆς, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἶνε δὲ ὑποχρεωτικόν, ἂν ἢς κοινοποιηθῇ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τὴν ὀρισθεῖσαν ἐν αὐτῷ, ἐφ' ὅσον ὠρίσθη τοιαύτη καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δὲν διακόπτεται ἡ αἰτία τῆς φορολογίας ἢ δὲν γίνῃ ἀναθεώρησις τοῦ πρωτοκόλλου.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, οὕτινος ἀντίγραφον ἀποστέλλεται εἰς τὸν τομίαν παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου ἢ ἐστιατορίου ἢ ζαχαροπλαστείου καταβάλλει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸν ὀριζόμενον φόρον ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν ἐκάστου δεκαημέρου.

Άρθρον 5.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα πρωτόκολλον ὑπόκειται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 21 Ἀπριλίου 1923, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως κλπ. νόμων, διὰ δικαιολογημένην ἀποχρώντως αἰτίαν, εἰς ἀ-

ναθεώρησιν γιγνομένην παρὰ τῆς συνιαξάσης τοῦτο Ἐπιτροπῆς, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἶνε δὲ ἀνεπίδεκτον παντὸς ἄλλου ἐνδίκου μέσου.

Άρθρον 6.

Οἱ μὴ καταβάλλοντες τὸν διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ὀριζόμενον φόρον ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρ. 4 ὑπόκεινται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 4 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 21 Ἀπριλίου 1923, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως κλπ. νόμων, δι' ἐκάστην παράβασιν, εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ ἀπλοῦν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ μὴ καταβληθέντος φόρου, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἀποφάσεώς του ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της πρὸς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο διατάξεις.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Γ. Κοφινᾶς

(10)

Περὶ ἐπεκρίσεως τῆς ἐφ' ἀπαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 19 Μαρτίου ἐ. ε. «περὶ συγχωνεύσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Άρθρον μόνον.

Ἡ ἐφ' ἀπαξ φορολογία τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας ἐπεκτείνεται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ οἰκείου νομοθετικοῦ διατάγματος, τῆς 3 Μαρτίου 1923 καὶ ἐν τῇ Δυτικῇ Θράκῃ.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Γ. Κοφινᾶς

(11)

Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἄρθρων ινῶν τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσθέτων τελῶν κλπ. νόμων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσθέτων τελῶν κλπ. νόμων», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Άρθρον μόνον.
Από 1^{ου} Ιουλίου 1923 τίθενται εν ἔργον τὰ άρθρα 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 καὶ 21 τοῦ νομοθετικού διατάγματος τῆς 28^{ης} Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσθέτων τελῶν κλπ. νόμων».

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Κοφινᾶς

(12)

Περὶ καταβολῆς εἰς τρεῖς δόσεις τοῦ τέλους ἀδείας τῶν πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως κέντρων τεχνικῶν ἢ μι-
κτῶν παιγνίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ άρθρα 2, 3, 8 καὶ 11 τοῦ νόμου 2916 τῆς 24^{ης} Ἰουλίου 1922 «περὶ λειτουργίας τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων καὶ φορολογίας αὐτῶν», προτάσσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου 1922 «περὶ βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸν νόμον 2918 τῆς 24^{ης} Ἰουλίου 1922 περὶ λειτουργίας τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων καὶ φορολογίας αὐτῶν ἐπιβαλλομένων φόρων καὶ τελῶν», προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα οὕτω·

«5. Τὰ τέλη ἀδείας τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως κέντρων τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων, καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀδείας, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου καὶ ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1923 Β. διάταγμα περὶ καταβολῆς εἰς τρεῖς δόσεις τοῦ τέλους ἀδείας τῶν πρώτης τάξεως κέντρων τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Κοφινᾶς

(11)

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐν Ὁράκῃ Δημοσίων Καπνεργαστηρίων, τῆς τάξεως αὐτῶν καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παρ. 1^η τοῦ άρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συγχωνεύσεως τῆς

ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ὁράκης μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», προτάσσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.
Τὰ ἐν Ὁράκῃ Δημόσια Καπνεργαστήρια, ἡ τάξις τούτων καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καθορίζονται ὡς ἑξῆς·

Ἄξων ἀριθμὸς	Καπνεργαστήρια	Τάξις	Διευθυνταὶ	Κλητῆρες
1	Ἐάνθη	Γ τάξις	1	1
2	Ἀλεξανδρουπόλεως	»	1	1
3	Σουφλίου	»	1	1

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Κοφινᾶς

(14)

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐν Ὁράκῃ Ἀποθηκῶν Μονοπωλίων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παρ. 1^η τοῦ άρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συγχωνεύσεως τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ὁράκης μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», προτάσσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ἐν Ὁράκῃ συσταθμεῖν Ἀποθήκαι Μονοπωλίων καὶ τὸ προσωπικόν αὐτῶν καθορίζονται ὡς ἑξῆς·

Ἄξων ἀριθμὸς	Ἑδρα ἀποθήκης Μονοπωλίων	Διαχειρισταὶ	Κλητῆρες
1	Ἐάνθη	1	1
2	Σουφλίου	1	1
3	Διδυμοτέρον	1	1
4	Ἀλεξανδρουπόλεως	1	1
5	Κομοτινή	1	1
6	Ὁρεστιάς	1	1

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Κοφινᾶς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1923 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 249

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως ἀνωμόλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας.....	1
Περὶ κατατάξεως ἀνωμοτήτων ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ.....	2
Διατάγματα	
Περὶ συγχωνεύσεως σχολείων Βουλγαρίας.....	3
Περὶ καταργήσεως σχολείων Δημοτικῆς Ἑκπαίδευσως Κυπριασίου— Μεσασιῶν καὶ τοῦ ἐν Βλαχία Κήρου.....	4
Περὶ ἀναγκῆς ὡς ἀρχιτεκτονικοῦ χώρου τοῦ σπυλαίου Πανός.....	5
Περὶ ἰδρυσεως Τ. Ε. Π. Παλαῖος καὶ Νέας Σμύρνης.....	6
Περὶ χορηγήσεως εἰς τοὺς Πλ. Γαβρὶλ καὶ Σία ἀπλῆς ἀδείας ὁλοκληρῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ Κομοπόλει Τηγανίου Σάμου.....	7
Περὶ συγχωνεύσεως τοῦ Τμήματος Ταχ. Ἀνταποκρίσεων εἰς τὸ τμήμα Ταχ. Συγκοινωνιῶν.....	8
Περὶ χορηγήσεως πιστώσεων εἰς τὸν μὴχα τῶν Ἠλείας δι' ἐξόδα γραφείων ὁρακίων ἀποστολῶν πενήτηντα.....	9
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκυκλιζομένου Σχεδίου Πόλεως Πειραιῶς παρὰ τὸ Ζάντειον Νοσοκομεῖον.....	10
Περὶ τρόπου οἰκοδομῆς ἐπὶ οἰκοπέδων παρ' ἀπορριπθέντων δυνάμει τοῦ νόμου 2633.....	11
Διάταξις ὑμνησμένης εἰς τὸ ἀπὸ 24 Αὐγούστου ἐ. ε. Ν. Διατάγμα «περὶ συμπληρώσεως α) τοῦ νόμου ΓΩΔΤ' τοῦ 1914 περὶ ζυγοκλήσεως καὶ ζωοκτονίας κ.τ.λ.».....	12

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κυρώσεως ἀνωμόλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Ν. Χώρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἐ. ε. ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Αθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», μετὰ συμφωνίας γνώμης τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Προσφυγικοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερασάμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1. Αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήμων ἐγγράφων συναφθεῖσαι συμβάσεις ἀγοραπωλησίας ἢ συστάσεως ἐσέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος καὶ αἱ μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1920 ἐγγράφως συναφθεῖσαι δικαιοπραξίαι δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἀγοραπωλησίας ἢ συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένων προσυμφώνων ἢ σειρᾶς ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων (μισθωτηρίου, δανειστικοῦ καὶ πληρεξουσίου ἢ τοῦλάχιστον δανειστικοῦ καὶ πληρεξουσίου), καλυπτούσων ἀγοραπωλησίαν ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων κατεμένων ἐν ταῖς Ν. Χώρας, αἱ γινόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων τῶν Ν. Χωρῶν διατάξεων, κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ συμφωνίας γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, ἐφ' ὅσον ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ., ἐκρίθησαν μὴ εἰσινικαί.

2. Πρὸς τούτοις ἀπαιτεῖται: α) ὁ ἀγοραστής τοῦ ἀκινήτου

να ἤσκησεν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας ἢ τῆς ὑπὸ κρίσιν πράξεως τὰ δικαιώματα τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου ἀκινήτου, καλλιεργῶν αὐτὰ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου καθ' ὃν τυχόν οὗτος εἶχε στερεθῇ τῆς χρήσεως τοῦ ἀκινήτου, λόγω προσφυγικῆς ἐγκαταστάσεως ἢ μετεγγυήσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ β') ἡ ἐκτίσις μετὰ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτησίας ἀκινήτου ἀγροτικῆς περιουσίας τοῦ ἀγοραστοῦ νὰ μὴ υπερβαίνει τὰ 100 μὲν δεκαδικὰ στρέμματα ἐν συνόλῳ διὰ τὰς διὰ δημοπρατικῶν σπειρομένης γαίας, τὰ 20 δὲ δεκαδικὰ στρέμματα διὰ τὰς καπναρτοποιίας, ἀμπέλους καὶ τὰ καπνοεῖδα.

3. Ἐπὶ μικτῆς καλλιεργείας ἀφίνονται ἀνάλογως ἐκτίσεις ἐξ ἐκτερέου εἶδους γαίων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἰδίας ὡς ἀνω ἀρχῆς, ἐπὶ δὲ βοσκατόπων μὴ καλλιεργησίμων ἀφίνονται μέχρι 200 δεκαδικῶν στρεμμάτων ἐν συνόλῳ μετὰ τῶν ἰδιοκτητικῶν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀγοραστής εἶνε κατ' ἐπαγγελματιὴν κτηνοτρόφον.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήμων ἐγγράφων συναφθεῖσαι συμβάσεις ἀγοραπωλησίας καὶ αἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 συναφθεῖσαι συμβάσεις διὰ προσυμφώνων συμβολαιογραφικῶν ἢ διὰ σειρᾶς ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων (μισθωτηρίου, δανειστικοῦ καὶ πληρεξουσίου, ἢ τοῦλάχιστον δανειστικοῦ καὶ πληρεξουσίου) καλυπτούσων ἀγοραπωλησίαν ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων κατεμένων ἐν ταῖς Ν. Χώρας, αἱ γινόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων τῶν Ν. Χωρῶν διατάξεων, κυροῦνται ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ συμφωνίας γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, ἐφ' ὅσον ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ., ἐκρίθησαν μὴ εἰσινικαί.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν διὰ τὴν πυρποληθεῖσαν πόλιν τῶν Σερῶν τυγχάνουσι κυρώσεως καὶ αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 συναφθεῖσαι συμβάσεις διὰ προσυμφώνων συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένων ἢ διὰ σειρᾶς ἄλλης ὡς ἀνω συμβολαιογραφικῶν πράξεων, καλυπτούσων ἀγοραπωλησίαν κατοικίας ἐν τῇ εἰρημένη πόλει, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀγοραστής δὲν ἔχει ἄλλαν ἐν αὐτῇ στεγνῶν.

3. Διὰ τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις ἐδαφίαις πράξεις ἐν γένει ἀπαιτεῖται, συγχρόνως: α) ὁ ἀγοραστής νὰ ἤσκησεν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας ἢ τῆς ὑπὸ κρίσιν πράξεως τὰ δικαιώματα τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου ἀκινήτου, ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου καθ' ὃν τυχόν οὗτος εἶχε στερεθῇ τῆς χρήσεως τοῦ ἀκινήτου λόγω προσφυγικῆς ἐγκαταστάσεως ἢ μετεγγυήσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, καὶ β') ἡ συνολοποιημένη ἐν τῷ ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ ἀξία τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀκινήτου νὰ μὴ υπερβαίνει τὰς 40 χιλ. δραχμὰς.

4. Εἶνε ἄκυροι αἱ δικαιοπραξίαι αἱ ἀσφῶσαι ἀστικά ἀκινήτα, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀποδεικνύονται δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἐστὶ καὶ ἂν ὑπῆρθῶν εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἀρχή τις τῶν δικαιωμάτων τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου ἀγροτικοῦ ἢ ἀστικοῦ ἀκινή-

του αποδεικνύεται δι' ενόρκου καταθέσεως του Δημάρχου ή του Προέδρου της Κοινότητος και δύο δημοτικών ή κοινοτικών συμβούλων του Δήμου ή της Κοινότητος, εντός της περιφέρειας των οποίων κείται τὰ ακίνητα, ή του τόπου καταγωγής του αγοραστή, βεβαιούντων συγχρόνως την αλήθειαν του περιεχομένου της υπό κύρωσιν συμβάσεως, ως και τὸ ὅτι ὁ χρόνος της συνολογήσεως αὐτῆς πίπτει εντός των διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων προθεσμιῶν.

2. Οἱ δημοτικοὶ ή κοινοτικοὶ σύμβουλοι ὀρίζονται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Δημοτικοῦ ή Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Ψευδῆς πιστοποίησης συνεπιφέρει τὰς ὑπὸ των ἄρθρων 247—256 περὶ πλαστογραφίας ὀριζομένης ποινῆς τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ μεταγραφή των κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα κυρωτικῶν αποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ή ὑπὸ κύρωσιν δικαιοπραξία ἀφορᾷ ἔκτασιν ἀνωτέραν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καθοριζομένης, ή Ὑπουργικὴ ἀπόφασις θεωρεῖται ἐπικυρούσα τὴν δικαιοπραξίαν ταύτην μόνον ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένην ἔκτασιν καὶ ἀντὶ ἀναλόγου τιμήματος.

3. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ή κατὰ τὸ ἐδαφ. 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἀνω ἄρθρου ὀριζομένη διαδικασία ἐπὶ περιπτώσεων κυρώσεως προσυμφώνων.

4. Ἐπὶ προσυμφώνων, τὸ ὀφειλόμενον ἐκ μέρους τοῦ αγοραστοῦ ὑπόλοιπον τιμήματος κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ παρκαταθήκῃ εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἐντός τριμήνου ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ προσυμφώνου, ὅτε καὶ μόνον ἐπιτρέπεται ή ἐπιβολή συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐπὶ των περὶ ὧν τὰ προσύμφωνα ἀκινήτων. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ υπολοίπου τούτου τιμήματος ἐπιτρέπεται ή ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ή των ἐκδοχέων των δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐγγραφὴ ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ὅπερ ἀφορᾷ ή ὑπὸ κύρωσιν δικαιοπραξία.

5. Προσύμφωνα, ἐφ' ὧν δὲν ἀναφέρεται προκαταβολὴ τιμήματος, δὲν δύνανται νὰ ἐπικυρωθῶσι.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἰσχύουν διὰ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων συναφθείσας δικαιοπραξίας.

2. Τὰ ἄρθρα 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ. καταργοῦνται, αἱ συσταθεῖσαι ὅμως δι' αὐτοῦ Πρωτοδικειακαὶ Ἐπιτροπαὶ ἀποπερατοῦσι τὴν ἐκδίκασιν των ὑπαρχουσῶν παρ' αὐτῇ ἐκჩρεμῶν υποθέσεων, κυρώσεως ἀτάκτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουσιν ὑποβληθῇ ἐμπροθέως.

3. Χωρία ή πόλεις των Νέων Χωρῶν, ἐνθα συνήχθησαν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι, ὑπαγόμεναι εἰς Πρωτοδικεῖον Π. Ἑλλάδος, ὑπάγονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὸ πλησιέστερον Πρωτοδικεῖον των Ν. Χωρῶν.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς καὶ των κατὰ τόπους γραφείων αὐτῆς, ὅπου δὲ δὲν ὀφίστανται τυχόν τοιαῦτα ὑπὸ των Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύν, ἐφαρμόζεται δὲ καὶ ἐπὶ των κυρωθεισῶν ἤδη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἀνωμαλῶν δικαιοπραξιῶν, ὑποχρεουμένου τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἐπαναξετάσῃ τὰς καὶ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον τὸ ἀκίνητον δὲν μετεβιβάσθῃ ἐγκύρως εἰς τρίτον μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1925.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα δημοσιεύεται καὶ ἐκτελεσθῆται.

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀνακοινωθήσεται δὲ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 26 Ἀυγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμώκος, Γ. Κεφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Κατζηκυριάκος.

(2)

Περὶ καταιάξεως ἀνθυπιάτρων ἐν τῇ Π. Ναυτικῇ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως ἀπερὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ., προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν των Ναυτικῶν ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ κατατάξῃ ἐφ' ἅπασι ὡς ἀνθυπιάτρους, ἐφέδρους τοιούτους τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντας τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας (Τμήμα Ὑγειονομικῶν).

Οἱ καταταχθέντες ταχθήσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν των ἤδη ὑπαρχόντων ἀνθυπιάτρων, διατηρούσι δὲ μετὰ τὸν τὴν ἀρχαιότητα ἣν ἐκέντηντο ὡς ἐφεδροί.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ των Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ή τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμώκος, Γ. Κεφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ συγχωνεύσεως σχολείων Βοδομουλίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 12423' ἀπερὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, προτάσει τοῦ ἐπὶ των Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνοντας τὰς πράξεις 126 τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Κορίνθης καὶ 1214 τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαν καὶ διατάσσομεν

Συγχωνεύσῃ τὰ διτάξιον δημοτικῶν σχολείων ἀρρένων

Βούρμπιανης, οὗ ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη κατήλθεν εἰς 60 μετὰ τοῦ μονοτάξιου δημοτικοῦ σχολείου θηλέων τῆς αὐτῆς πόλεως εἰς ἓν μονοτάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 17 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

Περὶ καταργήσεως σχολείων Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Κυπριασίου-Μεσσαρίων καὶ τοῦ ἐν Βλαχίᾳ Κηρέως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 12423 «περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνοντες τὰς πράξεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων 162 Χαλκίδος καὶ 1210 τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Καταργεῖται 1) τὸ μονοτάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον Κυπριασίου-Μεσσαρίων, διότι ἀπὸ τῆς συστάσεώς του δὲν συνεχέντροσε τὸν νόμιμον ἀριθμὸν μαθητῶν, ἀλλ' ἐλειτουργεῖ μετὰ 6—10 μαθητῶν.

2) Τὸ ἐν Βλαχίᾳ Κηρέως μονοτάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον, διότι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του δὲν συνεχέντροσε τὸν νόμιμον ἀριθμὸν μαθητῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 24 Ἰουλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀρχαιολογικοῦ χώρου τοῦ ἀσπληνίδου Πανός.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ τοὺς νόμους ΒΡΕΖ' τοῦ 1893, ΒΧΜΣ' τοῦ 1899, ΓΨΑ' τοῦ 1910, ΓΠΝΑ' τοῦ 1914 καὶ τὸν 103 τοῦ 1913 καὶ τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Δημοσίων κτημάτων Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Κηρύσσεται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέος ὁ χώρος ἐφ' οὗ τὸ μετ' ἀναγλύσου σπήλαιον τοῦ Πανός, κείμενος ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀναπαύσεως παρὰ τὴν Ἀγίαν Φωτεινὴν, δι' ἀρχαιολογικὴν ἀνάγκην καὶ ἀνήκων εἰς τοὺς κληρονόμους Ν. Καραουλάνη, συγκείμενος δ' ἐκ πηγῶν τετραγ. 456,7.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Δημοσίων κτη-

μάτων Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 17 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Κ. Σταμυλῆς **Ι. Τσιριμώκος**

Περὶ ἰδρύσεως Τ. Ε. Π. Παλαιᾶς καὶ Νέας Συβλίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρ. 2 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 2442», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἰδρύονται ἐν τῇ κοινότητι Νέας Συβλίας-Τρικυλλῶν, ἴδιον Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Παλαιᾶς Συβλίας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων Ἐλασσόνης καὶ ἴδιον Τ.Ε.Π. Νέας Συβλίας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολ. Τρικυλλῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 12 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

Περὶ χορηγίας εἰς τοὺς Ἡλ. Γαβαλᾶν καὶ Σία ἀπλῆς ἀδειας ἤλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ κομποπόλει Τηγαρίου Σάμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρὸν 6 τοῦ νόμου 2979 τῆς 5 Αὐγούστου 1922 «περὶ ἤλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων», τὴν ὑπ' ἀριθ. 419 ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Συγκοινωνίας Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 17 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπόδειξιν καταθέσεως εἰς τὴν ἐν Τηγαρίῳ Τράπεζᾳ Σάμου ποσὸν ἐν δραχ. 15.000 ὑπὲρ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἐγγυήσεως, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγοῦμεν εἰς τοὺς Ἡλ. Γαβαλᾶν καὶ Σία ἀπλῆς ἀδειαν ἤλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως παραγωγῆς καὶ διακοπῆς ρεύματος ἐν τῇ κομποπόλει Τηγαρίου Σάμου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ συνημμένου τῷ ὑπ' ἀριθ. 38981 ἀπὸ 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐγγράφῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας (πρὸς τοὺς Ἡλ. Γαβαλᾶν ἀδελφοὺς Τζωάννου, Ἐμῖλ Ἐνς καὶ Ἀλφρεδ Κλάους).

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

(8)
Περὶ συγχωνεύσεως τοῦ Τμήματος Ταχ. ἀνταποκρίσεων
εἰς τὸ Τμήμα Ταχ. Συγκοινωνιών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου Ν. Διατάγματος ἀπερὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν ἀφαιρέσεων τὴν ὑπηρεσίαν Τ. Τ. Τ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, συγχωνεύσασθαι τὸ τμήμα τῶν Ταχ/κῶν Ἀνταποκρίσεων τῆς Δ' Διευθύνσεως Ταχυδρομικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὸ τμήμα τῶν Ταχ/κῶν Συγκοινωνικῶν τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως εἰς ὃ ἐφεξῆς θα ὑπάρχοντι ἀπανταίαι εἰς τὸ ἀνωτέρω τμήμα ὑπαγόμεναι ὑπηρεσίαι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Ταβουλάρης

(9)
Περὶ χορηγίας πιστώσεων εἰς τὸν μηχανικὸν Ἠλείας δι' ἔξοδα γραφείου δραχμῶν ὀκτακοσίων πενήκοντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 56 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀυγούστου 1923 Διατάγματος ἀπερὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργῶν καὶ κειμένων διατάξεων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, συμπληρῶμεν τὴ ἀπὸ 10 Μαρτίου ἐ. ἐ. Ἡμέτερον Διάταγμα ἀπερὶ χορηγίας πιστώσεων δι' ἔξοδα γραφείου εἰς ἀπανταίαι τὰ γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἐργῶν ὡς ἑπείτα:

Εἰς τὸν μηχανικὸν Ἠλείας, δι' ἐνοίκιον, γραφικὴν ὑλὴν καὶ μισθὸν κλητῆρος, μηνιαίαν πίστωσιν δραχμῶν ὀκτακοσίων πενήκοντα (850), ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Ταβουλάρης

(10)
Περὶ προσαρμογῆς τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου πόλεως Πειραιῶς παρὰ τὸ Ζάππειον Λογισμεῖον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς καίμακας διατάξεις, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1190 ἐ. ἐ. γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 191 ἐ. ἐ. πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκειμένου σχε-

δίου τῆς πόλεως Πειραιῶς ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὡς παρρητήματι τοῦ παρόντος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας Ὑπουργικῆς περιβληθῆναι διατάγματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Ταβουλάρης

(11)
Περὶ τρόπου οἰκοδομῆς ἐπὶ οἰκολέδων παραχωρηθέντων δυνάμει τοῦ νόμου 2683.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς καίμακας διατάξεις καὶ ἰδόντες σχετικὴν γνωμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Προκειμένου περὶ ἐπισκευῆς, συμπληρώσεως καὶ διαρρυθμίσεως κτιρίων περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ νόμου 633 παραχωρηθέντων εἰς τοὺς παλαιοὺς ἰδιοκτῆτας ἀνευ δημοπρασίας οἰκολέδων ὃ διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1920 Διατάγματος ἀπερὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νέου σχεδίου Θεσσαλονίκης ἐπιβληθεὶς οἰκοδομικὸς κανονισμὸς ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον ὅριον τῶν δυναμένων νὰ ἐπιβάλλωνται περιορισμῶν, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἀπὸ τούτων παρέκκλισις ἀναλόγως τῆς ὑφισταμένης πραγματικῆς καταστάσεως τῶν κτιρίων καὶ πάντως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐξασφαλίσεως τῶν ὄρων ὑγιεινῆς κλπ. εἰς ἣν ὁ ἀνω κανονισμὸς ἀποβλέπει. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἐξασφάλισις τῆς τηρήσεως τῶν ὄρων τούτων δι' ἑτεροδράκων περιορισμῶν ἐπὶ τῶν γειτνιαζόντων ἐκ τῶν ὡς ἀνω ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν διὰ σχετικῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως δεδόντες μεταγραφομένης συνιστάσιν ἀνάλογον δουλείαν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Ταβουλάρης

(12)
Διόρθωσις ἡμαρτημένων.
Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 228 (Τεύχε: Α') φύλλῳ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 24 Ἀυγούστου 1925 Νομ. Διάταγμα ἀπερὶ συμπληρώσεως α' τοῦ νόμου ΓΩΑΣ τοῦ 1911 περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας κλπ. ἀρθρ. 4, ἀριθ. 2, ἡ φράσις ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 2016) τεθεῖσα εἰς ἐφαρμογὴν ἀντιγράφου διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 3106.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.